

वंशावल्याः प्रथमं पुस्तकं ।

1

१ प्रथमोऽध्यायः ।

१ नोहपर्यन्ता वंशावलिः ५ येषतो वंशावलिः ८ हासो वंशावलिः १७ शासो वंशा-
वलिः २४ इत्राहीमो वंशावलिः २९ इस्मायेलो वंशावलिः ३२ किटराया इस्हा-
कच वंशावलिः ४५ एषावो वंशावलिः ४७ तदीयवंशस्याधिपतीनां नोमानि च ।

आदम् श्रेत् इनोश् कैनन् महललेल् येरद् हनोक् मिथूशेखहू लेमक् १
नोह शाम् ह्वाम् येषत् । ४

एतस्य येषतः सन्ताना गोमर् माजूज् मादय् यूनान् तूवल् भेषक् ५
तोरस् । तस्य गोमरः सन्ताना अखिनस् रीषत् तोरम् च । अपरं ०
यूनानः सन्ताना इलीशा तर्षीश् किञ्चीम् दोदानीम् ।

इमः सन्तानाः कूश् मिसर् पूट् किनान् । कूशः सन्तानाः सिवा ८
इवीलाः सवता रयमाः सवतिखाच्च, अपरं रयमाः सन्तानौ शिवादि- ९

१० दनौ। कूणः सुतो निमोद् स एथिवीमध्ये पराक्रमी भवितुम् आरभत् ।

११ अपरं मिसरः सन्ताना लूदीयानामीयलिहावीयनमुहूर्यपशुशीयाच्च

१२ लोकाः पिलेयीयानाच्चादिपुरुषाः कस्त्रूहीयाः कस्तारीयाच्च लोकाः । अपरं

१४ किनानो ज्येष्ठः पुत्रः सीदोन् ततः परं हित्तीययिवृषीयेमोरीयगिर्गा-

१५ श्रीयहित्वीयाकीर्णियसीनीयार्वदीयसिमारीयहमातीया मनुजाः ।

१७ अपरच्छ श्रामः सन्ताना एलम् अशूर् अर्पक्षद् लूद् अराम् ऊष् छल्

१८ गेथर् मश् । एतस्य अर्पक्षदः सन्तानः शेलहः शेलहस्य सन्तान एवर् ।

१९ एवरो हौ पुत्रौ, एकस्य नाम पेलग् (अर्थते विभागः) यतस्तदानीं

२० एथिवी विभक्ता बभूव, तस्य भातु नाम यक्षन् । एतस्य यक्षनः सन्ताना

२१ अलमोदद् शेलफ् इत्सर्मावत् येरहो हादीराम् ऊषल् दिल्ला ओवल्

२२ अवीमायेल् शिवा ओफीर् हवीला योवव्, एते सर्वे यक्षनः सन्तानाः ।

२४ श्राम् अर्पक्षद् शेलह एवर् पेलग् रियूः सिरुग् नाहोर् तेरह

२८ इब्राम् अर्थत इब्राहीम् । इब्राहीमः सताविस्हाक् इस्मायेल् च ।

२९ तयो वंशावलिः । इस्मायेलो ज्येष्ठः पुत्रो निवायेत् पञ्चात् केदर्

३१ अद्वेल् मिव्सम्, मिञ्जो दूमा मसा हदर् तेमाः, यिटूर् नापोश्

केदिमा एते सर्वे इस्मायेलो वंशाः ।

३२ इब्राहीम उपपत्याः किटूरायाः सन्तानाः सिन्नन् यक्षन् मिदान्

मिदियन् यिश्वक् शूहच्च । अपरं तस्य यक्षणः सन्तानौ शिवादि-

३३ दनौ । किञ्च मिदियनः सन्ताना एफा एफर् हनोक् अवीद इल्दाया

३४ एते सर्वे किटूराया वंशाः । अपरम् इब्राहीमः पुत्रो य इस्हाक् तस्य

पुत्रावेषाविष्वायेलौ ।

३५ एधावः पुत्रा इलीफस् रुथेल् यियूश् यालम् कोरहच्च । तस्येलीफसः

३० पुत्राः, तैमन् ओमार् सिपो गयितम् किनस् तिमो उमालेक् । अपरं

३८ रुथेलः पुत्रा नहत् सेरहः शमो मिसा च । सेयोरः सुता लोटन्

३९ शेवल् सिवियोन् अना दिशेन् एत्सर् दीशन् च । अपरं लोटनः

४० सन्तानौ होरिहेममौ । लोटनच्च तिम्नानामिका भगिन्यासीत् । अपरं

शेवलः सन्ताना अल्वन् मानहत् एवल् शिफो ओनम् । अपरम्

४१ अया अनाच्च सिवियोनः सन्तानौ । अपरम् अनाः सन्तानौ दिशेन्

४२ दिशेनः सन्ताना हिम्दन् इश्वन् यिचन् किरान् । अपरम् एत्स-

रख्य सन्ताना विल्हन् सावन् याकन् । अपरम् ऊष् अरान् च दीशनः

सन्तानौ ।

इस्तायेलो जनपदे राजत्वात् पूर्वम् एते राजान् इदोमदेशे राजत्वं ४ है चक्रः । विद्योरो वेलानामा सुतः, दिन्हावानगरच्च तस्य राजधान्या-
सीत् । अनन्तरं वेले मृतवति वस्तानिवासिनः सेरहस्य पुत्रो योवव् ४५
तस्य पदे राजत्वं चकार । अपरं योववि मृते सति तैमन्देशीयो छ्लश्म ४५
तस्य पदे राजत्वं चकार । अपरं छ्लश्मि मृते सति विददः सुतो यो ४६
हृदद् मोयावीयप्रान्तरे मिदिवनं जितवान् स तस्य पदे राजत्वं
चकार तस्य राजधान्याच्च नामधेयम् अवीत् आसीत् । अपरं हृददि ४०
मृते सति मस्तेकानिवासी सम्भृतस्य पदे राजत्वं चकार । अपरं सक्षे ४८
मृते सति फसातटिन्याः समीपस्थिर्होवोतनिवासीं शैलं तस्य पदे
राजत्वं चकार । अपरं शैलि मृते सत्यक्षोरः पुत्रो वाल्हानन् तस्य ४९
पदे राजत्वं चकार । अपरं वाल्हाननि मृते सति हृदर् तस्य पदे ५०
राजत्वं चकार पायूनगरच्च तस्य राजधान्यासीत् मेषाह्वस्य द्वौहित्री
मठ्टेदो दुहिता मिहेटवेल् च तस्य जायासीत् । अनन्तरं हृदर् निधनं ५१
जगाम । इदोमीयराजानां नामानि, प्रथमं तिम्नः पञ्चाद् अल्वा
यिघेत् अहलीवामा एताः पीनोन् किनस् तैमन् मिवसर् मगदीयेल् ५४
ईरम् । इम इदोमदेशस्य राजान् आसन् ।

2

२ द्वितीयोऽध्यायः ।

१ इस्तायेलो वंशावलिः २ यिह्वदा वंशावलिः १८ कालेवस्य वंशावलिः २१ हिप्रोणस्य
वंशावलिः २५ यिरहमेलस्य वंशावलिः ३४ शेषनस्य वंशावलिः ४२ कालेवतनयस्य
मेशा वंशावलिः ५० कालेवतनयस्य हरस्य वंशावलिच्च ।

इस्तायेल एते तनयाः, रूबेन् शिमियोन् खेवि यिह्वदा इषाखर् सिवू- १
लून् दान् यूषफ् विन्यामीन् नमालि गांद् चाश्वेर् । २

किनानीयश्रूयस्य दुहितु गर्भे यिह्वदाख्यः सन्ताना जज्ञिरे, एर् ३
ओनन् शेलाच्च, तेषां मध्ये यिह्वदा ज्येष्ठः पुत्रः एर् परमेश्वरस्य
साक्षाद् दुष्टो भत्वा परमेश्वरेण व्यापादयाच्चक्रे । अनन्तरं यिह्वदा: ४
पुत्रवधाख्तामरी गर्भे तस्यौस्तसौ पेरससेरहै जज्ञाते यिह्वदास्ते पञ्चपुत्रा
बभृतुः । तस्य पेरसस्य तनयौ हिप्रोणहामूलौ द्वौ । अपरच्च सेरहस्य ५
तनयाः सब्दिरेथनो हेमनः क्लक्तोलो देराच्चैते पञ्चजनाः । किञ्च सब्दे: ६
पौत्रः कर्म्मः पुत्र आखनो निवेदितं द्रव्यमधि निदेशं बज्ज्वलेष्यायेलो
विष्णं चक्रवान् । अपरम् एथनस्य तनयोऽसरियः । अपरं हिप्रोणस्य ८

१० तनया एते यिरहमेलोऽरामः कालेवस्त् । अरामस्य तनयोऽमीनादव-
११ स्तस्यामीनादवस्य पुच्छो यिह्वदावंशस्याध्यत्तो नहशेनः । नहशेनस्य
१२ तनयः सल्मेनः सल्मेनस्य तनयो वोयसः । अपरं वोयसस्य तनय
१३ ओवेदः, ओवेदस्य पुच्छो यिश्यः । एवस्य यिश्यस्य ज्येष्ठः पुत्र इली-
१४ यावः, द्विवीयोऽवीनादवः, लतीयः शम्मः, चतुर्थो निधनेलः, पञ्चमो
१६ इदयः, षष्ठो ओत्समः, सप्तमो दायूद् । तेषां भगिन्यौ सिरुद्यावीगविलौ
१७ किञ्च सिरुद्यायास्त्वयः पुच्छा अवीप्तयो योथावोऽसाहेलस्त् । अपरम् अवो-
गविलः सुतोऽमासालस्यामासा जनक इस्मायेलीयो येधर आसीत् ।

१८ अपरं हित्रोणस्य तनयः कालेवो निजजाययो यिरियोतास्त्वयो
१९ गर्भयो र्येश्वरं श्रोववम् अदीनस्त्वयो तनयामास । अपरम् अस्त्रवायां मृतायाः
२० कालेव इफ्राथां च्यवहृत् तस्याच्च छ्वरो जडे । ह्वरस्य सुत ऊहिः, ऊहे:
सुतो वित्स्लेषः ।

२१ हित्रोणः विष्वत्सरवयस्कः सन् गिलियदजनकस्य माखीरस्य दुहि-
२२ तरं व्यह्योपजग्मिवान् तस्या गर्भे च तस्मात् सिगूवोऽजायत । तस्य
सिगूवस्य पुच्छो यो यायीरस्यां गिलियदजनपदे अयोविंशतिनगराण्या-
२३ सन् । परन्तु गिशूरीया अरामीयास्त्वयो यायीरस्य तानि नगराणि किनातं
तत्सीमास्त्रियामांस्त्वयो यायीरस्यां विष्वत्सरवयस्कः तेभ्योऽपहृत्य वशीचक्रिरे ।
२४ एते निखिला गिलियदत्वातस्य माखीरस्य वंशा आसन् । अनन्तरं
कालेवेकायायां हित्रोणे मृतवति हित्रोणस्य जायाया अवियाया गर्भे
तदौरसस्त्विकोयस्य जनकोऽप्लहरोऽजायत ।

२५ हित्रोणस्य ज्येष्ठतनयो यो यिरहमेलस्य ज्येष्ठतनयोऽरामोऽपरास्त्वय-
२६ पुत्रा वूना ओरणा ओत्समोऽहित्यस्त् । अपरम् अटारानामिका यिर-
२० हमेलस्यापरा जायैकासीत् तस्या आत्मज ओनमः । अपरस्त्वयो यिरह-
मेलस्य ज्येष्ठतनयो योऽरामस्य पुच्छो माधोऽपरौ यामीन रकरस्त् ।
२८ ओनमस्य पुच्छो शम्मयो यादाच्च शम्मयस्य तनयौ नादवावोशूरौ ।
२९ किञ्च अवीहयिलनामिकाया जायाया गर्भेऽवीशूरस्य तनयावह्ववान-
३० मोलीदावजायेतां । अपरं नादवस्य तनयौ सेलदाप्ययिनौ, स सेलदो
३१ निरपत्वो ममार । अपरम् अप्ययिमस्य तनयो यिश्ययि यिश्यये: पुत्रः
३२ श्रेष्ठनः श्रेष्ठनस्य तनयोऽहलयः । अपरं शम्मयस्य भातु यादास्तनयौ
३३ येधरयोनायनौ, स येधरो निरपत्वो ममार । अपरं योनाथनस्य
तनयौ पेलतः सासाच्च । एते निखिला यिरहमेलस्य वंशाः ।

श्रेष्ठनस्य तनयो नासीत्, केवलं दुहितर आसन् किञ्च याह्वानामा ४४
श्रेष्ठनस्य मित्रीय एको दासेय आसीत् । अनन्तरं श्रेष्ठनेन निजकन्या ४५
खदासाय याह्वै विवाहार्थम् अदायि तत्स्तसाम् अत्ययोऽजायत । तस्या- ४६
त्यस्य तनयो नाथनः, नाथनस्य तनयः सावदः, सावदस्य तनय ४७
इफ्ललः, इफ्ललस्य तनय ओवेदः, ओवेदस्य तनयो येऽः, येहोस्तनयो ४८
असरियः, असरियस्य तनयो हेलसः, हेलसस्य तनय इलियासाः, इलि- ४९
यासास्तनयः सिसयः, सिसयस्य तनयः शब्दुमः, शब्दुमस्य तनयो ४१
विकमियः, यिकमियस्य तनय इलीशामाः ।

यिरहमेलस्य सहजस्य कालेवस्य ज्येष्ठः सुतो मेशाः, मेशाः सुतः ४१
सीफः, सीपस्य सुतो मारेशाः, मारेशाः सुतो हित्रीणः, हित्रीणस्य सुताः ४२
कोरहस्तपूहो रेकमः श्रेमाच्च । अपरं श्रेमाः सुतो यर्कियमस्य जनके ४४
रेकमः, रेकमस्य सुतः शम्मयः, शम्मयस्य सुतो मायोनः, मायोनस्य ४५
सुतो वैत्सूरः । अपरं कालेवस्योपपत्या ऐफायाः सुता ह्वारणो मोत्सा ४६
गासेसच्च, किञ्च छारणस्य सुतो येहदयः । येहदयस्य तनया रेगमो ४७
योधमो गेशनः पेलट ऐफाः शाफच्च । अपरं कालेवस्योपपत्या माखायाः ४८
सुकौ श्रेवरस्तिहैनौ । परन्तु तस्यां मदूभन्ना जनकः श्रापो मग्वेनागि- ४९
विययोच्च जनकः शिवा आक्षानामिक्रा कालेवस्य दुहिता च जज्जिरे ।

कालेवस्य वंशा एते । इफायाया गर्भजातो ज्येष्ठतनयो छ्वरः किरि- ५०
यतयियारीमस्य पिता श्रोवलो वैत्लेहमर्य पिता शत्रुमो वैत्गादेरस्य ५१
पिता हारेकच्च । अपरं किरियतयियारीमस्य पितुः श्रोवलस्यात्मजौ ५२
हराया हत्सीहम्मनूखेतच्च । किरियतयियारीमस्य वंशा यित्रीयपूर्थी- ५३
यश्रूमाणीयमिश्रायोयाः । अपरं तेभ्यः सरियीयेष्टायोलीयौ समुत्पन्नौ ।
शत्रुमस्य वंशा वैत्लेहमो निटोफा अट्रोतो वैतयोयावः सरियीयो हत्सी- ५४
हम्मनूखीयच्च किञ्च यावेसे वासकारी सोफेदीयवंशः किञ्च तिरिया- ५५
चीयश्रिमियतीयसूखायीयाः । एते निखिला रेखववंशस्य पितु हम्मस्य
सन्तानाः केनीयनाम्ना विख्याताच्चासन् ।

३ त्रितीयोऽध्यायः ।

१ दायूदो वंशावल्लिः १० सुलेमनो वंशावल्लिः १७ यिखनियस्य वंशावल्लिच्च ।

हित्रीणे दायूद एते पुत्राः प्रस्तुविरे । यित्रोयेष्टोयाहीनोयमाया १८

गर्भजातोऽन्नामा दायूदो ज्येष्ठः पुत्रो बभूव ; अपरं कर्मिलीयावी-
 १ गयिलाया गर्भजातो दानियेलो द्वितीयः पुत्रो बभूव ; अपरं गिशूरस्य
 न्वपतेखलमयस्य दुहितु र्माखाया गर्भजातोऽवशालोमनामा छतीयः
 पुत्रो बभूव ; अपरं इग्नीताया गर्भजातोऽदोनियनामा चतुर्थः पुत्रो
 ५ बभूव ; अपरम् क्वटलाया गर्भजातः शिपटियनामा पञ्चमः पुत्रो
 बभूव ; किञ्च तस्य जायाया इग्लाया गर्भजातो यित्रियमनामा षष्ठः
 ८ पुत्रो बभूव । हित्राणे तस्यैते घट्तनया जच्छिरे, किञ्च दायूद् तत्र
 स्थाने वण्मासाधिकान् सप्तवर्षान् राजत्वं चकार । ततः परं यिरुशा-
 ५ लमे चयस्तिंशदत्सरान् यावद् राजत्वं चकार । अपरं तदीया एते
 तनया यिरुशालमे जच्छिरे । शिमियः शोवरो नाथनः सुलेमान् च,
 १० एते चत्वारः पुत्रो अम्मीयेलस्य दुहितु वृतशेवाया गर्भजाताः । तदन्ये
 च धिभर इलीश्रूय इलीफेलटो नोगहो नेफगो याकिय इलीश्वामा इली-
 १५ यादा इलीफेलटस्यैते नवजनाः । दायूद् उपलब्नीनां पुत्रान् विहाय
 सर्वं एते तेषां भगिनी तामरा च दायूदोऽपत्वान्यासन् ।

१० सुलेमनः सुतो रिहवियामः, रिहवियामस्य सुतोऽवियः, अवियस्य
 ११ सुत आसाः, आसाः सुतो यिहोश्वाकटः, यिहोश्वाकटस्य सुतो योशामः,
 १२ योशामस्य सुतोऽहसियः, अहसियस्य सुतो योशाशः, योशाशस्य सुतो
 १५ उमस्तियः, अमस्तियस्य सुत उष्णियः, उष्णियस्य सुतो योषमः, योषमस्य
 सुत आहसः, आहसस्य सुतो हिष्कियः, हिष्कियस्य सुतो मिनशिः,
 १५ मिनशिः सुत आमोनः, आमोनस्य सुतो योशियः, योशियस्य ज्येष्ठपुत्रो
 योहाननः, द्वितीयः पुत्रो यिहोयाकीमः, छतीयः सुतः सिदिकियः,
 १८ चतुर्थः सुतस्य शल्लुमः । किञ्च यिहोयाकीमस्य पुत्रौ यिहोयाखीनः
 सिदिकियस्य ।

१० वन्दिनो यिहोयाखीनस्य सुताः शल्लीयेलो मल्लीशामः पिदायः शिन-
 १५ त्सरो यिकमियो होश्वामा निदवियस्य । अपरं पिदायस्य सुतौ सिर-
 व्वाविलः शिवियस्य किञ्च सिरव्वाविलस्यापथानि मिशुल्लमे इना-
 २० नियस्य तयो र्मगिनी शिलोमीता च । हशुवा योहेलो वेरिखियो
 २१ इसदियो यूश्वद्वेषदच्चेमे पञ्च जनाः । अपरं इनानियस्य पुत्रौ पिल-
 टियो यिश्वयियस्य तयोः सुताः रिपायोऽर्णन ओवदियः शिखनियस्य ।
 २५ शिखनियस्य तनयः शिमयियः, शिमयियस्य तनया हटुशो यिगालो
 २९ वारीहो नियरियः शाफटो इसरियस्यैते घड् जनाः । अपरं नियरियस्य

सन्ताना इलीयवैनयो हित्क्षयोऽस्त्रीकामस्तैते चयो जनाः । अपरम् १४
इलीयवैनयस्य सुता द्वेदविय इलीयाशीवः पिलायोऽकुवी योहानने
दिलायोऽनानिच्च सप्त जना एते ।

4

४ चतुर्थायः ।

१ यज्ञदा वंशावलिः ५ अशूद्वरस्य वंशावलिः ११ किलूबस्य वंशावलिः ११ शेला
वंशावलिः १४ शिमिदोनस्य वंशावलिः १६ मुख्याध्याणां कथनच्च ।

यज्ञदा अपत्यानि पेरसो हित्रोणः कर्म्म इरुः शोवलच्च । अपरं १
शोवलस्य सुतो रायाः, रायाः सुतो यहतः, यहतस्य सुतावह्नमयो लह- २
दच्च । एते निखिलाः सरियीयवंशनाम्ना विख्नाताः । एटमस्य पितुर- ३
पत्यानि यित्रियेषः यिष्मा यिद्वश्वेषां हत्सिलिल्पेनीनामिका भगिनी- ४
च । अपरं पिनूयेलस्य पिता गिदोरो हवश्वस्य तात एसरच्च वैतलेह- ५
मस्य पितुरिष्पाथा ज्येष्ठपुत्रस्य हवस्य सुतावास्तां ।

तिकोयस्य पितुरश्वद्वरस्य नाम्ना हिला नारा च दे जाये आस्तां । ५
तस्यौरसा नारायाः सुता अङ्गमो हेपरस्त्वैमिनिरहस्तरिच्छैते ना- ६
रायाः सन्तानाः । किञ्च हिलाया अपत्यानि सेरतो यित्सोहर इत- ७
ननः कोसच्च । कोसस्य सन्ताना आनुवः सोवेवा इत्तरमतनयस्याह- ८
ईजस्य वंशाच्च । अपरम् अहैङ्गस्य पुत्रो यावेषो निजभाटगणतः ९
समानित आसीत् । अहं दुःखेन गर्भधारणमकार्षम् इति कथयित्वा १०
तस्य जननी तस्य नामधेयं यावेषः (दुःखदायकः) इत्यकरोत् । परन्तु ११
यावेष इखायेषीयेश्वरं प्रति प्रार्थनां कुर्वन् बभाषे हे ईश्वर त्वमेव
मह्यम् आशिषं देहि ममाधिकारं बर्द्यं तव करौ मम सविधौ भवतां
मया यत् कष्टं न ख्यते तत्कृते तस्मात् माम् अव । तत ईश्वरेण
समै तत् प्रार्थितम् अदायि ।

श्रूहस्य भातायः किलूबस्तस्य तनयो मिहीरः, मिहीरस्य च तनय १२
इष्टोनस्य तनया वैतरापा पासेह ईरनाहशस्य जनकत्ति- १२
हित्पच्च, एते निखिला रेखाहृवंशाः । अपरं किनसस्य सन्तानावली- १३
येषः सिरायच्च । अलीयेलस्य तनयो हयतो मियोनोघयच्च । मियो- १४
नोघयस्य तनयोऽप्नाः, सिरायस्य तनयः शिल्पकरीयप्रान्तरस्यलोकानां
जनको योयावः, यतस्य शिल्पिन आसन् । अपरं यिषुन्नेः पुत्रो यः १५
कालेवस्तस्य तनया ईरु एलाहो नयमच्च । एलाहस्य सुतौ किनसो

१६ यिहलिलेलस्य । अपरं यिहलिलेलस्य सुताः सीपः सीपाहस्तीरियो
 १७ इसारेल इम्राहस्य । अपरम् इम्राहस्यापत्यानि येथरो मेरद एफरो या-
 लोना च, किञ्च यालोनाया अपत्यानि मरियम् शम्मय इष्टिमोयस्य ततो
 १८ यिश्वहस्य । अपरं तस्य जायाया यिहदीयायाः सुतो गिदोरस्य जनको
 येहदः सोखोः पिता हैवरः सानोहस्य जनको यिकूथीयेलस्य । अपरं
 स फिरौणो विधियानामिकां यां दुहितरं व्यवहृत् तस्याः सुतो मेरदः ।
 १९ नहयस्य भगिनी या हेदियस्य जाया तस्याः सन्तानौ किञ्चित्ताः पिता
 २० गर्भि माखाथीय इष्टिमोयस्य । अपरं श्रीमेनस्य सन्ताना अम्बोनो रिम्मो
 विन्हाननस्तीलोनो यिष्टविस्य । यिश्येः सुतौ सोहेतो विन्सोहेतस्य ।
 २१ यिह्वदाः सुतस्य शेलाः सन्ताना लेकाहस्य पिता एरो मारेश्वाः पिता
 लादाहो उपरम् च्यस्वेयवंशीया ये लोकाः सूक्ष्यवसनानि ववृत्तेषां
 २२ वंशा योकीमः कोषेवा मानवा योयाशः सारपञ्चेतिनामानौ मोया-
 २३ वदेशस्य जेतारौ याश्रुविलेहमस्य । एताः कथा अतीव पुरातन्यः । इसे
 कुम्भकारा आसन् उदानेषु प्राचीरविशिष्टस्यानेषु च न्यवसन्, यतस्ते
 राज्ञः कार्यार्थं तस्य सत्रिधौ न्यवसन् ।

२४ शिमियोनस्य सन्ताना निमूयेलो यामीनो यारीवः सेरहः शौष्ठवस्य ।
 २५ शौष्ठवस्य सन्तानः शक्तुमस्य सुतो मिव्समः, मिव्समस्य सुतो
 २६ मिष्मः । मिष्मस्य तनयो हमूयेलः, हमूयेलस्य तनयः सक्कूरः, सक्कूरस्य
 २७ तनयः शिमियः । तस्य शिमियेः षेडश तनयाः षट् दुहितरस्यासन्
 किन्तु तस्य सहजानां बहवः सुता नासन् तेषां वंशाच्च यिह्वदावंश इव
 २८ न वृथिरे । ते वेश्वायां मोलादायां हत्सरशियाले वालायाम् एत्सुमे
 २९ तेलदे विद्युयेले हर्मायां सिङ्गे वैतमर्कावेते हत्सरसूधीमे वैतविर्यां
 शारियमे च सम्पूः । दायूदो राजत्वपर्यन्तम् एतानि नगराणि तैर-
 ३० ध्यक्रियन्त । अपरम् ऐटमम् ऐनं रिमोणं तोखेनम् आशनच्च ग्रामैः
 ३१ समम् एतानि पञ्च नगराणि तेषामेवासन् । अपरं वालं यावद् एतेषां
 नगराणां चतुर्दिक्ख्यिताः सकलग्रामाः । तेषां निवासस्यानान्येतानि
 वंशावली चैषा ।

३२ मिष्मेवेवो यस्तेकोऽमत्सियस्य सुतो योग्नो योवेलोऽसीयेलस्य प्रपौत्रः
 ३३ सिसायस्य पौत्रो योशिवियस्य पुत्रो येजः, अपरम् इलियवैनयो याको-
 ३४ वाहो यिष्मोहायोऽसायोऽदीयेलो यिष्मीयेलो विनायस्य, किञ्च शिम-
 यियस्यातिवद्वप्नपौत्रः शिमे दृढप्रपौत्रो यिदवियस्य प्रपौत्रोऽलोमस्य

पौत्रः शिफिये: पुत्रः सीषः । इमे लब्धनामा निजनिजवंशस्याधिपतयो एव बड्डगोष्ठस्वासन् ।

ते तेषां पशुव्रजानां चरणयोग्याया भूमेरन्वेषणार्थं गिदोरस्य प्रवेश- १८
स्यानम् अर्थतः प्रान्तरस्य पूर्वपार्श्वं यावत् जग्मुः । ततस्ते बड्डताणाम् ४०
उत्तमां चरणयोग्यभूमिं प्रापुः स च देशः प्रशस्तः शान्तो निर्विदोध-
चासीत् यस्मात् हामवंशीया मनुजाः पूर्वं तत्रावसन् । यिङ्गदादे- ४१
श्रीयराजस्य हिष्कियस्य राजत्वसमये पूर्वलिखितास्ते लोका व्रजिता
तेषां मनुजानां दूष्याणि तत्र लब्धान् मियूनीयांच्च विनाश्य निःशेषम्
उचिच्छिदुः । अद्यापि ते तत्र स्याने निवसन्ति यतस्तत्र स्याने तेषां
पशुव्रजानां चरणयोग्या भूमि र्विद्यते । अपरं तेषां शिमियेनीयवंशस्य ४२
पञ्चशतसंख्यजनाः यिश्ये: पुत्रान् पिलटियं नियरियं रिकायम् उघी-
घेलघ्स सेनापतीन् विधाय सेयोरुं शिलोच्चयं जग्मुः । अपरम् अमा- ४३
लेकीयानां ये उवशिष्टा मनुजा जीवन्त आसन् तान् ताडयिता तस्मिन्
स्याने वसतिं कृत्वाद्यापि तत्र निवसन्ति ।

5

५ पञ्चमोऽध्यायः ।

१ रूपेणस्य वंशावलिः ११ गादस्य वंशावलिः १८ रूपेणोयानां गादीशानां मिनशेर-
ह्रवंशस्य च चरित्र ।

रूपेण इच्छायेलो ज्येष्ठतनय आसीत् परन्तु स निजजनकस्य श्रय- १
नीयम् अपवित्रं कृतवान् एतत्कारणाद् इच्छायेलः सुतस्य यूषफस्य
सुताभ्यां तस्य ज्येष्ठाधिकारो उदीयत किन्तु वंशावल्यां तयोः नामनी
ज्येष्ठस्य श्रेष्ठां न लिलिखाते । यतो यिङ्गदा निजसहजगणमध्ये बल- २
वत्तमः सन् तस्य पदे प्रधानाधिपतिवं प्राप्य तथापि ज्येष्ठाधिकारो
यूषफस्य बभूव । इच्छायेलो ज्येष्ठतनयस्य रूपेणस्य सन्ताना हनोकः ३
पञ्चु हिंश्वाणः कर्मिच्च । किञ्च योद्येलस्य सुतः शिमियिः, शिमियिस्य सुतो ४
जूजः, जूजस्य सुतः शिमियः, शिमिये: सुतो मीखाहः, मीखाहस्य ५
सुतो रायाहः, रायाहस्य सुतो वालः, वालः सुतो वेशाहः, स रूपेण- ६
वंशशीयानाम् अथवाः सन् अश्रूरस्य नरपतिना तिग्लतपिलेषरेण प्रावा-
स्यत । यदा तेषां वंशावलिरत्निख्यत तदा निजनिजवंशानुसारेण ७
तस्यैते सहजगणा आसन् । मुखो यियूयेलो उपरः सिखटियः । अपरं ८
योद्येलस्य प्रमौत्तः श्रेमाः पौत्र आससस्य पुत्रो वेलाः, सोऽद्योयेश्य

६ समीपे निवुं वालमियोनच्च यावद् अवसत् । अपरं पूर्वदिग्भि फरात-
सरितः समीपस्थिप्रान्तरस्य प्रवेशस्थानं यावद् वसतिम् अकरोत्, यतो
१० गिलियदेशे तेषां पशुनिवहस्य बाजल्यम् अजायत । अपरं शौलस्य
राजत्वसमये ते हाजिरीयैः समं युध्यन्तस्तान् वशीकृत्य गिलियद-
जनपदस्य कृत्वे पूर्वभागे तेषां दूष्येषु न्यवसन् ।

११ अपरं गादवंशीया वाशनजनपदस्यां सल्खां यावत् तेषां समुखे
१२ उवसन् । तेषां मध्ये योगेलो मुख्य आसीत् तस्य पञ्चात् प्रापमः,
१३ अनन्तरं यानयः शाफटस्येभे वाशनेऽउवसन् । किञ्च तेषां पिटवंश-
सम्बन्धीया भातरो मीखायेलो मिशुल्लमः शेवा योरयो याकनः सीय
१४ एवरच्चैते सप्त जना चासन् । अपरं वूषस्य सुतो यहुदुः, यहुदोः सुतो
यिशीश्यैः, यिशीश्यस्य सुतो मीखायेलः, मिखायेलस्य तनयो गिलियदः,
गिलियदस्य तनयो यारोहः, यारोहस्य तनयो ह्वरिः, ह्वरेः सुतो
१५ उवीहयिलः, ते तस्यावीहयिलस्य वंशाः । अपरं गूनेः पौत्रो उच्चिये-
१६ लस्य सुतो उहिलेषां पिटवंशस्य मुख्य आसीत् । ते गिलियदे वाशने
१७ तत्रयेषु ग्रामेषु स्वकीयसीमास्थितस्य शारोणस्य ग्रामेषु चावसन् । अपरं
विह्वदादेशीयस्य योथमस्य इखायेलदेशीयस्य यारवियामस्य च राजत्व-
समये तेषां सर्वेषां वंशावलिरलिख्यत ।

१८ तत्र रुदेणवंशस्य गादवंशस्य मिनशेरद्वंशस्य च फलकखड्धनुर्धा-
रिणो युद्धे नियुणा युद्धगमिनच्च समप्रतष्ठाधिकानि चतुर्भुलारिंश्त-
१९ सहस्राणि जना योद्धार आसन् । हाजिरीयै र्यिटुरेण नापिशेन
२० नोदवेन च समं तैः समरं कृत्वा तेषां विपरीतम् उपकारो लेभे ततो
हाजिरीयास्तेषां सर्वे सहायाच्च तेषां हस्तगता बभूवुः, यतः समरे
तैरीक्षरस्य सन्निधौ प्रार्थनायां कृतायां स तेषां प्रार्थनां शुआव यतस्ते
२१ तस्मिन् व्यञ्जनसन् । अतस्ते तेषां पञ्चाशत् सहस्राणि महाङ्गान् पञ्चाशत्-
सहस्राधिके द्वे कक्षे मेषान् द्वे सहस्रे गर्दभान् लक्षमेकं मनुजान् वशी-
२२ कृत्व लेभिरे । तं समरम् ईश्वर एव कृतवान् एतत्कारणाद् बहवो
उहन्यन्त, अपरम् इखायेलीयलोका यावत् प्रावास्यन्त तावत् ते तेषां
२३ देश ऊषुः । अपरं मिनशेरद्वंशस्तस्मिन् जनपदे वाशनम् आरभ्य
वालहर्माणं शिनीरं हर्माणं शिलोच्चयच्च यावद् वसतिं कुर्वन्तो वद-
२४ धिरे । तेषां पिटवंशानां मध्य एते मनुजा मुख्या आसन् एफरो
यिश्विरिलीयेलोउच्चीयेलो यिश्वियो ह्वादवियो यहुदीयेलस्यैते बलवन्तो

विख्याताच्च नरा निजनिजपिट्टवंशस्याधक्षा आसन् । परन्तु ते निज- १५
पिट्टलोकानाम् ईश्वरस्य विरुद्धम् अपराधिनो बभूवुस्तेषां समुखाद्
ईश्वरेण तदेशीया ये लोका दववाच्चकिर्ते तेषां सुरान् अनुगत्वा विपथ-
गामिनो बभूवुच्च । तस्माद् इस्तायेलीयेनेश्वरेण पलस्तिग्लतपिलेष- २९
रच्चैतयोरशूरीययो भूपत्यो र्मनसि प्रवर्त्तिते तौ तान् रुवेणवंशीयान्
गादवंशीयान् मिनश्चेरर्द्धवंशस्य लोकांच्च प्रवासयाद्वक्तुः किञ्च तान्
हज्जहं हावोरं हारां गोषणसरितच्च समानिन्यतुस्ते तत्र स्थाने इदापि
निवसन्ति ।

6

इष्ठोऽध्यायः ।

१ लेवेदशावल्हिः ४ इलियासरस्य वंशावल्हिः १६ गेशानस्य किछातस्य मिरारेष्य
वंशावल्यः ४८ हारोणवंशस्य कर्मणां कथनं ५४ याजकानां लेवीयानाच्च नगराणां
निर्णयश्च ।

लेवे: सुता गेश्चानः किछातो मिरारिच्च । अपरं किछातस्य तनयो १
अमामो यिस्त्वरो हित्रोण उघीयेलच्च । अपरम् अमामस्य सन्ताना २
हारोणो मूक्षा मरियम् च किञ्च हारोणस्य सुता नादवोऽविह्वरिलिया-
सर ईथामरच्च ।

अपरम् इलियासरस्य तनयः पीनिहसः, पीनिहसस्य सुतो अवीशूयः, ४
अवीशूयस्य सुतो वुक्तिः, वुक्तिः सुत उष्मिः, उष्मिः सुतः सिरहियः, सिर- ५
हियस्य सुतो मिरावेतः, मिरायोतस्य सुतो अमरियः, अमरियस्य सुतो ०
अहीटूवः, अहीटूवस्य सुतः सादोकः, सादोकस्य सुतो इहीमासः, अही- ६
मासस्य सुतो इसरियः, असरियस्य सुतो योहाननः, योहाननस्य सुतो १०
इसरियः, एष असरियो यिरुप्तालमे सुलेमना निर्मिते मन्दिरे इवजत ।
अपरम् असरियस्य तनयो इमरियः, अमरियस्य तनयो इहीटूवः, अही- ११
टूवस्य सुतः सादोकः, सादोकस्य सुतः शस्त्रुमः, शस्त्रुमस्य सुतो हित्क्रियः, १२
हित्क्रियस्य सुतो इसरियः, असरियस्य सुतः सिरायः, सिरायस्य सुतो १४
यिहोसादकः । यस्मिन् ममये परमेश्वरो निवृत्तिस्तरस्य फरे यिहदां ५५
यिरुप्तालमच्च समर्पयामास तस्मिन् समये एष यिहोसादको वन्दीभूय
जग्मिवान् ।

लेवे: सुता गेश्चानः किछातो मिरारिच्च । अपरं गेशानस्य सुतो १५
शिवनिः शिमियिच्च । अपरं किछातस्य सुता अमामो यिस्त्वरो हित्रोण १८

१८ उघीयेलस्य । अपरं मिरारेः सुतौ महलि मूर्शिष्व । सीघसीयपूर्वपुरु-
२० घानुकमेण लेवोया वंशा एते । गेर्णेनस्य सुतो यो लिवनिस्तस्य सुतो
२१ यहतः, यहतस्य सुतः सिम्मः, सिम्मस्य सुतो योयाहः, योयाहस्य सुत
२२ इहुः, इदोः सुतः सेरहः, सेरहस्य सुतो यियच्चयः । अपरं किहातस्य सुतो
२३ उम्मीनादवस्य सुतः कोरहः, कोरहस्य सुतो उसीरः, असी-

रस्य सुत इल्कानाः, इल्कानाः सुतो उवीयासफः, अवीयासफस्य सुतो
२४ उसीरः, असीरस्य सुतस्तहतः, तहतस्य सुत ऊरीयेलः, ऊरीयेलस्य सुत
२५ उषियः, उषियस्य सुतः शैलः । अपरम् इल्कानाः सुतावमासयो उही-
२६ मोतस्य । अपरम् इल्काना अन्यः सुतः दूफः, दूफस्य सुतस्तोहः, तोहस्य
२७ सुत इलीयावः, इलीयावस्य सुतो यिरोहमः, यिरोहमस्य सुत इल्कानाः ।
२८ इल्कानाः सुतः शिमूयेलः, शिमूयेजस्य व्येषः सुतो योयेलो उपरो उवियः ।
२९ किञ्च मिरारेः सुतो महलिः, महले सुतो लिवनिः, लिवनेः सुतः शि-
३० मियिः, शिमियेः सुत उघः, उघस्य सुतः शिमियः, शिमियस्य सुतो
३१ इमियः, इगियस्य सुतो उसायः । मञ्जूषाया अवस्थितेः परं दायूद्

परमेश्वरस्य मन्दिरे यान् जनान् गीतसेवायां न्ययोजयत् तेषां नामानि ।
३२ यावत् सुखेमान् यिरुशालमे परमेश्वरस्य मन्दिरं न निरमापयत्

तावत् ते समाजस्य पवित्रावासस्य सम्मुखे गानेन पर्यंचरन् स्त्रीयस्त्रीय-
३३ पर्यायानुसारेण च क्रियाम् अन्वतिष्ठन् । ते उनुष्टावारस्तेषां पुत्रास्तेम

आसन् । किहातीयवंशस्य मध्ये हेमनो गाधकः, तस्य हेमनस्य जनको
३४ योयेलः, योयेलस्य जनकः शिमूयेलः, शिमूयेलस्य जनक इल्कानाः,

इल्काना जनको यिरोहमः, यिरोहमस्य जनक इलीयेलः, इलीयेलस्य
३५ जनकस्तोहः, तोहस्य जनकः दूफः, दूफस्य जनक इल्कानाः, इल्काना

३६ जनको माहतः, माहतस्य जनको उमासयः, अमासयस्य जनक इल-
कानाः, इल्काना जनको योयेलः, योयेलस्य जनको उसरियः, असरि-

३७ यस्य जनकः शिफनियः, शिफनियस्य पिता तहतः, तहतस्य जनको
उसीरः, असीरस्य जनको उवीयासफः, अवीयासफस्य जनकः कोरहः,

३८ कोरहस्य पिता विष्वहरः, विष्वहरस्य पिता किहातः, किहातस्य पिता
३९ लेविः, लेवे जनक इखायेल् । हेमनस्य दक्षिणे तस्य भावासपो

उतिष्ठत्, तस्यासपस्य जनको वेरिखियः, वेरिखियस्य जनकः शिमियः,
४० शिमियस्य जनको भीखायेलः, भीखायेलस्य जनको वासेयः, वासेयस्य

४१ जनको मल्कियः, मल्कियस्य जनक इलिः, इले जनकः सेरहः, सेरहस्य

जनको उदायाः, अदाया जनक एथनः, एथनस्य जनकः सिम्मः, सिम्मस्य ४९
जनकः शिभियः, शिभिये जनको यहतः, यहतस्य जनको गेर्षीनः, गेर्षी- ४९
नस्य जनको लेविः । एतेषाम् एथनादयो मिरारिवंशीया भातरो वाम- ४९
दिश्यतिष्ठन् तस्यैथनस्य जनकः कीशिः, कीशे जनको उव्दिः, अव्दे जनको
मस्तुकः, मस्तुकस्य जनको हशवियः, हशवियस्य जनको उमत्सियः, अम- ४९
त्सियस्य जनको हिल्कियः, हिल्कियस्य जनको उम्सिः, अम्से जनको ४९
बानिः, बाने जनकः शेमरः, शेमरस्य जनको महलिः, महले जनको ४९
मूर्णिः, मूर्णे जनको मिरारिः, मिरारे जनको लेविः । तेषां भातरो ४९
लेवीया ईश्वरमन्दिरोयावासस्य निखिलकार्याये निवेदिता आसन् ।

परन्तु हारोणस्तस्य सुताच्च महापवित्रस्थानस्य निखिलकार्यानुसा- ५०
राद् हेमवेदिधूपवेदोरुपरि दत्तवस्त्वृत्यदाहयन् ; ईश्वरसेवकस्य मूसस
चाच्छानुसाराद् इच्छायेलः क्षते प्रायस्त्वित्तव्याकुर्वन् । अपरम् एते सर्वे ५०
हारोणस्य वंशाः, हारोणस्य सुत इलियासरः, इलियासरस्य सुतः
पिनीहसः, पिनीहसस्य सुतो उवीशूयः, अवीशूयस्य सुतो वुक्षिः, वुक्षे ५१
सुत उषिः, उषे: सुतः सिरहियः, सिरहियस्य सुतो मिरायोतः, मिरा- ५१
योतस्य सुतो उमरियः, उमरियस्य सुतो उहीटूवः, अहीटूवस्य सुतः ५२
सादोकः, सादोकस्य सुतो उहीमासः ।

सीमानुसारेण दुर्गानुसारेण च किहातीयान्वयोद्भवानां हारोण- ५४
वंशीयानाम् इमानि वासस्थानानि बभूवः, यतस्तेषामेव (प्रथमं) गुटि-
कापातो बभूव । चतुर्दिक्स्यप्रान्तरेण समं यिङ्घदादेशस्य हित्रोग्नं तेभ्यो ५५
उदीयत । परन्तु तस्य नगरस्य चेत्ताणि याभाच्च यिफुन्ने: सुताय काले- ५६
वायादीयन्त । अपरं हारोणवंशाय (यिङ्घदादेशे) नगराणीमान्यदीयन्त, ५७
आश्रयनगरं हित्रोग्नम्, अपरं प्रान्तरेण सह लिव्ना प्रान्तरेण समं
यत्तीरम् इष्टिभोयच्च ? प्रान्तरेण समं हिलेनं प्रान्तरेण समं दिवीरं प्रा- ५८
न्तरेण समम् आश्रयनं प्रान्तरेण समं वैतश्चेमशस्च । अपरं विनामीनवंशे ५९
प्रान्तरेण समं गेवा प्रान्तरेण समम् आलेमतं प्रान्तरेण समम् अनाधो-
तस्च । इत्थं वंशानुसारेण तेषां साकल्येन चयोदशनगराण्यासन् । अन- ६१
न्तरं किहातीयवंशस्यावशिष्टेभ्यो मनुजेभ्यो गुटिकापातं विद्याय मिनशे-
रञ्जवंशाद् दशनगराण्य प्रादीयन्त । अपरं गेर्षीनीयवंशायेषाखरवंशाद् ६२
आश्रेष्टवंशात् नपालिवंशाद् वाशनस्यात् मिनशेरञ्जवंशाच चयोदश-
नगराण्य प्रादीयन्त । किञ्च मिरारिवंशाय रुवेणवंशात् सिवूलूनवंशाच ६२

१४ गुटिकापातं विधाय द्वादशनगराणि प्रादीयन्त । क्वनेन प्रकारेणेष्वाये-
१५ लीयलोका खेदीयेभ्यो प्रान्तरैः समं तानि निखिलनगराणि ददुः । ते

यिह्वदावंशात् शिमियेनवंशाद् विन्यामीनवंशाच्च गुटिकापातेन नग-
राण्येतानि तेभ्यो ददुत्तानि च तेषां नामभि विञ्चातानि भवन्ति ।

१६ अपरं किहातीयवंशस्यावशिष्टा मनुजा इफूयिमवंशात् खस्सीमा-
१७ नगराणि लेभिरे । ते तेभ्य आश्रयनगरमेकम् अर्थतः प्रान्तरेण समम्

१८ इफूयिमशिलोच्यस्यं शिखिम् प्रान्तरेण समं गोषरं, प्रान्तरेण समं
१९ यग्नियामं प्रान्तरेण समं वैथोरेण, प्रान्तरेण समम् अयालोनं प्रान्त-

२० रेण समं गातरिमोणं, मिनश्वेरद्वंशात् प्रान्तरेण समम् अनेरं प्रान्त-
रेण समं यिवलियमच्चेमानि नगराणि किहातीयवंशस्यावशिष्टेभ्यो मनु-

२१ जेभ्यो ददुः । अपरं गेष्ठेनीयवंशाय मिनश्वेरद्वंशात् प्रान्तरेण समं
२२ वाशनस्यं गोलनं प्रान्तरेण समम् अस्तादीतस्यादीयत । अपरम् इघा-

२३ खरवंशात् प्रान्तरेण समं केदशं प्रान्तरेण समं दाविरतं, प्रान्तरेण समं
२४ दामोतं प्रान्तरेण समम् आनेमच्च तेभ्योऽदीयत । अपरम् आश्रेवंशात्

२५ प्रान्तरेण समं मिश्रालं प्रान्तरेण समम् अब्दोनं, प्रान्तरेण समं झक्कोकं
२६ प्रान्तरेण समं दिहोवच्च तेभ्योऽदीयत । अपरं तपालिवंशात् प्रान्तरेण

समं गालीलस्यं केदशं प्रान्तरेण समं हम्मोनं प्रान्तरेण समं किरिया-
२० अयिमच्च तेभ्योऽदीयत । अपरं मिरारेवशिष्टवंशाय सिवूलूनवंशात्

२८ प्रान्तरेण समं रिमोणं प्रान्तरेण समं तावेरस्यादीयत । अपरं यिरीहोः
समीपे यर्द्दनस्य पारेयूर्थतो यर्द्दनस्य पूर्वदिशि रूवेणवंशात् प्रान्तरेण

२९ समं काननस्यं वेत्सरं प्रान्तरेण समं यहसं, प्रान्तरेण समं किदेमोतं
३० प्रान्तरेण समं मेषातच्च तेभ्योऽदीयत । अपरं गादवंशात् प्रान्तरेण समं

३१ गिलियदस्यं दामोतं प्रान्तरेण समं महनयिमं, प्रान्तरेण समं हिश्वेनं
प्रान्तरेण समं यस्तेरच्च तेभ्योऽदीयत ।

7

७ सप्तमोऽध्यायः ।

१ इपाखरस्य वंशावलिः ६ विन्यामीनस्य वंशावलिः १२ नप्राले वंशावलिः १४
मिनश्वे वंशावलिः १० इफूयिमस्य वंशावलिः १६ सावदस्य वंशावलिः १८ तेषाम्
अधिकारः १० आश्रेवस्य वंशावलित्य ।

१ इघाखरस्य सुतास्तोलयः पूर्यो यास्रूवः शिमोणाच्चैते चत्वारो जनाः ।

१ अपरं तोलयस्य सुता उयिः रिफायो यिरीयेलो यहमयो यिवसः

शिम्येलस्य । इम स्त्रीयपिण्डवंशस्यार्थतस्तोलयवंशस्य मुख्या निजन्ते-
कानां मध्ये पराक्रान्ताच्चासन् अपरं दायूदः समये ते संख्या षट्-
शताधिकद्वाविंशतिसहस्राणि लोका आसन् । अपरम् उष्णे: सुतो ४
यित्राहियः, यित्राहियस्य तनया भीखायेल ओवदीयो योयेलो यिश्चिय-
च्छैते पञ्च जना मुख्या आसन् । अपरं युद्धार्थं तेषां पिण्डवंशानुसारेण ५
षट्चिंशत् सहस्राणि सैन्यान्यासन् यतस्तेषां जाधा सुवाच्चानेक आसन् ।
अपरम् इषाखरवंशीयास्तेषां भातसः सर्वे महापराक्रमिण आसन् ५
ते निजनिजवंशानुसारेण गणिताः सप्ताश्रीविंशतिसहस्राणि लोका आसन् ।

अपरं विन्यामीनस्य सुता वेला वेखरो यिदीयेलस्तैते चयो जनाः ६
अपरं वेलाः सुता इष्वेन उविश्वीयेलो यिरेमोत ईरच्च । एते ७
पञ्च जना निजनिजपिण्डवंशे मुख्याः पराक्रमिणच्चासन् । वंशानुसारेण
गणितास्तेषां द्वाविंशतिसहस्राणि लोका आसन् । अपरं वेखरस्य तनयाः ८
शिमीरो योयाश्च इलियेसर इलीयवैनयो ऽनि र्यिरेमोतो ऽनियो ऽना-
योत आलेमतस्तैते वेखरस्य सन्तानाः । तेषां पिण्डवंशीयमुख्यलोकानां ९
वंशावलौ गणिता विंशतिसहस्राणि द्वे इते पराक्रमिणो लोका लि-
खिता आसन् । अपरं यिदीयेलस्य सुतो विलङ्घनः, विलङ्घनस्य सुता १०
यियूष्णो चिन्यामीन एङ्गदः खिनानाः सेधनस्तश्रीशो ऽह्नीशङ्गरच्च ।
यिदीयेलस्तैते निखिलाः सन्ताना निजनिजपिण्डवंशानां मुख्याः परा- ११
क्रमिणो लोका आसन् । अपरं तेषां समरगमनयोग्या द्विशताधिक-
सप्तसहस्राणि योज्ञार आसन् । अपरम् ईरस्य सुतौ शुप्तीमो ऊप्ती- १२
भस्त्र, अहेरस्य च सुतो झूमश्च ।

अपरं विलङ्घाया गर्भजातस्य नपाले: सुता यहसियेलो गूर्णि येत्सुरः १३
झूमस्त्र ।

मिनश्च: सुतावस्त्रियेलो ऽरामीयाया उपपत्न्या जातो गिलियदस्य १४
पिता माखीरच्च । स माखीरो ऊप्तीमशुप्तीमयो भर्गिनीं माखाम् उदु- १५
वाह तस्य द्वितीयपुत्रस्य नाम सिलफद चासीत् तस्य सिलफदस्य
केवलं दुहितर आसन् । अपरं माखीरस्य जाया माखा पुक्ते प्रस्त्रय १६
तस्य नाम पेरश्च इति चकार, तस्य सहोदरस्य नाम शेरश्च, अपरं
पेरश्चस्य सुतयो नामनो ऊलमो रेकमच्च । ऊलमस्य सुतो विदानः, १७
मिनश्च: पौत्रो माखीरस्य पुक्तो गिलियद एतेषां सर्वेषाम् चादिपुरुष
आसोत् । अपरं तस्य भगिन्या हमोलिकतायाः सुता इश्वरोदो ऽवीये- १८

१८ सर्वे महालाः शिमीदाच्च । अपरं शिमीदाः सुता अहीयनः शेखमो
लिकहिरनीयामस्य ।

१९ इफ्रियमस्य सुतः श्रूथलहः, श्रूथलहस्य सुतो वेरदः, वेरदस्य सुतस्त-
२१ हतः, तहतस्य सुत इलियादाः, इलीयादाः सुतस्तहतः, तहतस्य सुतः
सावदः, सावदस्य सुताः श्रूथेलह एत्सर इलियादस्य, परन्तु देशनि-
वासिनो गातीया लोकास्तान् अवधिषुः, यतस्ते तेषां पश्चून् नेतुम्
२२ आजमुः । ततस्तेषां जनक इफ्रियमो बज्जिनानि यावद् अश्रोचत्
तस्य भातरस्य तं साक्षयितुम् आगच्छन् ।

२३ अनन्तरं तस्मिन् निजभार्यामुपगते तस्य जाया गर्भवती भूत्वा पुत्र-
मेकं प्रसूय तस्य नाम विरियम् (अमङ्गलमिति) चकार यतस्तदानीं तस्य

२४ निवेशने उमङ्गलम् अभवत् । तस्य दुहिता श्रीरा चौपरिस्यं नोचस्यच्च

२५ वैथोदीणम् उधेणश्रीराच्च निर्माणयामास । तस्य सुतो रेपहृष्टेश्वौ,
२६ रेष्टपस्य सुतस्तेलहः, तेलहस्य सुतस्तहतः, तहतस्य सुतो लादनः,

२७ लादनस्य सुतो उम्मीद्वदः, अम्मीद्वदस्य सुत इलीशामाः, इलीशामाः
सुतो नूनः, नूनस्य सुतो यिहोश्चूयः ।

२८ एतैरधिक्तानि देशनिवासस्यानानि चेमानि, वैधेलं तदीयग्रामाच्च,
अपरं पूर्वस्यां दिशि नारणं पञ्चमायां दिशि च गेषरं तदीयग्रामाच्च

२९ शिखिमं तदीयग्रामाच्च, असा तदीमग्रामाच्च । अपरं मिनश्चिवंशस्य
स्त्रीमायाः समीपस्य वैतशानं तदीयग्रामाच्च तानकं तदीयग्रामाच्च मगि-
हुस्तदीयग्रामाच्च दोरं तदीयग्रामाच्च । एतेषु खानेष्विद्यायेलः पुत्रस्य
यूषफस्य वंशा न्यूषुः ।

३० आश्रेतस्यापव्यानि यिन्नो यिन्नो यिन्नि विरियस्तेषां भगिनी सेरहा
३१ च । विरियस्य तनयौ हेवर्सो विर्भेतस्य पिता मल्कियेष्वच्च । हेवरस्या-

३२ पत्वानि यफ्लेटः श्रेमदो होथमस्तेषां भगिनी शूद्या च । यफ्लेटस्य

३३ सुताः पासको विमह्लोऽन्धतस्य, एते सर्वे यफ्लेटस्य वंशाः । अपरं

३४ श्रेमस्य सुता अहिः रोहगो यिङ्ग्लो उरामस्य । अपरं तस्य भातु हेल-

३५ मस्य सुताः सोफहो यिन्नः शेलश आमलस्य । सोफहस्य च सुताः
३६ सूहो हर्येषरः शियालो वेरि र्यिन्नो वेत्सरो हेदः शम्मः शिल्पो

३७ यित्रयो वेराच्च । अपरं येथरस्य सुता यिकुन्निः पिस्तो उराच्च । अपरम्
३८ उल्लस्य सुता आरहो हग्नीयेलो रित्वियस्य । एते सर्वे आश्रेतस्य वंशाः
स्त्रीयपिटवंशानां मुख्या महाविक्रान्ताच्च मनुजा अधिपतीनां मध्ये

अयाच्चासन् एतेषां समरगमनयोग्याः षड्विंशतिसहस्राणि लोका
वंशावस्थां लिखिता आसन् ।

8

८ अष्टमोऽध्यायः ।

१ विन्यामीनस्य प्रधानापत्थानां वंशावस्थाः २३ शैलयोनाथनयो वंशावस्थाः ।

विन्यामीनस्य ज्येष्ठः सुतो वेळा द्वितीयोऽस्वैलस्तृतीयो ३५ हर्षस्तुर्थो १
नोहाः पञ्चमो राष्ट्राः । अपरं वेळाः सुता अद्दरो गेरा अबीह्वदो ३६ वी- २
श्रूयो नामानो ३७ोहो गेराः शिफूफनो छ्वरमस्य । इम एङ्गदस्य सुता ३
गेरानिवासिनां मध्ये पिण्डवंशानां मुख्याच्चासन् अनन्तरं ते तान् मान- ४
हतं स्थानान्तरं निन्युः । विशेषतो नामानो ३८ियो गेराच्च, स एव ५
तान् दूरीचकार, सस्य गेराः सुता उषो ३९ीह्वदः श्वरयिमस्य । अपरं ६
तेषु स्थानान्तरीक्षतेषु श्वरयिमो मोयावजनपदे सुतान् जनयामास ७
तस्य झशीमा वारा चेतिनामिके दे जाये चासन् । अपरं निजभा- ८
र्याया हौदशाया गर्भजातास्तस्य तनया योववः सिवियो मेशा भल्कमे ९
यियूशः श्वियो मिर्मस्य तस्यैते सुता निजपिण्डवंशानां मुख्या आसन् । १०
अपरं छ्वशीमाया गर्भजातौ तस्य सुताववीटूव इत्यालस्य । तस्येत्या- ११
लस्य सुता एवरो मिग्नियम ओनो लोदस्य तदन्तःपातियामाणाच्च नि- १२
र्माता श्रामदस्य । अपरं विरियः श्रेमाचैतावयालोननिवासिनां मध्ये पि- १३
णवंशानां मुख्यावास्तां तौ गातनिवासिनो दवयाच्चक्राते । अपरं वेरियस्य १४
सुता अहियुः श्राशको यिरेमोतः सिवदियो ४२४ एदरो भीखायेलो १५
यिष्पा योहस्य । अपरम् इत्यालस्य सुताः सिवदियो मिशुल्मो हिल्कि- १६
र्हेवरो यिष्मिरयो यिष्लियो योववस्य । अपरं शिमियः सुता याकीमः १७
सिखिः सब्दिः इलीयवैनयः सिल्हियथ इलीयेलोऽदाया विशायाः शि- १८
भतस्य । अपरं श्राशकस्य सुता यिष्पन एवर इलीयेलो ४२५ दोनः १९
सिखि हृणनो हनानिय एलमो ५८० यिष्यो यिष्मिदियः पिनूयेलस्य । २०
अपरं यिरोहमस्य सुताः श्वम् शिरयः शिहस्यो ५८१ यिष्लियो यास्तिशिय २१
शलियः सिखिस्य । एते स्त्रीयपिण्डवंशानां मुख्याः सन्तो यिरुशालमे २२
न्यवसन् । अपरं गिवियोनस्य जनको गिवियोने न्यवसत्, तस्य जायाया २३
नाम माखा । अपरं तस्य ज्येष्ठः सुतो ५८२ नो ५८३ यो यो वाल् २४
नादवो गिदोरो ५८४ यिष्युः सक्तूरो मिल्कोतस्य, मिल्कोतस्य च सुतः शि- २५
मियः, एते यिरुशालमे स्त्रीयभातृणां समीपे न्यवसन् ।

६ नेरस्य सुतः कीशः, कीशस्य सुतः शौलः, शौलस्य सुता योनाथनो
 ७ मल्कीशूयो इवीनादव इश्वराल् च । अपरं योनाथनस्य सुतो मिसोवाल्,
 ८ तस्य च तनयो मीखाः । अपरं मीखाः सुताः पितोमो भेलकस्तहरेय
 ९ आहसस्य । आहसस्य सुतो यिहोयादाः, यिहोयादाः सुता आखेमतो
 १० इस्मावतः सिमिस्य, सिमेः सुतो मोत्साः । मोत्साः सुतो विनियाः, वि-
 नियाः सुतो राफाः, राफाः सुत इलीयासाः, इलीयासाः सुत आत्सेलः ।
 १२ तस्यात्सेलस्य घट् सुता बभूदुः, तेषां नामान्यस्त्रीकामो वेखिणः इस्मा-
 १३ येलः शियरिय ओवदियो हाननस्तै सर्वं आत्सेलस्य वंशाः । अपरं
 तस्य भातुरेप्लकस्य ज्येष्ठः सुत उलमः, द्वितीयो यिद्यूषस्तुतीय एलीफेलटः ।
 १४ अपरम् उलमस्य सुता महाविक्रमा धनुर्धरा बजप्रजात्यासन् तेषां
 सार्वशतं पुत्रपौत्रा आसन् एते सर्वे विन्यामीतस्य वंशाः ।

9

८ नवमोऽध्यायः ।

१ वंशावलिलिखनस्य कथनं १ वाविलः प्रत्यगतखोकानां कथनं १० याजकानां
 लेवोयानात्प्रथमं २० लेवोयानां विशेषकर्मणां कथनं ३५ शौलस्य चरित्रम् ।

- १ अनेन प्रकारेण कृतस्येषायेतो वंशावलयो रचयात्त्रिर इत्याये-
 त्तीयभूपतीनां पुस्तके लिलिखिरे च । अनन्तरं यिङ्गदीयमनुजाः स्त्री-
 देष्येण वाविलं निन्दिरे ।
- २ अनन्तरम् इत्यायेलजनपदे याजका लेवोया निधीनीयात्प्रथमं
 ३ स्त्रीयस्त्रीयाधिकातनगरेषु न्यवसन् । अपरं यिङ्गशालमे यिङ्गदावंशस्य
 ४ विन्यामीनवंशस्येक्षियमवंशस्य मिनशिववंशस्य च कतिपया मनुजा न्यव-
 ५ सन् । यिङ्गदाः सुतो यः पेरवस्तस्य वंशस्य मध्ये वार्षे द्विद्वप्तौत्र इच्छेः
 ६ प्रपौत्रो इमेः पौत्रो इमीङ्गदस्य सुत ऊर्धयः । अपरं श्रीलोनीयानां
 ७ मध्ये ज्येष्ठो इसायस्तस्य पुत्रात्प्रथमं । अपरं सेरहवंशस्य मध्ये यूयेलस्तस्य
 ८ नवद्यधिकषटप्रतानि भातरस्य । अपरं विन्यामीनवंशस्य मध्ये इसि-
 ९ नुयस्य प्रपौत्रो होदवियस्य पौत्रो मिशुक्षमस्य पुत्रः सक्षुः, अपरं यि-
 १० दोहमस्य पुत्रो यिवनियः, मिखेः पौत्र उष्टः पुत्र रक्षाः, यिवनियस्य
 ११ प्रपौत्रो रुयेलस्य पौत्रः शिफटियस्य सुतो मिशुक्षमस्य । एते तेषां
 भातरस्य निजनिजवंशानुसारेण घटपञ्चाशदधिकनवशतानि भानवा
 आसन् । इमे निखिलाः स्त्रीयस्त्रीयवंशस्य मुख्या आसन् ।
- १० अपरं याजकानां मध्ये यिदयियो यिहोयादीतो याखिनस्य, अपरम्

ईश्वरीयमन्दिरस्याधिपति यैः उद्दीप्तवस्तुस्यातिवृद्धप्रपौत्रो मिरायो- ११
तस्य वृद्धप्रपौत्रः सादोकस्य प्रपौत्रो मिशुज्जमस्य पौत्रो हिल्कियस्य पुत्रो
उसरियः, अपरं मल्कियस्य प्रपौत्रः पश्चात्तरस्य पौत्रो यिरोहमस्य १२
पुत्रो उदायाः, अपरम् इमेरस्यातिवृद्धप्रपौत्रो मिशिस्तेमोत्तरस्य वृद्ध-
प्रपौत्रो मिशुज्जमस्य प्रपौत्रो यहसेराः पौत्रो उदीयेलस्य पुत्रो मासवः,
अपरं तेषां षष्ठ्याधिकसप्तशताधिकसहस्रं भातरः, ते निजनिजपि- १३
द्वंशस्य मुख्या ईश्वरीयमन्दिरस्य कर्म कर्त्तुम् अतिनिपुणास्त्रासन् ।
लेवीयानां मिराटिवंशस्य मध्ये हशवियस्य प्रपौत्रो उदीक्रामस्य पौत्रो १४
हशूवस्य पुत्रः शिमयियः । अपरं वक्तव्यरो हेरण्णो गात्रल आसफस्य १५
प्रपौत्रः सिखः पौत्रो भीखाः पुत्रो मत्तनियस्व, अपरं यद्वृद्धूनस्य १६
प्रपौत्रो गात्रलस्य पौत्रः शिमयियस्य पुत्र ओवदियः, अपरम् इल-
कानाः पौत्र आसाः पुत्रो निटोफातीयानां ग्रामेषु वासकारी वेरिखियः ।
अपरं द्वारिणः शक्त्युमोऽकूवः टल्मोनोऽहीमानस्तेषां सहजाच्च किन्तु १०
शक्त्युम् एतेषां मुख्या आसीत् । ते पूर्वदिक्स्थिते राजदारे उतिष्ठन् अपरं १८
लेविवंशसमूहस्य मध्ये द्वारपाला आसन् । अपरं कोरहस्य प्रपौत्रो १९
उवीयासफस्य पौत्रः कोरे: पुत्रः शक्त्युमस्तस्य पित्रवंशीयाः कोरहीया
भातरस्य सेवाकर्मणि नियुक्ता आसन् । यस्मिन् समये परमेश्वरस्य १०
साहाय्यं ग्रास इलीयासरस्य तनयः पीनिहस्तेषाम् अध्यक्ष आ-
सीत् तस्मिन् पूर्वस्मिन् समये याटक् तेषां पित्रलोकाः परमेश्वरीय-
शिविरस्य प्रवेशस्यानम् अरक्षन् ताटग् इमे मन्दिरस्य द्वाररक्षा-
कर्मणि नियुक्ता आसन् । मिशेलिमियस्य तनयः सिखरियः समाजी- ११
यावासस्य द्वारपालक आसीत् । द्वारपालनकार्ये नियुक्ता इमे मनुजा १२
द्वे शते द्वादशजना आसन्; अपरं निजनिजयाभानुसारेण तेषां वंशाव-
लयोऽलिख्यन्त दायूद् शिमूयेलच्च प्रदर्शकस्तान् एतस्मिन् निरूपिते कार्ये
नियोजयाभासतुः । अतस्ते तेषाम् अपव्याप्ति च परमेश्वरीयमन्दिरस्यावा- १३
सस्य वा द्वारपालनकर्मणि पर्यायानुकमेण न्युञ्जन्त । एते द्वारपा- १४
लकाः पूर्वस्यां पस्त्विमायाम् उत्तरस्यां दक्षिणस्यां चेतिचतुर्दिश्विष्ठन् ।
अपरं ग्रामस्थास्तेषां सहजाः खस्तसमये सप्ताहं यावत् तेषां सविधं समा- १५
गच्छन् । यतो लेवीयानां मध्ये चत्वारी मुख्या द्वारपालकाः खोयस्तोय- १६
निरूपितपदे निवं तिष्ठन्तः परमेश्वरीयमन्दिरस्य कोष्ठानां भाषणागा-
राणाच्चाधिपा आसन् ।

१० रक्षकपदे नियुक्तास्ते जना राचावीश्वरीयमन्दिरस्य चतुर्दिक्षश्चेष्टत
१८ प्रतिप्रभातच्च दारममोचयन् । अपरं तेषां कतिपया मनुजाः सेवार्थ-

कानि भाजनानि रक्षितुं गणयित्वा वह्निरक्षः समानेतुच्च नियुक्ता
१६ आसन् । अपरं पवित्रस्थानस्य पाचाणि गोधूमचूर्णानि गोस्तनीरसा-

स्तैलानि कुन्दुरुणि गन्धद्रव्याणि चेतादीनि सर्वद्रव्याणि रक्षितुं वीक्षि-

१० तुच्च तेषां कतिपया नरा नियुक्ता आसन् । अपरं कतिपया याजकसुता

११ गन्धद्रव्यार्थकं तैलं निर्मितवन्तः । अपरं लेवीयानां मध्ये कोरहीयस्य

शूलुमस्य ज्येष्ठः सुतो मत्तथियः पाकस्थानीयकर्मणो उथक्ष आसीत् ।

१२ अपरं तेषां किहातीयभातुणां मध्ये कतिपया जनाः प्रतिविश्रामवारं

१३ दर्शनपूपानां स्थापने नियुक्ता आसन् । अपरं लेवीयानां प्रधानपिट-

लोका ये गाथकास्ते कोषीयकर्मणो मुक्ता अभवन् यतस्ते दिवानिश्च-

१४ तस्मिन् कर्मणि प्रवृत्ता आसन् । इमे युख्यपम्यरायां लेवीयानां मध्ये

वंशानां मुख्या लोका आसन्, स्वस्ववंशानां मुख्याः सन्त इमे यिरुशालमे
न्यवसन् ।

१५ अपरं गिवियोनस्य जनको यिवीयेलो गिवियोने न्यवसत् तस्य

१६ जायाया नामधेयं माखा आसीत् । तस्य ज्येष्ठः सुतो उद्दोनो उपरे च

१० सुताः स्तूरः कीशो वाल् नेरो नादवो गिदोरो उह्युः सिखरियो

१८ मिळोतस्च । अपरं मिळोतस्य सुतः शिमियामः, एते स्वेषां सहजैः सम-

१९ विरुशालमे न्यवसन् । अपरं नेरस्य सुतः कीशः, कीप्रस्य सुतः शौलः,

२० शौलस्य सुता योनाथनो मल्कीश्वरो उवीनादव इश्वराल् च । अपरं

२१ योनाथनस्य सुतो मिरीवाल्, मिरीवालः सुतो मीखाः, मीखाः सुताः

२२ पीथीनो मेलकस्तहरेय आहसस्च । आहसस्य सुतो यारः, यारस्य

२३ सुता आलेमतो उस्मावतः सिमिस्च, सिमेः सुतो मोत्साः । मोत्साः पुत्रो

विनियाः, विनियाः सुतो रिकायः, रिकायस्य सुत इलियासाः, इलि-

२४ यासाः सुत आत्सेलः । आत्सेलस्य घट् सुता आसन्, तेषां नामान्युचि-

कामो वेखिरः इस्मायेलः शियरिय ओवदियो चाननस्तैते सर्व-

आत्सेलस्य सुताः ।

10

१० दशमोऽध्यायः ।

१ शैलस्य पराजितबं द पिलेषीयानां जयः ११ यावेशगिलियदीयलोकानां प्रगजता
१२ पापकारणात् शैलस्य निधनस्य कथनं ।

इच्छायेलवंशेन समं पिलेष्टीयेषु युध्यत्सु इच्छायेलवंशः पिलेष्टीयानां १
समुखात् पलायाच्चक्रे गिल्बोयपर्वते च लोकास्तैराहताः सन्तो नि-
पेतुः । अपरं पिलेष्टीयाः शौलं तस्य पुलांस्च प्राप्य योनाथनो उवीना- २
दवो भल्कीश्वयस्तेतिनामकान् शौलस्य पुलान् जग्नुः । अपरं शौलमधि ३
चोरतरे संग्रामे जाते धनुर्धारिषु च तं प्रति शरान् नित्यिपत्सु स धनु-
र्धारिभिः क्षताङ्गीकृतः । ततः शौलो निजास्त्रवाहिनं जगाद्, त्वं खण्डं ४
निष्कोषं क्षत्रा मां द्विन्धि नौ चेद् अच्छिद्रत्वच एत आगत्य ममा-
पमानं करिष्यन्ति । किन्तु तस्यास्त्रवाहकोऽतीव भयकास्त्रात् तत् ५
कर्त्तुम् ऊररी न चकार, तस्मात् शौलः खण्डं गृहीत्वा स्वयं तदुपरि
निपपात् । ततः शौलो मृतवानिति वीक्ष्य तस्यास्त्रवाहकोऽपि निजखण्डो- ६
परि निपतन् ममार । अनेन प्रकारेण शौलस्तस्य चयः पुत्राः क्षत्रस्वंश्च ७
सर्वे युगपद् अम्बयन्त ।

अनन्तरं समभूमिनिवासिन इच्छायेलीयलोका इच्छायेलीयानां पला- ८
यनं शौलस्य तस्य पुत्राणाच्च मरणमपि वीक्ष्य स्वस्त्रनगराणि परिवद्य
पलायाच्चक्रिरे, ततः पिलेष्टीया आगत्य तेषां मध्ये न्यवसन् ।

परदिवसे पिलेष्टीया हतमनुष्ठाणां वस्त्रादीन्यपद्मुक्तं आगत्य ९
गिल्बोयपर्वते शौलस्य तस्य चयाणां पुत्राणाच्च देहान् प्राप्य तस्य १०
वस्त्रादीनि मोचयित्वा तस्य मस्तकं सज्जाच्च नीत्वा खेषां देवानां लोका-
नाच्च समोपे वार्तां घेषयितुं पिलेष्टीयानां देशस्य चतुर्दिशां दूतान् ११
प्रेषयामासुः । अपरं ते तस्य सज्जां स्वकीयदेवताया मन्दिरे निरधिरे १०
तस्य शिरस्च दागोनस्य मन्दिरमध्य उक्षम्बयामासुः ।

अनन्तरं शौलं प्रति पिलेष्टीयानां तस्यापकास्त्रस्य वार्तायां यावेश- ११
गिलियदनिवासिभि र्ण्णकैः श्रुतायां सर्वे बलवन्तो लोका उत्थाय १२
शौलस्य तस्य पुत्राणाच्च शरीराणि वहन्तो यावेशम् आनीय तेषाम्
च्छीनि यावेशस्यस्य कस्यचिद् आलोनतरो मूले भूमौ प्रोधयामासुः ।
अनन्तरं ते सप्तदिनानि यावद् उपवासं चक्रिरे ।

शौलः परमेश्वरस्याच्चां लङ्घित्वा परमेश्वरस्य विरुद्धम् अपराधं १३
क्षतवान् अपरं तत्त्वं वेत्तुं भूतं पृष्ठवान् इति कारणात् ममार । स १४
परमेश्वरं न पृष्ठवान् इति हैतोस्तेन जग्ने तस्य राजत्वस्त्र यिश्यस्य सुते
दायूदि समर्पयाच्चक्रे ।

11

११ एकादशोऽध्यायः ।

१ हिंद्रेण दायूदो राजत्वप्राप्तिः ४ यिरुशालमस्य जयकरणं १० प्रथमानां चयाणां प्रधानसेनापतीनां कथनं १५ सेषां कर्माणि २० द्वितीयानां चयाणां प्रधानसेनापतीनां कथनं २५ प्रधानलोकानां नामानि च ।

- १ अनन्तरम् इस्तायेतः सर्वे वंशा हिंद्रेण दायूदः समीपं समागत्य
- २ निवेदयामासुः परय वर्यं तव कीकशमांसानि । अपरं पूर्वं यदा शौको
इस्माकं राजासीत् तदापि त्वमेवेषायेतं वहिरभ्यन्त र्गमनागमने
इकारयः । अपरं ममेष्वायेल्लोकानां पालकेनाग्रगणेन च त्वया भवि-
३ तव्यमिति तं परमेष्वरेष्वाक्तः । इत्यम् इस्तायेतः सकलप्राचीनलोकेषु
हिंद्रेणे राज्ञः समीपम् आगतेषु दायूदा वृपेण हिंद्रेणे परमेष्वरस्य
साक्षात् तैः साकं नियमोऽकारि परमेष्वरस्य शिमूदेलेन यदृ वाक्यं
कथितवान्, तदनुसारात् ते दायूदम् इस्तायेतो राज्ये उभिघिष्ठिचुः ।
- ४ अपरं दायूदू निखिला इस्तायेष्वामानवाच्य यिरुशालमम् अर्थतो
- ५ यिवूर्वं जग्मुः, तदानीं देशे जाता यिवूषीयास्तत्र स्थाने न्यवसन् । ततो
यिवूषनिवासिनो दायूदम् अवादिषुः, एतत् स्थानं प्रवेष्टुं त्वया न
शक्यते, तथापि दायूदू सिथोनं दुर्गम् अर्थतो दायूदूनगरं वशीचकार ।
- ६ दायूदू कथयामास, यो जनो उमे यिवूषीयान् हनिष्ठति स प्रधान-
सेनापति भविष्यति । ततः सिरुद्यायाः सुतो योयावः प्रथमगमनात्
- ७ प्रधानसेनापति र्बभूव । अपरं दायूदू तस्मिन् दुर्ग उवास, तेन सोका-
प्तस्तदीयं नाम दायूदूनगरं चक्रवांसः । अपरं स चतुर्दिव्यर्थतो मिष्टुम्
आरभ्य चतुर्दिव्यं दायूदो नगरस्य जीर्णोऽजारं चकार योयावस्य नगर-
८ स्थावशिष्टानां स्थानानां जीर्णोऽजारं चकार । अनन्तरं दायूदू क्रमप्रा-
बर्जमानो महान् बभूव सेन्याध्यक्षः परमेष्वरस्य तस्य सहायत्स्थौ ।
- ९ इस्तायेलमधि परमेष्वरस्य वाक्यानुसारेण दायूदं राजानं कर्तुं दायूद
एते पराक्रमिणो मनुजा निखिलेष्वायेलीयैः साकं राजत्वे तस्य प्रबलाः
- ११ सहकारिणो बभूवः । दायूदः प्रधानमनुजानाम् एषा गणाना । प्रथमानां
चयाणां जनानां प्रधानं हक्मोनीयो याशवियामः, स चयाणां शतानां
- १२ सोकानां विरुद्धं श्रूलं धृत्वा तान् युग्यदृ अवधीत् । अपरम् अहोही-
यस्य दोदयस्य तनय इलीयासरोऽपि तेषां चयाणां पराक्रमिणां मध्ये
- १३ एको जन आसीत् । स एफषदम्भीमे दायूदा समस्यासीत् तस्मिन्

स्थाने कस्युचिद् यवचेचस्य समीपे पिलेष्टीयेषु समरार्थं मिलितेषु यदा
लोकाः पिलेष्टीयेभ्यः पलायन्त तदानीम् इमे तत्क्षेचमध्ये तिष्ठन्तस्त् १४
दरक्षन् पिलेष्टीयांस्त् न्यप्नन् ततः परमेश्वरो महाजयं कारयामास ।

त्रिंशत् प्रथानसोकानां मध्ये चयो जना एते दुराक्रमणस्यानेऽर्थतोऽदु- १५
स्तमगुह्यायां दायूदः समीपम् आगच्छन्, तदा पिलेष्टीयानां निवह्नो १६
रिफयिमतलभूमौ शिविरं स्थापयाच्चकार वैतलेहमेऽपि पिलेष्टीयानां
सैन्यवन्दन् एकम् आसीत् । अपरं दायूद् दुराक्रमणस्याने वसन् १७
पिपासितो भूत्वा जगाद् ह्वा ह्वा वैतलेहमस्य गोपुरसमीपस्यात् प्रह्वेः
यानीयम् आनीय को भां पादयिष्यति ? ततस्ते चयो नराः पिलेष्टीयानां १८
शिविरमध्येन गत्वा वैतलेहमस्य गोपुरसमीपस्यात् प्रह्वेः यानीयम्
उत्तेष्य गृहीत्वा दायूदः सविधम् आगच्छन् किन्तु दायूद् तत् पातुं
नैच्छत्, स परमेश्वरमुद्दिश्य तत् तीयं निचिक्षेप । वाक्यमिदं बभाषेच १९
ह्वे मदीश्वर, एतादृशं कर्म नाहं करिष्ये प्राणपणेन गतवताम् एतेषां
नराणां रुधिरं किं मया पास्यते ? यत इमे निजप्राणपणेन तोयमेतद्
आनीतवन्तः । अतो हेतोः स तत् पातुं नैच्छत् । ते तु चयो बलिनो
जनास्तत् कर्म चक्रः ।

अपरं योयावस्य सहोदरोऽवीश्वयो (द्वितीयस्य) नरचयस्य मध्ये मुख्य २०
आसीत् । स शतचयाणां लोकानां विश्वदं शूलं घृत्वा तान् विनाश्य
चयाणां मध्ये लब्धनामा बभूव । स किं तेषां चयाणां मध्ये उन्यद्वाभ्यां २१
मान्यो नहि ? तस्मात् स तेषां सेनापति र्बभूव तथापि स प्रथमानां
चयाणां तुल्यो नहि । अपरं कवसेलीयस्यैकस्य बलिनः पौत्रो यिह्वो- २२
यादस्य पुत्रो विनायो उनेककार्यकर्त्तासीत् । स सिंहतुल्यौ द्वौ भोधा-
वीयसोकौ जघान, तदन्यत् स हिमानीसमये गत्वा गर्त्तमध्ये सिंहमेकं
मारयामास । अपरं स पञ्चहस्तदीर्घं मिस्तीयमेकम् अवधीत् तस्य मिस्ती- २३
यस्य करे तन्तुवायस्य तन्तुदण्डतुल्यं शूलमेकमासीत् किन्त्वस्य करे
दण्ड एक आसीत् ततः स गत्वा मिस्तीयस्य करात् शूलमाच्छिद्य गृहीत्वा
तस्यैव शूलेन तं जघान । यिह्वोयादस्य सुतो विनाय एतानि कर्माणि २४
चकार तेन स द्वितीयानां चयाणां पराक्रमिणां मध्ये लब्धनामा बभूव ।
स तेभ्यस्त्रिंशूच्चनेभ्यो विख्यात आसीत् किन्तु प्रथमचयाणां समतां २५
न प्राप, अपरं स दायूदा खरक्षकसैन्यानां सेनापति र्नियुक्तो बभूव ।

अपरं सैन्यानां मध्ये एते नरा वीरा आसन् योयावस्य सहजोऽसा- २६

१० हेलः, अपरं दोदयस्य सुतो वैतलेहमोय इल्ल्हाननः, अपरं हरोरीयः
 १८ शम्भोतः, अपरं पित्रोनीयो हेलसः, अपरम् इक्षेशस्य सुतस्तिकोयीय
 २६ ईराः, अपरम् अनाथोतीयोऽवीयेष्टः, अपरं छ्वातीयः श्रिव्विखयः,
 २० अपरम् अहोहीय ईर्जयः, अपरं निटोफातीयो महरयः, अपरं वाना-
 २१ हस्य सुतो निटोफातीयो हेलदः, अपरं विन्यामीनदेशस्तिगिविद्यानिवा-
 २२ सिनो रोवयस्य तनय इत्यः, अपरं पिरियाथोनीयो विनायः, अपरं
 २४ नहलगाशनिवासो छ्वरयः, अपरम् अर्वतीयोऽवीयेलः, अपरं वाहरु-
 २५ मीयोऽस्मावतः, अपरं शाल्वीय इलीयहवाः, अपरं गिर्वाणीयो विने-
 २६ हाशेमः, अपरं शागः सुतो हरारीयो योनाथनः, अपरं साखरस्य
 २७ तनयो हरारीयोऽहीयामः, अपरम् ऊरस्य सुत इलीफालः, अपरं
 २९ मिखेरातीयो हेपरः, अपरं पिलोनीयोऽहियः, अपरं कर्मिलीयो
 २८ हिष्वयः, अपरम् ईष्वयस्य सुतो नारयः, अपरं नाथनस्य सहजो
 २९ योयेलः, अपरं हये: सुतो मिभरः, अपरम् अभोनीयः सेलकः, अपरं
 ३० सिरुयायाः सुतस्य योयावस्यास्त्रवाही वेरोतीयो नहरयः, अपरं यि-
 ३१ चीय ईराः, अपरं यिचीयो गारेवः, अपरं हितीय ऊरीयः, अपरम्
 ३२ अहलयस्य सुतः सावदः, अपरं रुदेणीयशीषाः सुतोऽदीनाः, स रुदे-
 ३३ णीयानां सेनापतिसासीत् तस्यानुगामिनस्तिंशज्जना आसन्, अपरं
 ३४ माखाः सुतो हाननः, अपरं भिनीयो योशाफटः, अपरम् अस्तिरो-
 तीय उविष्यः, अपरम् अरोयेशीयस्य होषमस्य सामा यिदीयेलस्तेतिना-
 ३५ मानौ द्वौ सुतो, अपरं शिम्बः सुतो यिदीयेलस्तस्य सहजस्त तीवीयो
 ३६ योहाः, अपरं महवीय इलीयेलः, अपरम् इल्लानामस्य यिरोवयो यो-
 श्वियस्तेतिनामानौ द्वौ सुतो, अपरं मोयावीयो यित्ताः, अपरम्
 ३७ इलीयेल ओवेदो मिषोवावीयो यासीयेलस्त ।

12

१२ द्वादशोऽध्यायः ।

१ दायूदो विन्यामिनीयोपकारिणां नामानि ८ गादियोपकारिणां नामानि १६
 अभिसां प्रति दायदः कथनं १५ मिनशिवंशीयानां कतिपयलोकानां कथनं २३
 सर्ववंशीयोपकारिणीं संख्या ।

१ यस्मिन् काले दायूद् कीशस्य पुन्नात् शौलाद् भीत्वा सिङ्गे रुद्ध
 आसीत् तस्मिन् समय एते मनुजाः दायूदः समीपम् आगच्छन्, ते वी-
 २ राणां मध्ये गणिताः समरे चोपकारिण आसन् । विशेषतो धनुर्द्वारिणो

वामदक्षिणहस्ताभ्यां यावाणां धनुर्बीणानाच्च निक्षेपयो निपूणाच्च कति-
पथा विन्यामोनीयोः शौखस्य सहजा आगच्छन् । गिवियातीयस्य ३
शिमायस्य सुतावहीयेषरो योवाश्च तेषां मुख्यावास्तां, अपरं चास-
मावतस्य सहतौ यिषोयेलपेलटौ विराखा अनायोतीयो येज्ज्ञापरं चिं- ४
शूज्जनानां मध्ये बलवान् चिंशत उपरि नियुक्तो गिवियोनीयो यिष्म-
यियो यिरिमियो यहसीयेलो योहाननो गिदेशाथीयेवावद इलि- ५
यृष्यो यिरेमोतो वालियाः शिमरियो चरूफीयशिफटिय इल्काना ६
यिशियोऽसरेलो योयेषरो याश्वीयामस्तैते सर्वे कोरहीयेलोकाः, अपरं ७
गिदोरनिवासिनो यिरोहमस्य पुच्छौ योयेलाः सिवदियस्य ।

अपरं गादीयानां मध्ये सुद्धयोग्या बलवन्तः फलकशूलधारिणः ८
सिंहवदनाः शिलोच्चयस्यहरिणवद् द्रुतगामिनस्य कतिपयेलोकाः प्रा-
न्तरस्थिते दुराक्रमणस्याने दायूदः समीपम् आगच्छन् । प्रथम एवरः, ९
द्वितीय ओवदियः, लृतीय इलीयावः, चतुर्थो मिष्मन्नाः, पञ्चमो यिरि- १०
मियः, षष्ठो उत्तमः, सप्तम इलीयेलः, अष्टमो योहाननः, नवम इल् ११
सावदः, दशमो यिरिमियः, शकादशो मग्नवद्यः । गादवशीया एते १२
नराः सेनापतव चासन् द्वुड्नो जनः भृतपतिरासीत् महास्तोकस्य सह-
खपतिरासीत् । प्रथममासे यस्मिन् समये यद्दनसरितस्तोयानि तटं १३
समझावथन् तदानीम् एते तस्याः पारं गत्वा पूर्वदिशि पञ्चमदिशि च
प्रान्तरस्यान् निखिलमनुजान् पलायनं कारयाच्चकुः ।

अपरं विन्यामोनयिह्नदावंश्योः कतिपयेलोकेषु दुराक्रमणस्याने १४
दायूदः सन्निधिम् आगतेषु दायूद् तान् चाक्षात् कर्तुं वहि गूला तान् १५
जगाद, यदि यूथं मामुपकर्तुं निर्विरोधं मम सन्निधिमागच्छथ, तर्हि
मदीयं मनो युश्मान् प्रत्येकायं भविष्यति, किन्तु यदि निरूपद्रवं मां
रिपूणां करेषु समर्पयितुम् इच्छथ तर्ह्यस्माकं पिण्डेलोकानाम् ईश्वर-
स्तत् पश्यन् भर्त्ययतु । तदानीम् आक्षा प्रधानरथिनम् अमासयम् १६
चाय्यतिष्ठत् तस्मात् स कथयामास, हे दायूद् वयं तव पक्षीयाः, हे
यिषयस्य तनय वयं तव सङ्गिलोकाः । मङ्गलं भूयात् तवैव मङ्गलं
भूयात् तवैपकारिणाच्च मङ्गलं भूयात् यतस्तवेश्वरस्वाम् उपकरोति ।
तदानीं दायूद् तान् अनुगृह्य स्त्रीयसेमानिवहानां सेनापतीन् चकार ।
अनन्तरं शौखेन सह योधनार्थं पिलेशीयानां सहायतेन दायूदि गत- १७
वति मिनशिवंशस्य कतिपयेलोका दायूदः पक्षा बभूवः किन्तु तदानीं

स पिलेष्टीयान् नोपाकरोत् यतः पिलेष्टीयानाम् अधिपतिगणेन विविच्छ
भारतीमिमां निगद्य स विसर्जने, यथा, सोऽस्माकं शिरांसि दत्त्वा
१० स्त्रीयप्रभुना शौलेन साकं सन्वास्यति । अनन्तरं यदा दायूदृ सिङ्गम्
अगच्छत् तदानोम् अदृनहो योषावदो यिदीयेलो मीखायेलो योषावद
इलीहः सिञ्जिथयस्य मिनशीयसैन्यानां सहस्राधिपतय इमे मिनशीया
११ लोकास्तस्य पक्षा बभूवः । ते दस्युनिवहस्य विपक्षं दायूदम् उपाकुर्वन्
१२ यतस्ते महावीराः सेनापतयस्वासनं । तस्मिन् समये दायूदम् उपकर्तुं
प्रतिदिनं सैन्येष्वागच्छत्यु ईश्वरीयसैन्यानीव तस्य बज्जसैन्यानि बभूवः ।

१३ अपरं परमेश्वरस्य वचनानुसारात् शौलस्य राजत्वं दायूदि सम-
र्पयितुं ये सैन्यनिवहाः समरार्थं सज्जिताः सन्तो हित्रोणे तस्य सन्निः
१४ धिम् अगच्छन् तेषां गणनैषा । यिङ्गदावंशीयाः फलकशूलधारिणः
१५ समरार्थं सज्जिता अष्टशताधिकघट्सहस्राणि लोकाः । शिमियोन-
१६ वंशीया रणे महावीराः शताधिकसप्तसहस्राणि मनुजाः । लेविवंशीयाः
१० घट्शताधिकचतुःसहस्राणि लोकाः । अपरं हारोणवंशस्याधिपति र्य-
होयादास्तस्यानुगामिनः सप्तशताधिकानि त्रीणि सहस्राणि मानवाच्च ।
१८ अपरं तरुणो महावीरः सादोकस्तस्य पिठवंशीया द्वाविंशतिः प्रधान-
१९ मानवाच्च । अपरं शौलस्य सज्जातीयविन्यामीनवंशीयास्त्रीणि सहस्राणि
मानवाः, किन्तु तत्प्रमयं यावत् तेषाम् अधिकलोकाः शौलवंशस्य
२० पक्षा आसन् । अपरम् इक्षुयिमवंशीया अष्टशताधिकविंशतिसह-
स्राणि पराक्रमिणो मानवाले निजे निजे पिठवंशे विख्याता आसन् ।
२१ अपरं मिनशेरद्दर्ढवंशाद् अष्टादशसहस्राणि मानवास्ते दायूदृ राजानं
२२ कर्तुं निजनिजनाम्ना निरुपिताः सन्त आगच्छन् । अपरम् इषाखर-
वंशीया द्वे शते प्रधानमनुजास्ते ज्ञानिनः परिणामदर्शिनस्वासन् तस्मिन्
समये चेष्टायेल्लोकै यत् कर्त्तव्यं तदृ अबुधन्त तेषां सहजाच्च सर्वे तेषाम्
२३ आज्ञायाहिण आसन् । अपरं सिवूलूनवंशीयाः समरगामिनो यूहं
रचयितुं निपुणाः समरार्थं शस्त्रास्त्रधारिणा एकचित्ताः पञ्चाशत्सहस्राणि
२४ मानवा आसन् । अपरं नपालिवंशीयाः सहस्रं सेनापतयस्तः साकं
२५ फलकशूलधारिणः सप्तचिंशत्सहस्राणि मानवाच्च । अपरं दानवंशीया
यूहं रचयितुं निपुणाः घट्शताधिकाणाविंशतिसहस्राणि मानवाः ।
२६ अपरम् आशोरवंशीया यूहं रचयितुं निपुणाच्चत्वारिंशत्सहस्राणि यो-
२० डारो मानवाः । अपरं यदेनस्य पूर्वपाराद् रुवेणवंशीया गादवंशीया

मिनप्रेरद्वंशसम्बन्धीयाच्च समरार्थं सर्वविधास्त्रधारिणो विंशतिसह-
स्त्राधिकलचं मानवा आगच्छन् । समरे यूहरद्वणे च निपुणा एते १८
निखिला मनुजा दायूदम् इखायेलीयानां राजानं कर्तुं सरलान्तःकरणै
र्हित्रेणम् आजमुः, अपरम् इखायेलोऽवशिष्टाः सकललोकाः अपि दा-
यूदं राजले उभिषेक्तुम् एकचित्ता अभवन् । अपरं ते त्रीणि दिनानि १९
तस्मिन् स्थाने दायूदः सत्त्विधौ तिष्ठन्तो वुभुजिरे पपुच्च यतस्त्वेषां
सहजात्मेषां कृते पेच्छः । तेषां समीपवासिन इखाखरसिवूलूननमात्रि- २०
वंशीया मनुजाच्च महाङ्गर्भाश्वतरगवां एषेषु भक्ष्याणि गोधूमज-
डवाण्डुम्बरपिण्डकान् द्राक्षास्त्रवकान् द्राक्षारसान् तैलानि गोमे-
षांच्च प्रभूतान् आनिन्युः, यत इखायेलीयलोकानां महानन्दे उभवत् ।

— 13 —

१३ चयोदशोऽध्यायः ।

१ नियममञ्जूषाया आनयनार्थं दायूदो मन्त्रणा ह आनयनसमय उपस्थ निधनच ।
तदनन्तरं दायूद् सहस्रपतिभिः शतपतिभि निखिलैरधिपतिभिच्च १
साकम् अमन्त्रयत् । अपरं दायूद् इखायेलो निखिलं समाजं बभाषे यद्ये-
तद् युद्धाकं प्रभोः परमेश्वरस्य चाभिमतं भवेत् तर्हीखायेलः कृत्स्ने
जनपदे निवसन्तो उस्माकम् अवशिष्टाः सहजाः प्रान्तरयुक्ते खस्त्र-
नगरे निवसन्तो याजका लेवीयाच्च यद् अस्माकं सविधं समायान्ति २
तत्कृते वयं तेषां सर्वस्यानं दूतान् प्रेषविष्यामः । अस्माकम् ईश्वरस्य २
मञ्जूषासामिः पुनर्बारं खेषां सविधं समानेष्वते यतः शैलस्य समये
वयं तस्यान्वेषणं न कृतवन्तः । ततो निखिलमनुजेभ्यस्तस्मिन् वाक्ये रोच- ४
माने समाजीयाः सर्वे तत् कर्तुम् आङ्गीचकुः । अनन्तरं किरीयतयि-
यारीमाद् ईश्वरीयमञ्जूषाया आनयनार्थं दायूद् मिसरीयशीहोरतटि-
नीम् आस्त्व इमातप्रवेशस्थानं यावत् सकलान् इखायेलीयान् सञ्च-
याह । अपरं किरुवयो मध्ये निवासिनः परमेश्वरस्य नामा विख्याताम् ६
ईश्वरोयमञ्जूषाम् आनेतुं दायूद् निखिला इखायेलीयमनवाच्च वालाम्
चर्यतो यिह्वदादेशस्यं किरियतयियारीम् जम्मुः । अनन्तरम् ईश्वरीय- ०
मञ्जूषां नूतनं श्वेतम् आरोह्यावीनादवस्य वेष्मनस्तां वहिष्वकुः, अप-
रम् उषो उहियस्य तत् श्वेतं चालयामासतुः । अपरं दायूद् नि- ८
खिला इखायेलीयमनुजाच्च यथाशक्ति गायन्तो वक्षकीमुषीरमुरजान्
करतालान् तूरीच्च वादयन्त ईश्वरस्य साक्षाद् आनन्दन् ।

९ ततः परं तेषु कीदोनस्य शस्यमर्दनस्यान् उपस्थितेषु गावाववशे जाते
 १० तत उष्ण ईश्वरीयमञ्जूषां धारयितुं करौ प्रसारयामास । तत उष्णं
 प्रति परमेश्वरस्य ओर्धे प्रज्ञलिते मञ्जूषां प्रति तस्य करप्रसारणकार-
 णाद् स तम् आजघान तेन स तस्मिन्नेव स्यान् ईश्वरस्य समक्षं ममार ।
 ११ परमेश्वर उष्णम् आहवान् इति कारणाद् दायूद् असन्तुष्टो भूव,
 अपरं स तस्य स्यानस्य नाम पेरसुषम् उघावातस्यानमिति श्रतवान्
 १२ अद्यापि तस्य तन्नाम विद्यते । अपरं दायूद् तस्मिन् दिन ईश्वराद्
 भीत्वा जगाद् तथात्वे केन प्रकारेणाहं मम सन्निधिम् ईश्वरस्य मञ्जूषाम्
 १३ आनेष्यामि ? तस्मात् स दायूदनगरे निजनिकटं तां मञ्जूषां नानीय
 १४ पथपार्श्वस्यं गातीयस्यौवेदेदोमस्य निवेशनं नीत्वा स्यापयामास । ततः
 परम् ईश्वरस्य मञ्जूषायाम् आवेदेदोमस्य निवेशने उर्धतस्तस्य निकेतने
 मासवयं स्थितायां परमेश्वर ओवेदेदोमस्य तदोयसकलपरिजनस्य च
 द्वेमं चकार ।

14

१४ चतुर्दशोऽध्यायः ।

१ दायूदं प्रति हीरमस्य प्रणयः २ दायूदः सुतानां नामानि ३ द्विः पिलेष्टोथानां
 पराजितत्वं ।
 १ अनन्तरं सोदीयराजो हीरमः प्रासादनिर्माणार्थं दायूदः सन्निधिम्
 २ एसकाषाणि स्थपतीन् सूचधरांच्च मनुजान् दूतैः प्रेषयाच्चकार । ततः
 परमेश्वर इच्छायेलो राजत्वपदे मां संस्थापितवान् यतो निजेस्यायेल-
 वंशस्यानुरोधात् मम राज्यस्योन्नतिस्तेनाकारीति दायूद् बुद्धे ।
 ३ अपरं दायूद् यिरूप्तालमे जाया अन्या जग्याह ततो दायूदेऽपरे
 ४ पुत्रा दुहितरच्च जच्छिरे । यिरूप्तालमे शम्भूयः शोववो नाथनः सुलेमान्
 ५ यिभर इलीश्वर इल्येलटो नेगह्वा नेफगो वामीय इबोशामा बीजि-
 ६ यादा इलीफेलटच्चेतिनामानल्लस्य पुत्रा जच्छिरे ।
 ७ अनन्तरं दायूद् निखिलेस्तायेलवंशोपरि राजत्वे उभिषिक्त इति वार्तां
 निश्चय सर्वे पिलेष्टोया दायूदं गवेषयितुम् आजग्मः । अपरं दायूदि-
 ८ तन्निश्चय तेषां विरुद्धं वहिरागतवति पिलेष्टोयाः समेत रिकायिम-
 ९ तलभूमौ विस्तीर्णा वभूवुः । अनन्तरं दायूद् ईश्वरं एष्वान् पिलेष्टी-
 यानां विरुद्धं मया किं गन्तव्यं ? त्वं किं मम कर्ते तान् समर्पयिष्यसि ?
 ११ ततः परमेश्वरस्तं जगाद्, याह्वा मया ते तव कर्ते समर्पयिष्यन्ते । अपरं

तेषु वाल्पिरासीमम् समागतेषु दायूदृ तस्मिन् स्थाने तान् पराजिये ।
ततः परं दायूदृ बभाषे, ईश्वरो मदीयकरेण मम रिपून् खेतोभज्जवद्
बभञ्ज । तस्मात् तस्य स्थानस्य नाम वाल्पिरासीमम् देवताभज्जस्थान-
मिति बभूव । अनन्तरं तैः खेषां प्रतिमासु तत्र परिवक्तासु लोका १२
दायूदो निदेशात् ता वक्तिना दाइयाच्चक्रः ।

ततः परं पिलेष्टीयाः पुनरागत्य तस्यां समभूमौ विस्तीर्णा बभूवुः । १३
ततो दायूदा पुनः परिएष्ट ईश्वरः कथयामास त्वं तेषां पञ्चात् मा १४
गच्छ किन्तु तेषां समीपाद् व्यामुच्यागत्य वाकाश्चानस्य सम्भुखे तान्
चाक्रमिष्यति । वाकाया उच्चस्थानेषु गमनस्य निनादे त्वया श्रुते त्वं १५
समरं कर्तुं व्रजिष्यसि यतस्तदेश्वरः पिलेष्टीयानां सैन्यानि निहत्तुं
तवायगामी भविष्यति । अनन्तरम् ईश्वरस्य निदेशानुसारेण दायूदा १६
कर्मणि द्वाते गिवियोनम् आरभ गेषरं यावत् पिलेष्टीयानां सैन्यानि तै
र्जन्मिष्यते । तेन दायूदो यशः सकलान् जनपदान् व्यानश्चे परमेश्वरस्य १०
सर्वान् भिन्नजातीयान् तस्मात् चासयुक्तान् चकार ।

15

१५ पञ्चदशोऽध्यायः ।

१ नियममञ्जुषाया आनन्दार्थं लेवीयानां याजकानाच्च दायूदा नियोजनं ११ सादो-
कावियार्थप्रभृतीनां निदेशनं १६ अन्यलेवीयानां गाथकपदे नियोजनं २५ मञ्जु-
षानन्दार्थं २५ भीखल्या दायूदसुच्छीकरणं ।

अनन्तरं दायूदनगरे दायूदा स्त्रये द्वाते वेशं निर्मापयाच्चक्र ईश्व- १
रीयमञ्जुषायाच्च द्वाते स्थानं निरूपयाच्चक्रे तस्या निमित्तं पटोटजं स्थाप-
याच्चक्रे च ।

अपरं दायूदृ आज्ञापयामास, ईश्वरीयमञ्जुषावहने लेवीयान् विना २
कस्याप्यन्यस्थाधिकारो न विद्यते यत ईश्वरीयमञ्जुषाया वहनार्थं नियं
सेवनार्थच्च परमेश्वरः केवलं तानेव वदीतवान् । अनन्तरं दायूदृ ३
ईश्वरीयमञ्जुषायाः द्वाते यत् स्थानं निरूपितवान् तत् स्थानं तस्या आन-
न्दार्थं स निखिलेष्टीयान् यिरूपालमे सञ्जयाव । अपरं दायूदृ ४
इश्वरेणवंशीयान् लेवीयवंशीयांच्च सञ्जयाव । ऊरीयेष्वः किङ्गातवंशस्य ५
मुख्य आसीत् तस्य भातरो विंशत्यधिकशतं नराः । अपरम् आसायो ६
मिरादिवंशस्य मुख्य आसीत् तस्य भातरो विंशत्यधिकं इतद्वयं नराः ।
अपरं योद्येलो गर्वाणवंशस्य मुख्य आसीत् तस्य भातरस्त्रिंशदधिकं ०

८ शतं नराः । अपरं शिमयिथ इलीघाफनवंशस्य मुख्य आसीत् तस्य भातरो
९ हे शते नराः । अपरम् इलीघेलो हिंगवंशस्य मुख्य आसीत् तस्य
१० भातरो इश्वीतिजनाः । अपरम् अम्मीनादव उषीघेलवंशस्य मुख्य आसीत्
तस्य भातरो दादशाधिकं शतं नराः ।

११ अनन्तरं दायूद् सादोकावियाधरौ वाजकौ लेवीयाच्चार्थत ऊर्णिये-
लम् असार्य दोघेलं शिमयिथम् इलीघेलम् अम्मीनादवच्च समाह्य
१२ तेभ्यः कथयाच्चकार, यूयं लेवीयपिण्डवंशानां मुख्या नरा अत इस्ताधेलः
प्रभोः परमेश्वरस्य मञ्जूघायाः छते मध्य निरूपितं स्थानं ताम् आनेतुं
१३ यूयं युध्माकं सहजाच्च पवित्रीभवत । यतो युध्माभिस्तत् पूर्वं नाक्रि-
यतैतलालग्नाद् अस्माकं प्रभुना परमेश्वरेणास्माकं मध्य आघातोऽकारि-
१४ यतो वयं विधिवत् तस्यान्वेषणं नाकुर्म । अनन्तरम् इस्ताधेलः प्रभोः
परमेश्वरस्य मञ्जूघाम् आनेतुं वाजकाः लेवीयाच्च स्थानं मेधान् अकुर्वत ।
१५ अपरं परमेश्वरीयवाक्यात् मूसा घडद् आदिष्टवान् तदत् लेविवंशीया
नरा वहनदण्डाभ्यां स्त्रीयस्त्रीरीश्वरीयमञ्जूघाम् अवहन् ।

१६ अपरं दायूदा लेवीयानां मुख्यलोकाः पुनरगद्यन्त यूयं मुरजवस्त्रको-
करतालादियन्ते र्वायकरणाय इर्षभ्वनिकरणाय च स्तेषां सहजान् गाथ-
१७ कान् नियोजयत । ततो लेवीयाः दोघेलस्य सुतं हेमनं तस्य सहजानां
मध्ये वेरिखियस्य तनयम् आसफच्च मिरारिवंशीयानां स्त्रीयभात्-
१८ गाच्च मध्ये कूशायाः सुतम् एथनं नियोजयामासुः । अपरं तैः साकं तेषां
द्वितीयपदस्थान् सहजान् अर्धतः सिखरियो विनो यासीयेलः शिमी-
रामोतो यिहीयेल उन्निरिलीयावो विनायो मासेयो मत्तयिथ इली-
फिलेज्ज मिंमेय ओवेदेदोमो यियूघेलच्चेतिनामकान् दासपालकान् नि-
१९ योजयाच्चकुः । अतो हेमन आसफ एथनच्चैते गाथकाः पित्तलीयकर-
२० ताकैरुच्च र्षभनिकरणाय सिखरियोऽसीयेलः शिमीरामोतो यिहीयेल
२१ उन्निरिलीयावो मासेयो विनायच्चैते मुरजैरलामोताख्यस्त्रवादनायापरं
मत्तयिथ इलीफिलेज्ज मिंमेय ओवेदेदोमो यियूघेलो इससियच्चैते वक्ष-
कीभि र्जयभ्वनिकरणार्थं शिमीनीताख्यस्त्रवादनाय नियुक्ता बभूवुः ।
२२ अपरं लेवीयानां मध्ये प्रधानीभूतो यः किननियो गाने निपुण आसीत्
२३ स गानाय नियुक्तः सन् गानमधि समादिश्वत् । अपरं वेरिखिय इलीका-
२४ नाच्च मञ्जूघाया दासपालकावास्तां । अपरम् ईश्वरीयमञ्जूघायाः सम्मुखे
शिवनियो यिहोशाफटो नियनेलो इमासयः सिखरियो विनाय इली-

येष्वरस्त्वैते तूरीयवादयन् अपरम् ओवेदेदोमो यिहियस्म मञ्जूषाया
दाररक्तकावास्तां ।

अनन्तरं दायूद् इस्तायेलः प्राचीनलोकाः सहस्रपतयस्वानन्दत्त १५
ओवेदेदोमस्य निवेशनात् परमेश्वरीयां नियममञ्जूषाम् आनेतुं जम्मुः ।
अपरं परमेश्वरीयनियममञ्जूषाया वाहकानां लेवीयानाम् ईश्वरेणोप- १६
क्षतत्वात् ते सप्त वृषभान् सप्त मेषांच्चोदरहजन् । दायूद् नियममञ्जूषा- १७
वेष्टारो लेवीया गाथकाच्च गाथकैः साकं गामाधिपतिः किननियस्मा-
तसोयवसनानि पर्यदधत दायूदो वपुषि चातसीयम् एकोदाख्यवसनम्
आसीत् । अनेन प्रकारेणोच्चैः स्त्रैः पठङ्गतूरीकरतालमुरजवस्त्रकीवाद- १८
नेन च निखिलेष्वायेलीयमनुजाः परमेश्वरीयां नियममञ्जूषाम् आनिन्दुः ।

अनन्तरं दायूदनगरे परमेश्वरीयमञ्जूषायाः प्रवेशनसमये शौलस्य १९
दुहिता मीखला गवाच्चेष्टा निरीक्ष्योत्तवमानं व्यवन्तच्च दायूदं नरपतिं
विलोक्य स्वान्ते तं तुच्छीचकार ।

16

१६ षोडशोऽध्यायः ।

१ दायूदो यज्ञकर्म ४ गाथकानां नियोजनं ७ प्रशंसागीतं १७ सेवकानां वाहकानां
वाजकानां वादकानाच्च निधेजनं ।

अनन्तरं मानवा ईश्वरीयां मञ्जूषामानीय दायूदा निर्मितस्य वस्त्र- १
वेश्वनो मध्ये स्थापयाच्चकुरीश्वरस्य समच्चं होमबलीन् मङ्गलार्थकव-
लोच्च समुत्सुरुच्च । अपरं होमबलीनां मङ्गलार्थकवलीनाच्छोत्सर्गं २
समाप्त दायूद् परमेश्वरस्य नास्ता लोकान् आश्रिष्वं जगाद् । अपरं ३
निखिलेष्वायेलीयमनुजानां मध्ये प्रतिपुरुषं प्रतिनारि चैकैकं पूष्यम् एकैकं
पाचं त्राक्षारसम् एकैकम् उदुम्बरखण्डच्च परिवेशयाच्चकार ।

अपरं तेन परमेश्वरीयमञ्जूषायाः समच्चम् इस्तायेलः प्रभोः पर- ४
मेश्वरस्य सारण्यधन्यवादस्त्रोत्तादिसेवनाय लेवीयानां कतिपयमानवाः
न्ययुच्यन्त । तेषां मुख्य आसपो द्वितीयः सिखरीयः अपरे यियूयेलः ५
शिमीरमेतो यिहीयेलो मत्तथिय इलीयावो विनाय ओवेदेदोमञ्जैत
आसन् किञ्च यियूयेलो मुरजं वस्त्रकीच्चावादयत् आसफल्लु करतालम्
च्चवादयत् । अपरं विनायो यहसीयेलच्च याजकावीश्वरीयनियम- ६
मञ्जूषायाः समुखे नित्यं तूरीयाद्यम् आकुर्वातां ।

- ० अपरं दायूदृ समिन् दिने परमेश्वरस्य धन्यवादार्थम् आसफस्य
तस्य सहजानाम्बु करेषु प्रथमं गीतमिदं समर्पयास्त्रकार ।
- = परेशं सुत तज्जाम्भे कुर्यात् प्रार्थनामपि ।
तदीयाच्चर्यकर्माणि प्रकाश्यत लोकतः ।
- ८ प्रगायत तमुद्दिश्य गीतं गायत तं प्रति ।
तदीयाच्चर्यकर्माणि सञ्चिन्तयत सर्वशः ।
- १० तदीयस्य पवित्रस्य नामः स्नाघां विधत्त च ।
सदा तिष्ठतु सानन्दं परेशान्वेषिणां मनः ।
- ११ परेशितुच्च तच्छक्तीः प्रकुरुष्वं गवेषणं ।
सर्वदा तस्य वक्त्रास्य प्रकुरुष्वं गवेषणं ।
- १२ हे दासस्य तदीयस्य त्विखायेलः कुलोद्भवाः ।
हे मनोभिमतालस्य याकूबो वंशजा नराः ।
- १३ सर्वन्तां चित्रकर्माणि तेनैव साधितानि हि ।
अद्भुतानि च चिह्नानि दण्डाज्ञालन्मुखोदृताः ॥
- १४ भैवति प्रभुरस्माकं सर्वं परमेश्वरः ।
आप्नोति भेदिनीं छन्दां तदीयं राजशासनं ।
- १५ सर्वतां नियमस्तस्य युधाभि हि निरन्तरं ।
वाक्यचाज्ञापितं तेन सहस्रं पुरुषानभि ।
- १६ इत्राच्चीमा समं तेन नियमः स स्थिरीकृतः ।
इस्त्वाकं प्रति पश्चाच कथितः शपथेन हि ।
- १७ याकूबस्य व्यवस्थार्थं सोऽपि तेन निरूपितः ।
इत्यायेलस्य विधर्थं वाक्यमेतदकथ्यत ।
- १८ अधिकारं किनान् देशे दास्ये तुभ्यं सुनिश्चितं ।
तदा ते बज्जसंख्या ना विदेशेत्याः प्रवासिनः ।
- १९ स्यानात् स्यानान्तरं प्रापन् राष्ट्रादृ राष्ट्रान्तरं तथा ।
उपद्रवाय तेषां तु नानुमेने स कञ्चन ।
- २० भर्त्ययं च छते तेषां वृपतीनिदमव्रवीत् ।
मयाभिभिक्तोकानां कुरुष्वं स्पर्शनं नहि ।
- २१ कुरुष्वं नाशुभं किञ्चित् भविष्यदादिनां मम ॥
- २२ परमेश्वरमुद्दिश्य गीतं गायत भूगताः ।
क्षतं तेन परिचार्यं प्रकाश्यत प्रत्यहं ।

मध्येऽन्यदेशिनां तस्य संवर्णयते गौरवं ।	१४
आश्चर्याच्च क्रियास्तस्य नरलोकस्य सर्वतः ।	
महान् अति प्रशस्यच्च जायते परमेश्वरः ।	१५
यावत्या देवताः सन्ति ताभ्यो भेतव्य एव सः ।	
अन्यदेशीयलोकानाम् च साराः सकलाः सुराः ।	१६
किन्तु सर्जनकर्त्ता लिङ्गगणस्य परेश्वरः ।	
समादरः प्रशंसा ध तदीयाये हि वर्तते ।	१०
तिष्ठतः शक्तिसौन्दर्यं तदीयधर्मवेशस्ति ।	
यूयं मनुष्यसन्तानाः परमेशं प्रशंसत ।	१८
महिमानं परेशस्य विक्रमच्च प्रशंसत ।	
परमेशीयनाम्नाच्च महिमानं प्रशंसत ।	१९
नैवेद्यानि समादाय प्रयात तस्य सद्विधिं ।	
प्रविचशेभया तत्र कुरुध्वं प्रणिपातनं ।	
एथिवीस्या जनाः सर्वे तस्य साक्षात् विभीत वै ।	१०
संस्थापितं जगत् तेन न कदापि स्खलिष्यति ।	
नन्दनु सकलाः सर्वे हृषीं वाप्नोतु मेदिनीं ।	११
कथताम् अन्यदेशेषु राजति परमेश्वरः ।	
समुद्रस्तस्य मध्यस्थाः सर्वे कुर्वन्तु गर्जनं ।	१२
क्षेचक्षेचस्थिताः सर्वे भवन्वाङ्गादसंयुताः ।	
वन्यवृक्षाः परेशस्य साक्षादुच्चं धनन्तु हि ।	१३
स समायाति मेदिन्या विचारं कर्तुमेव हि ।	
परेशं ब्रूत धन्यच्च प्रशंसत परेश्वरं ।	१४
घतः चेमप्रदाता स चिरस्थल्दग्नयाहः ।	
यूयं भावधम् आस्माकं वाता त्वं परमेश्वर ।	१५
चायस्य सङ्काशाणास्मान् उद्धर चान्यजातिः ।	
तस्मात् तत्र प्रविचस्य नाम्नो वर्जिष्यते स्तवः ।	
आस्माकमपि स्नाधा ते प्रशंसातो जनिष्यते ।	
इखायेषः प्रभु र्योऽस्ति स प्रभुः परमेश्वरः ।	१६
भूयाद् आद्यन्तपर्यन्तं धन्यो धन्यस्य सर्वदा ॥	
अनन्तरं सर्वे लोकास्तथास्त्रिव्युक्ता परमेश्वरं तुषुविरे ।	
अपरं प्रत्यहं कर्तव्यक्रियानुसारेण मञ्जूषायाः समुखे सेवनार्थम् १७	

१८ आसप चोवेदेदोमस्तयोरस्थैषिसहजाच्च परमेश्वरीयनियममञ्जुषायाः
समुखे तस्युः, अपरं यिदूद्यूनस्य सुत चोवेदेदोमो होषाच्च द्वारपाल-
१९ कावास्तां । किञ्च परमेश्वर इच्छायेऽन्यायाम् आच्चापयत् तन्नथे
४० विखितानां सर्वक्रियाणां करणार्थं विशेषतः प्रत्यहं प्रातःकाले सम्या-
काले च होमवेद्यां परमेश्वराय होमार्थकबलिदानार्थं याजकः सादोक-
स्तस्य याजका भातरच्च गिवियोनस्ये भगुस्याने परमेश्वरीयावासस्य
४१ समुखे तस्युः । अपरं चिरस्त्वत्तदनुग्रह इत्यादिना गोतेन परमेश्वरस्य
धन्यवादार्थं तैः साकं हेमनो यिदूद्यूनोऽपरेषाच्च येषां नामानि लिखि-
४२ तानि ते दृता लोकास्तस्युः । विशेषत उच्चधनिकरणार्थम् ईश्वरीययन्त्र-
वादनार्थच्च तूरीकरतालधारिणां क्वते हेमनयिदूद्यूनौ तैः साकं तस्यतुः ।
४३ यिदूद्यूनस्य तनयाच्च द्वारपाला बभूवुः । अनन्तरं सर्वे लोका निजं निजं
निवेशनं प्रतिस्थिरे किञ्च दायूद् निजपरिजनान् आश्रितं निगदितुं
परावृत्य जगाम ।

17

१७ सप्तदशोऽध्यायः ।

१ मन्दिरनिर्माणमधि नाथमस्य परमेश्वरस्य च कथनं अपरं दायूदमधि कथमं १६
परमेश्वरं प्रति दायूदः प्रार्थना प्रशंसनश्च ।

१ अनन्तरं दायूद् यदा निजगेहे न्यवसत्, तदा स भविष्यद्वादिनं
नाथनं जगाद, पश्य मयैरसकाष्ठै निर्मिते प्राप्ताद उघ्यते किन्तु परमे-
२ श्वरीयनियममञ्जुषा यवनिकानाम् अधस्तिष्ठति । ततो नाथनो दायूदं
बभाषे त्वं निजमनोगतं साधय परमेश्वरस्तव सहाय आक्ते ।
३ अपरं तस्यां रजन्याम् ईश्वरस्य वाक्यमिदं नाथनस्य निकटं समाग-
४ च्छत्, त्वं गत्वा मम दासं दायूदं वद, परमेश्वर इति वाचं वक्ति, मम
५ वासार्थं तथा मन्दिरं न निर्मातव्यं । इच्छायेलवंशस्याचानयनदिनमा-
रभ्याद यावत् मया मन्दिरे न न्युष्यते किन्त्वेकं वस्त्रवेशं विहायान्यद्
६ वस्त्रवेशैकच्च स्थानं विहायान्यत् स्थानं गम्यते । तथापीसायेलवंशमध्ये
मम पर्यटनकाले मम प्रजापालकत्वपदे नियुक्तः कस्त्रिद् विचाराधि-
पतिः कदापि किं मया एष इदं, युध्माभि र्मलूते कुत एरसकाष्ठमयं
० गृहं न निर्मायिते? इदानीं त्वं मम दासं दायूदं वद, सेनाधिपः
परमेश्वर एतां वाचं वक्ति मम प्रजानाम् इच्छायेलवंशीयानां राजानं
कर्तुम् अहं त्वां मेषस्याभात् मेषाणाम् आनुचरणाच्च गृहीतवान् ।

अपरं त्वं यद्यद् उपक्रमितवान् तत्सर्वस्मिन् अहं तव सहायो भवन् ८
तव समुखे तव सकलशत्रून् उच्चिन्नवान् चक्रवर्त्तिनां महतां लोकानां
नामवत् तव महानामं च द्रवतवान् । तदन्यत् मया निजप्रजानाम् ९
इखायेलवंशीयानां क्षते स्थानमेकं निश्चित्य ते तस्मिन् स्थाने समस्या-
पन्ति, ते तत्र स्थाने निवसन्ति पुनस्थालिता न भविष्यन्ति । पूर्वकाले
यदा चाहं मदीयेस्यायेलोकान् शासितुं विचाराधिपतीन् न्ययो- १०
जयं तदा ते यादृशं दुष्टे र्मानवैरक्षिण्यन्ते ताटृशं पुन न लोक्यन्ते ।
तव रिपवः सर्वे मया दमिताः परमेश्वरस्तद्वते वंशमेकं स्यापयिष्यतीति
वाक्यमपि मया कथितं ।

अपरं त्वयि सम्युर्णायुषि सति निजपिठलोकानां सविधिं गतवति ११
चाहं तव सन्तानजं भाविवंशं स्यापयिष्यामि तस्य राज्यं स्थिरीकरि-
ष्यामि च । स मदर्थं मन्दिरमेकं निर्मास्यति, अहम्ब तस्य राजसिंहा- १२
सनम् अनन्तकालं यावत् स्थिरीकरिष्यामि । अहं तस्य पिता भवि- १३
ष्यामि स च मम पुत्रो भविष्यति । तवाग्रवर्त्तिनो राजतो मया
यादृक् स्वानुग्रहोऽप्यसारितस्तादृक् ततो ममानुग्रहो नापसारिष्यते ।
किन्तु मम एहे मम राज्ये च स मयानन्तकालं यावत् संस्थापयिष्यते १४
तस्य राजसिंहासनमप्यनन्तकालं यावत् स्थिरं स्यास्यति । अनन्तरं १५
तानि सकलवाक्यानि तत्र दर्शनं यथातर्थं नाथनेन दायूदे कथया-
चक्रिरे ।

ततो राजा दायूद् अभ्यन्तरं गत्वा परमेश्वरस्य समुखं उपविश्य १६
अथयामास हे प्रभो परमेश्वर कोहं मम वंशस्व कः यत् त्वं माम एतत्प-
र्यन्तम् आनीतवान्? तथापि हे ईश्वर, तम् एतदपि स्वदृष्टौ क्षुद्रं १७
कार्यं मन्यसे, हे प्रभो परमेश्वर त्वं निजदासस्य सुदीर्घं भाविवंशम-
प्यधि वाचम् उक्तवान् माञ्छाचपदस्यलोकवत् ज्ञातवान् । एतदन्यत् १८
भवतो दासस्य सम्मानमधि दायूदा किं वदितुं शक्यते? त्वं निजदासं
वेत्सि । हे परमेश्वर त्वं स्वदासस्य क्षते स्वमनोऽभिलाषाद् एतादृशं १९
सम्युर्णं माहात्म्यं विदधत् एतानि सर्वाणि महत्कार्याणि प्रकाशित-
वान् । हे परमेश्वर, अस्माभिः स्वकर्णे यद्यत् श्रुतं तस्मिन् सर्वस्मिन् २०
तव सदृशः कञ्चिदपि नास्ति त्वां विना कञ्चिद् ईश्वरो नास्ति । अपरं २१
सबेस्यायेलोकस्य तुल्या काप्यन्या जाति भूमगड्ले किं विद्यते यस्या
मोचनेन स्वकीयजातिं लब्ध्यम् ईश्वरः स्वयम् आगतवान्? त्वं महद्दि-

भयङ्करैच्च कर्मभि र्भव्यायशःप्राप्यर्थं तदेव क्षत्वा मिसरदेशात् निजलोकान् मोचयित्वा तेषां सम्मुखाद् अन्यजातीयान् लोकान् दवयितवान्, ११ निजेष्वायेल्वंशीयांस्वानन्तकालार्थं खकीयप्रजाः क्षतवान् अपरं हे पर-१२ मेश्वर त्वमेव तेषाम् ईश्वरोऽभवः । इदानो हे परमेश्वर खदासमधि तस्य वंशमधि च त्वया प्रतिश्रुतं वाक्यम् अनन्तकालं यावत् स्थिरीभवतु, १४ त्वया यदुक्तं तदेव क्रियतां । तत् स्थिरीभवतु किञ्च सेनाधिपतिः परमेश्वरो य ईश्वायेल्वंशस्येश्वरोऽभवदिति वाचा तव नाम नित्यं महद् भवतु तव दासस्य दायूदो वंशस्य तव साक्षात् १५ स्थानु र्भवतु । हे मम प्रभो तव वंशमहं वर्द्धयिष्यामीति वाक्यं त्वयैव तव दासस्य कर्णगोचरीकृतं ततो हेतोस्त्व समीपे प्रार्थनामिमां निवे-१६ दयितुं तव दास उत्सुकोऽभवत् । हे परमेश्वर त्वमेव सत्यं ईश्वरः, १० त्वं निजदासाय शुभं प्रतिश्रुतवान् अतस्त्व दासस्य वंशे यथानन्तकालं तव समक्षं स्थिरो भवेत् तथा तव दासस्य वंशं प्रत्याशिष्व वक्तुं त्वमेवार्हसि यतस्त्वाशीर्वादेत् सोऽनन्तकालार्थम् आश्रीःप्राप्नो भविष्यति ।

18

१८ अष्टादशोऽध्यायः ।

१ पिलेष्टीयानां मोयावीयानाच्च लोकानां दायूदा दमनं ६ इददेवरस्यारामीय-लोकानाच्च जयनं ८ दायूदं प्रति तोयिराजप्रभृतौनाम् उपायनं १२ इदोमोयानां जयो देशे दुर्गम्यापनच्च १४ दायूदः सैन्याधिपतीनां नामानि च ॥

१ अनन्तरं दायूदं पिलेष्टीयान् पराजित्वा नमीघकार तेषां करेभ्यो २ गातं तदीयोपनगराणि चापजयाह । अपरं स मोयावीयान् पराजित्ये ततो मोयावीया दायूदो वशीभूय करदायिनो बभूवः ।

६ अनन्तरं फराततटिन्याः समीपस्थदेशे निजकर्णत्वं संस्थापयितुं से-४ वाया राज्ञि इददेवरे गतवति दायूद् इमाते तं पराजित्वा तस्य सहस्रं रथान् सप्तसहस्राणि इयाशेहिष्णो विंशतिसहस्राणि पदातिकांस्च जयाह रथहयानां पादशिराच्छिक्षेद च किन्तु तेषां मध्ये शतं ५ रथान् अवशेषयामास । अनन्तरं दमेशकस्यारामीयेषु सिवावृपस्य इददेवरस्य साहाय्यं कर्तुम् आगतेषु दायूद् तेषाम् अरामीयाणां इविं-६ शतिसहस्राणि लोकान् अवधीत् । अपरं दायूद् अरामीयदमेशक-प्रदेशे सैनिकाः स्यापयामास ततोऽरामीया दायूदो वशीभूय करदा-

यिनो बभूवः । अनेन प्रकारिण दायूदृ यद्यद् उपाक्राम्यत् तत्सर्वस्मिन्
परमेश्वरस्तं जयिनं चकार । अपरं दायूदृ हृददेषरस्य दासानां गात्र- ७
स्थानि स्वर्णफलकानि गृहीतां यिरुग्गालमस्म् आनिनाय । अपरं द
दायूदृ हृददेषरस्याद्धीनाभ्यां टिभतं कूनचेतिनामकाभ्यां नगराभ्यां
भूयिष्ठानि पित्तलान्यानिनाय तैरेव सुलेमान् पित्तलमयं सागररुपं
पात्रं स्तम्भदयं पित्तलमयभाजनानि च निर्मितवान् ।

अनन्तरं दायूदा सोबाहूपस्य हृददेषरस्य सर्वाणि सैन्यानि परा- ८
जितानीति वार्तां निश्चयं तोयिनामा हमातीयवृपती राज्ञो दायूदः
कल्पाणां प्रष्टुं युध्यता तेन हृददेषरस्य पराजितवकाश्णात् तस्य धन्य- १०
वादं कर्तुच्च तस्य समीपं खपुक्तं हृदोरामं तेन सार्वज्ञं रौप्यमयाणि
सुवर्णमयानि पित्तलमयानि च सर्वविभभाजनानि प्रेषयामास यतो
हृददेषरेण सार्वं तोयिनामोऽपि युद्धम् आसीत् । ततः इदोममोयावा- ११
मोनपिलेष्टीयामालेकप्रभृतिभ्यः सर्वजातिभ्यो लोटितै दुर्बर्यसुवर्णैः सह
तानि सर्वाणपि राज्ञा दायूदा परमेश्वरम् उद्दिश्य समुत्तरवृजिते ।

अनन्तरं सिरुहायाः सुतो योथावो लवणाखायायाम् उपत्यकायाम् १२
अस्त्रादशसहस्राणीदोमीयलोकान् जघान । अपरं स इदोमदेशे सैनिकाः १३
स्थापयामास, इदोमीया लोकाच्च सर्वे दायूदो दासा बभूवः । अपरं
दायूदृ यद्यत् स्थानं जगाम तत्सर्वस्थाने परमेश्वरस्तं जयिनं चकार ।

इत्यं दायूदृ इस्त्रायेतः सर्ववंशोपरि राजत्वं कुर्वन् निजसकल- १४
श्रजाः प्रति सुविचारं न्यायस्वाचचार । तस्मिन् काले सिरुहायाः पुत्रो १५
योयावः प्रधानसेनापतिरासीत् । अहीटूवस्य सुतः सादोकोऽवियाथ- १६
रस्य सुतोऽहीमेलकच्च याजकावास्तां सिरायच्च लेखक आसीत् । यि- १७
होयादस्य सुतो विनायः किरेषीयानां पिलेषीयानास्वाध्यक्षं आसीत् ।
तथा दायूदः सुता नरपतेः प्रधानसभासद आसन् ।

19

१८ ऊनविंशोऽध्यायः ।

१ ऊनूनेन दायूदो दूतानां वसनच्छेदनं इ अमोनीयलोकानां पराजितत्वं १६
तेषाम् उपकारिणः शोवकस्य पराजितत्वं ।

ततः परम् अमोनवंशस्य राज्ञि नाहशे मृतवति तस्य पुत्रस्तस्य पदे १
राजा बभूव । ततो दायूदृ अवदत्, ऊनूनस्य जनको नाहशे मां २

प्रति यादृशं सद्गावम् आचरद् अहमपीदानीं हानूनं प्रति तादृशं
 सद्गावम् आचरिष्यामि । अतो दायूद् तस्य पितरमधि तं सान्त्वयितुं
 १ दूतान् प्रेषयामास । दायूदस्तेषु दासेष्यमोनवंशीयानां देशे तस्य सम-
 क्षम् उपस्थितेष्यमोनवंशीयानां मुखा हानूनं जगदु; दायूदा तव
 समीपं सान्त्वयितारो जनाः प्रहिता इति कर्म तव पितुः समानार्थं
 तेन द्वातं त्वं किमित्यं बुधसे? दायूदो दासा देशं निरीक्ष्यानुसन्धाय च
 ४ नाशयितुं तव समीपम् आगच्छनिति किं नहि? ततो हानूनो दायूदो
 दासान् दृत्वा तेषां अश्रूणाम् अर्द्धमर्द्धं चौरयित्वा नितम्बयर्थन्तं तेषां
 ५ वस्त्राणि विच्चा च तान् विसर्ज । अनन्तरं केनचिद् गत्वा वार्तामेनां
 दायूदि च्चापिते तेषाम् अतीव चपाकारणाद् राजा तेषां साक्षालर-
 णार्थं लोकान् प्रहितेभ्य आदिदेशं, यावद् युश्माकं अश्रूणि न वर्जन्ते
 तावद् यूथं यिही है तिष्ठत पञ्चात् परावृत्यागच्छत ।

६ अनन्तरं वयं दायूदः समुखे दृग्गार्हा अभवामेवमोनवंशीयै दृष्टेषे,
 ततो हानूनोऽमोनवंशीयाच्चारामनहरयिमाद् अराममाखातः सोवा-
 तस्य वेतनग्रहिणां रथहयारेहिणाम् आनयनार्थं दूतैरेकसहस्रकि-
 ७ कारपरिमितं रौप्यं प्रेषयामासुः । तैसु वेतनम् अङ्गीकृत्य द्वाच्रिंशद्-
 रथेषु माखाया राज्ञि तस्य लोकेषु च लब्धेषु ते समागत्य भेदिवायाः
 ८ समुखे शिविरं स्थापयामासुस्तोऽमोनवंशीया अपि खस्तनगरेभ्यः
 द समागत्य युद्धायाजम्भुः । तां वार्तां निशम्य दायूद् योयावं बलवन्ति
 ९ सर्वसैन्यानि च तत् स्थानं प्रेषयामास । ततोऽमोनवंशीया वह्निर्भूय
 गोपुरप्रवेशस्थाने सैन्यानि रचयाच्चक्रिरे ते च समागता राजानः क्षेचे
 १० एष्यग् व्यूहं रचयाच्चक्रिरे । इत्यम् अयदिशिं पञ्चादिशिं च द्वयो दिशो
 मर्दिरुद्धं युद्धं जायत इति दृष्टा योयाव इस्तायेलः सर्वेभ्यः परीक्षि-
 ११ तलोकेभ्यो लोकान् दृत्वारामीयाणां विरुद्धं व्यूहं रचयामास । अव-
 शिष्यलोकेषु च निजसहजे उवीश्ये तेन समर्पितेषु सोऽमोनीयानां
 १२ विरुद्धं व्यूहं रचयाच्चकार । अपरं योयावस्तं जगाद् अरामीयाच्चेत्
 मत्तो बलवन्तो भवन्ति तर्ह्यहं त्वयोपकर्त्तव्यः, अमोनीयाच्च चेत् त्वत्तो
 १३ बलवन्तो भवन्ति तर्ह्यहं त्वाम् उपकरिष्यामि । त्वं प्रबलो भव, वयं
 स्त्रिलोकेषु चारामीयैः समं योद्धुं प्रगतेषु ते तस्यायेऽप्ये पलायाच्चक्रिरे ।

अपरम् अरामीयाः पलायन्त इति द्वामोनवंशीया अपि तस्य भातु- १५
इवीश्यस्यामे पलाय नगरं प्रविविशुः । ततो योयावो यिरुशालमं
जगाम ।

अनन्तरं वयम् इखायेलवंशीयैः पराजिता इति वीक्ष्यारामीया १६
दूतान् प्रहित्य फरातन्याः पारस्यान् अरामीयान् वहिसानिन्युः, हृद-
देष्वरस्य सेनापतिः श्रोवकस्व तेषाम् अग्रगामी बभूव । अनन्तरं दायूद् १०
तां वार्तां निश्चयेष्वायेतः सकलवंशान् संगृह्य यद्दनतटिन्याः पारं गत्वा
तेषां सन्निधिम् उपस्थाय तेषां विरुद्धं वूहं रचयाञ्चक्रे ततोऽरामीय-
लोकानां विरुद्धं दायूदा युद्धाय वूहरचनायां कृतायां ते तेन सह
युयुधुः । किन्तुरामीया इखायेलवंशस्य समुखात् पलायाञ्चक्रिरे ततो १८
दायूद् अरामीयाणां सप्तसहस्राणि रथान् चत्वारिंशत्सहस्राणि पदा-
तींस्व नाश्यामास विशेषतस्तेषां सेनापतिं श्रोवकं जघान । अनन्तरं १९
वयम् इखायेलवंशीयैः पराजिता इति वीक्ष्य हृददेष्वरस्य भृत्या दायूदा
सह सन्धिं कृत्वा तस्य वशीबभूवुः । अतोऽरामीया अमोनवंशीयान्
पुनरुपकर्तुं नैष्ठैन् ।

20

२० विशेषाध्यायः ।

१ दायूदः एतनाभी रव्वानगरस्य पराजितत्वं ४ पिलेष्टीयानां चयाणां दीर्घवपुषां
लोकानां हननं ।

अनन्तरं तस्मिन् वत्सरे गते सति राज्ञां रणयात्रासमये योयावः १
सैन्यान्यादाय जगाम ततः सोऽमोनवंशीयानां देशं नाश्यामास किञ्च
रव्वानगरीं गत्वा संखेष्य, किन्तु दायूद् यिरुशालमे तस्यौ । अन- २
न्तरं योयावो रव्वां पराजित्य विनाश्यामास । अपरं दायूदा रत्न-
सुवर्णानां किक्करैकपरिमाणे राजमुकुटे तदेशीयन्तपस्य मस्तकादृ आदत्ते
लद् दायूदः शिरस्यारोप्यत, अपरं स तस्मात् नगरात् प्रभूतानि लोठि-
तप्रव्याणि वहिष्कृत्यानिनाय । अनन्तरं दायूद् तन्मध्यवर्त्तिनो मनुजान् ३
वहिष्कृत्यानीय करपत्राणां लोहमयानां लोष्टप्तानां परशूनाञ्च कर्मसु
न्ययुक्तं । दायूद् अमोनवंशस्य सकलनगराणि प्रति ताढ्पां चकार ।
सतः परं दायूद् तस्य निखिला मनुजाञ्च यिरुशालमं प्रवाजम्युः ।

अनन्तरं गेषरे पिलेष्टीयैः साकं संयाम उपस्थिते हृशातीयैः सिञ्चि- ४
खयस्तस्य दृहत्यायस्य तनयं सप्तं अपादयामास । पुनर्बाहं पिलेष्टीयैः ५

समं समर चारब्दे तत्र यायीरस्य सुत इल्लाननस्तन्तु दण्डवन्महाशू-
द लघारिणं गातीयजालूतस्य भातरं लहूमिं यापादयामास । अनन्तरं
गाते पुन युद्धे जाते प्रतिहस्तं प्रतिपदभ्व घट् घट् अङ्गुल्यः साकल्येन
चतुर्विंशत्यङ्गुल्यो यस्यासन् एवम्भूतस्तस्य वृहत्कायस्यातीव दीर्घकाय
७ एकस्तनय इस्वायेलं नरं स्पर्ढयामास ततो दायूदो भातुः शिभियस्य पुत्रो
८ योनायनस्तं यापादयामास । गातीया वृहत्कायवंशीया एते चत्वा-
रो जना दायूदा तस्य दासैश्च जप्त्वारे ।

21

२१ एकविंशीउध्यायः ।

१ दायूदा लोकानां गणनं ह गादेन दायूदं प्रति दण्डवयकथनं १४ सप्ततिसहस्रेषु लो-
केषु हतेषु यिरुशालमः कुते दायूदः प्रार्थनं १८ अरौणाहस्य शत्यमहेनस्याने
वक्तिना दायूदे उत्तरदानं १८ तत्र स्थाने यज्ञवेदिनिर्माणं मन्दिरनिर्माणाय
निदेश्व ।

१ अनन्तरं श्रयतान इस्वायेलवंशस्य प्रतिकूलम् उत्थायेस्वायेलवंशस्य
२ गणनाय दायूदं प्रवर्त्तयाच्चकार । अनन्तरं दायूद् योयावं मनुजानां
मुख्यांश्च समादिदेश्व यूं वैर्णवामारभ्य दानं यावद् इस्वायेलीयमनु-
जान् गणयत ततः परं मम सन्निधिं वार्त्ताम् चानयत, अहं तेषां संख्यां
४ विविदिषामि । ततो योयावः कथयाच्चकार, इदानीं यावन्तो मनुजा
विद्यन्ते परमेश्वरस्तस्य शतगुणं निजलोकान् वर्द्धयतु किन्तु भो मम
प्रभो राजन् ते सर्वे किं मत्वभो र्दासेया नहि? तर्हि मम प्रभु वृष्टिपति-
५ रेतस्मिन् कर्मणि प्रवृत्त्या कुत इस्वायेलो दोषस्य मूलं भवेत्? तथापि
योयावस्य वचनाद् राज्ञो वचने प्रबले सति योयावः प्रस्थायेस्वायेलीय-
जनपदस्य सर्वच पर्यटितवान् ततः परं यिरुशालमं पुनराजगाम ।
६ अनन्तरं योयावो लोकानां गणनस्य संख्यां दायूदं चापयामास तत्रे-
स्वायेलीयवंशस्यैकादशलक्षाणि खड्गधारिणो मानवा यिह्वदावंशस्य च
सप्ततिसहस्राधिकानि चतुर्विंश्चाणि खड्गधारिणो मानवा चासन् ।
७ परन्तु तेषां मध्ये स लेवीयान् विन्यामीनवंशीयांश्च न गणयाच्चकार
८ यतो योयावो महीपतेस्ताम् चाचां दृश्याहीम् अमन्यत । अपरं कार्य-
९ द गेतिनेश्वरस्यासन्तोषे जाते स इस्वायेलवंशम् चाजयवान् । अनन्तरं दायूद्
१० ईश्वरम् अवोचत् कार्येणानेन मया भृषाकलुषम् अकारि, इदानीं
विनयेहुं निजदासस्य कलुषं क्षमस्य मयातीव मूढस्य कर्माकारि ।

अनन्तरं परमेश्वरो दायूदः प्रदर्शकं गादं वच इदम् अबोचत्, त्वं ८
गता दायूदं ब्रूहि परमेश्वरेण वच इदम् उच्यते तव समुखे मया चयो १०
दण्डा निधीयन्ते तेषाम् एकस्वया त्रियतां मया स एव त्वां प्रति कारि-
ष्यते । ततो गादो दायूदः सन्निधिं गता तम् अबोचत् परमेश्वरो ब्रवीति ११
चीन् वत्सरान् दुर्भिक्षोऽथवा चीन् मासान् यावत् तव यज्ञाद् १२
चरोणां खड्डेषु तिष्ठत्सु तेषां समुखे तव विनाशोऽथवा चीन् दिवसान्
यावत् जनपदे परमेश्वरस्य खड्डस्वरूपाया महामार्था अर्थत् इस्ता-
येषः कृत्स्ने जनपदे विनाशकदूतस्य भमणम् एतत्त्वयस्य मध्ये त्वयैकं
त्रियतां भवेत्यित्रे मया किमुत्तरं दातव्यं तदिदानीं त्वयालोक्यतां ।
ततो दायूद् गादं बभाषे मम महती मनःपीडा जाता, इदानीं परमे- १३
श्वरस्य हस्ते पतितुमिच्छाम्यहं यस्मात् तस्य कृपा प्रचुरा नाहं मनुष्याणां
हस्तेषु पतितुम् इच्छामि ।

* अनन्तरं परमेश्वर इस्तायेत्वंशं प्रति महामारीं प्रेषयास्त्रकार तत १४
इस्तायेत्वानां सप्ततिसहस्राणि मनुजा अभियन्त । अपरम् ईश्वरो १५
यिरूप्तालमस्य विनाशार्थं यं दूतं तत् स्थानं प्रहितवान् तस्य विनाशन-
समये परमेश्वरो विजेत्य विपद्यनुतप्य तं विनाशकं दूतम् अब्रवीत्,
अज्जमनेन त्वं खकरं सङ्कोचय । तदानीं परमेश्वरस्य दूतो यिवूषीय-
स्यारौणाहस्य शस्यमर्हनस्यानस्य सन्निधाववातिष्ठत् । अनन्तरं दायूद् १६
उर्जदृष्टि भवन् यावाभूम्यो र्मध्यपथिक्षितं परमेश्वरस्य दूतं तस्य करे
च यिरूप्तालमस्योपरि प्रसारितं निष्कोषं खड्डं ददर्श ततो दायूद् प्रा-
चीनमनुजात्मा परिहितशाणावसनाः सन्तो न्युजीभूव न्यपतन् । अन- १७
न्तरं दायूद् ईश्वरं बभाषे मनुजानां गणनस्यादेषः किं मया नाकारि?
मयैव पापमकारि ममैव सोऽपराधोऽत्ति भेषैरेततैः किम् अपराङ्गं?
हे मम प्रभो परमेश्वर विनयेऽहं मम मदीयपिण्डवंशस्य च विरुद्धं त्वया
करः प्रसार्यतां परन्तु निजप्रजानाम् आघाताय न प्रसार्यतां ।

अनन्तरं परमेश्वरस्य दूतो गादं बभाषे त्वं दायूदम् इदम् आदिश, १८
त्वं गता यिवूषीयस्यारौणाहस्य शस्यमर्हनस्याने परमेश्वराय यज्ञ-
वेदीमेकां निम्नापय । अनन्तरं परमेश्वरस्य नाम्ना गादो यद् आज्ञापि- १९
तवान् तदनुसारेण दायूद् यात्रां विदधे । तदानीम् अरौणाह्वा गोधू- २०
मान् अमर्हथत्, अनन्तरं स परावत्य दूतम् अदर्शत् ततः स तस्य
चत्वारः सुताच्च प्रच्छमा बभूवः । अनन्तरं दायूदरौणाहस्य समी २१

पम् उपस्थितवति स इष्टिं कुर्वन् दायूदं विलोक्य शस्यमर्द्दनस्यानाद्
 ११ वहि गंता भूमिलभूमिराः सन् दायूदं प्रणामाम् । तदानीं दायूदू
 अरौणाह्म् अब्रवीत् त्वम् इदं शस्यमर्द्दनस्यानं मह्यं देहि त्वया सम्पूर्णं
 मूल्यमादाय तत् मह्यं दीयतां, मनुजानां मध्यात् महामारी यज्ञिवर्त्ते
 १२ तत्क्षते मथाच्च स्याने परमेश्वराय यज्ञवेदिरेका निर्मापयिष्यते । ततो
 इरौणाह्मो दायूदं बभाषे, गृह्णातु, सम प्रभुना पार्थिवेन यत् क्षेमं
 बुथ्यते तदेव क्रियतां । पश्यतु होमबले निर्मित्तं वृषभा इन्धननिर्मित्तं
 मर्द्दनयन्त्राणि नैवेद्यस्य निर्मित्तं गोधुमाच्च मया दीयन्ते सर्वाख्येतानि
 १४ मया त्यज्यन्ते । अनन्तरं दायूदू अरौणाह्मं जगाद तत्र भवतु मया
 सम्पूर्णं मूल्यमेव दत्त्वा सर्वाख्येतानि क्रायिष्यन्ते नाहं परमेश्वराय तव
 १५ सम्पदं दास्यामि विनामूल्यलब्धान् होमबलीन् वोत्तचक्षामि । अनन्तरं
 दायूदू घटशतश्चेकलपरिमितानि महारजतानि दत्त्वारौणाह्मात् तत्
 १६ स्यानं चिक्राय । अपरं दायूदू तस्मिन् स्याने परमेश्वराय यज्ञवेदीं
 निर्माप्य होमबलीन् मङ्गलार्थकबलीच्च प्रोत्सर्जं परमेश्वरम् उद्दिश्य
 प्रार्थनां चकार च । ततः स होमार्थकयज्ञवेद्युपरि खर्गात् समेतेन
 १७ ऊतवहेन तस्मायुक्तं ददौ । अनन्तरं परमेश्वरेण दूते समादिष्टे स
 निजमसिं कोषे निर्दधे ।

१८ अनेन प्रकारेण परमेश्वरो यिवूषीयारौणाह्मस्य शस्यमर्द्दनस्याने
 मह्यम् उत्तरं दत्तवान् इति विलोक्य दायूदू तदारभ्य तत्रैव बलीन् अद-
 १९ दात् । परन्तु प्रान्तरे मूससा परमेश्वराय निर्मापित आवासो होम-
 २० वेदिच्च तदानीं भगुस्याने गिवियोन आस्तां । किन्त्वीश्वरं प्रशुं दायूदू
 तस्य समक्षं गन्तुं नाशक्रोत्, यतः स परमेश्वरीयदूतस्य चक्रहासाद्
 विभयाच्चकार । अनन्तरं दायूदू बभाषे स्यानम् एतत् प्रभोः परमेश्व-
 रस्य मन्दिरम् इखायेलो होमवेद्याः स्यानच्च भविष्यति ।

22

२२ द्वाविंशोऽध्यायः ।

- १ मन्दिरस्य निर्माणार्थं दायूदा बड्डद्रव्याणां संपदेण ६ सुखेमानं प्रति मन्त्रणा निर्दे-
 श्य १० शुल्मेन उपकारार्थम् अधिष्ठितोनाम् आज्ञापनं ।
- १ अनन्तरं दायूदू इस्यायेलीयजनपदे प्रवासिनां सर्वेषां विदेशिनां
 २ संयहणम् आज्ञापयाच्चकार, अपरम् ऐश्वरमन्दिरस्य निर्माणार्थं यो-
 ३ ग्यपाषाणानां कर्त्तनाय भास्त्रान् नियुयुजे । अपरं द्वारीयकवाटानां

कीलानां छते कछानां छते चापरिमितान् आयसान् अपरिमितान्
आरकूटांच सङ्ग्रहीतवान् । अपरम् असंख्यान्येरसकाष्ठानि संग्रहीत-
वान् यतः सोदोनीयाः सोदोयास्च दायूदः समीपं बह्वन्येरसकाष्ठानि
समानिन्दुः । दायूद् कथयामास मम तनयः सुलेमान् अल्पवयस्को
मदुच्चात्ति परन्तु परमेश्वरस्य छते यन् मन्दिरं निर्मातव्यं तेनातीव
द्वृहता भवितव्यं तस्य यशसा शोभया च सर्वे देशा व्याप्त्याः, अतोऽहं
तस्यते द्रव्यसङ्ग्रहं करिष्यामि । तस्मात् दायूद् खनिधनात् पूर्वं तस्य
छते बाड्स्यतः सङ्ग्रहं चकार ।

ततः यदं दायूद् निजतनयं सुलेमानम् आङ्गयेसायेलीयस्य प्रभवे
परमेश्वराय मन्दिरनिर्माणम् आज्ञापयाच्चकार । दायूद् सुलेमानं
जगाद्, हे मम तनय, मदोयप्रभोः परमेश्वस्य नाम्नेऽहं मन्दिरं निर्माप-
यिष्यामीति मम मनोरथे जाते परमेश्वरस्य भारतीयं मां प्रति समुपा-
तिष्ठत् त्वया बह्वनि रुधिराण्यपात्यन्त महान्तः समराच्चाक्रियन्त तत्-
कारणात् त्वया मम नाम्ने मन्दिरं न निर्मापितव्यं यतः एथिवां मम
गोचरे बह्वनि रुधिराणि त्वयापात्यन्त । पश्य तवैकः सुतो जनिष्यते स
शान्तो मानवो भविष्यति भया तस्मै चतुर्दिंकस्थितेभ्यः परिपश्यिभ्यो
विश्रामो वितारिष्यते तदीयं नामधेयं सुलेमान् शान्त इति भविष्यति,
तस्य राजत्वसमयेऽहम् इस्त्वायेलीयेभ्यः शान्तिं निष्कारणकत्वं विश्राम-
यिष्यामि । स एव मम नाम्ने मन्दिरं निर्मापयिष्यति स मम तनयोऽहं
भविष्यत्वहच्च तस्य पिता भविष्यामीसायेलीयानाम् उपरि तस्य राज-
सिंहासनम् अनन्तकालं खेष्टं करिष्यामि च । हे मम तनय, परमेश्वर
इदानीं तव सहायो भवतु स त्वामधि याद्ग्र उक्तवान् तदनुसारेण त्वं
भाग्यवान् भूत्वा निजप्रभोः परमेश्वरस्य मन्दिरं निर्मापय । तदन्दृ
इस्त्वायेलीयानाम् आधिपत्यार्थं खप्रभोः परमेश्वरस्य व्यवस्थाया आच-
रणार्थं परमेश्वरस्तुभ्यं ज्ञानबुद्धी प्रदेयात् । परमेश्वर इस्त्वायेलः छते
मूससं यान् विधीन् याच्चाज्ञा आदिशत् ताः पालयितुं यदि मनो नि-
धत्वे तर्हीव त्वं भाग्यवान् भविष्यति, तस्मात् शक्तिमान् उत्सुकच्च भव
भीतो निराशस्य माभूः । पश्याहं निजदुखसमये परमेश्वरीयमन्दिरस्य
छते जच्चकिक्करपरिमितानि सुवर्णानि दशलक्षकिक्करपरिमितानि
दुर्वर्णानि प्रचुरत्वाद् अपरिमेयान् आरकूटान् लोहांच्च समरङ्गम्
अपरम् अहं काष्ठानि पाषाणांच समग्रहं त्वस्यपरान् सङ्ग्रहीतुं

१५ शत्यन्ते । अपरं तव सन्निधौ बहवः शिल्पिनो उर्धतः पाषाणातच्चकाः सूच-
१६ धराः सर्वविधकर्मसु निपुणाः सर्वविधलोकाच्च विद्यन्ते । सुवर्णदुर्वर्ण-
पित्तललोहाच्चापरिमेयाः सन्ति, तस्मात् त्वम् उत्तिष्ठ कर्मण उद्योगं
कुरुच्च, परमेश्वरस्तव सहायो भूयात् ।

१० अनन्तरं दायूदृ इस्वायेतः सकलान् अधिपतीन् निजपुत्रस्य सुखेमन
११ उपकारायादिश्चन् जगाद् युयाकं प्रभुः परमेश्वरो युयाकं सहायो भूत्वा
किं सर्वदिक्षु युधाभ्यं विश्वामं न ग्रादात्? जनयदनिवासिषु तेनैव
मदधीनीक्षेषु परमेश्वरस्य तदीयप्रजानाच्च गोचरे नीवत् पराजिते
१८ उभवत् । अतो निजप्रभोः परमेश्वरस्य गवेषणे खेघाम् अन्तःकरणानि
चित्तानि च निधङ्गम्, अपरम् उत्तिष्ठत, परमेश्वरस्य नाम्ने यन्मन्दिरं
निर्मापयिथ्यते तन्मध्ये परमेश्वरस्य नियममञ्जूषाया ईश्वरीयाणां मेथ-
भाजनानाच्चानयनार्थं त्वप्रभोः परमेश्वरस्य पवित्रं स्थानं निर्मापयत ।

२३ च्येविंशोऽध्यायः । 23

१ सुखेमनो राष्ट्रे नियोगो २ लेविवंशस्य विभजनं ७ गर्णीनीयवंशस्य नामधेयानि
१२ किञ्चातीयवंशस्य नामधेयानि ११ मिरारिवंशस्य नामधेयानि १४ लेवीयानां
कर्माणि च ।

१ ततः परं दायूदि ख्यविरे सम्मूर्णायुधि च जाते स निजतनयं सुखे-
२ मानम् इस्वायेलीयानां राजत्वे नियुयोज । स याजकै लेवीयैच्च सार्जम्
३ इस्वायेलीयान् अधिपतीन् संजग्राह । ते लेवीयास्त्रिंशद्वर्षवयस्कास्ततो
उधिकवत्सरवयस्काच्चासन् अपरं तेषां शिरोगणनया ते उष्ट्रिंशत् स-
४ हस्ताणि पुरुषा आसन् । अपरं दायूदृ अवोचत्, तेषां मध्यीयाच्चतुर्विं-
शतिसहस्राणि मनुजाः परमेश्वरीयमन्दिरकार्याधक्षा भवन्तु, अपरं
५ षट्सहस्राणि मानवाः शासितारो विचारयितारच्च भवन्तु । अपरं
चत्वारि सहस्राणि पुरुषा दौवारिका भवन्तु । मया प्रशंसार्थानि यानि
वाद्ययन्ताणि निर्मापितानि तेषु नियुक्ताः परमेश्वरस्ताविनच्चत्वारि सह-
६ स्त्राणि लोका भवन्तु । अपरं दायूदृ गर्णीनीयः किञ्चातीयो मिरारीय-
स्त्रिनामकान् लेविवंशान् विभज्य तेषां पर्यायान् निरूपयामास ।

७ तेषां गर्णीनीयानां मध्ये लादनः शिमियच्च । अपरं लादनस्य चयः
८ सुता आसन्, ज्येष्ठो यिहीयेतः, अपरौ सेथमो योगेत्वच्च । किञ्च शिमि-

यस्त्वयः सुता आसन् शिलोमीतो हसीयेलो हारणच्च, इमे जादनवंशस्य मुख्या आसन् । अपरं शिमिये: पुत्रा वहतः सीषा यियूषो विरियच्च, १० शिमियेरेते ये चत्वारः सुता आसन् । तेषां मध्ये ज्येष्ठो वहतो द्वितीयच्च ११ सीष आसीत् । अपरं यियूषस्य विरियस्य च वहवः सन्ताना नासन् एतत्कारणात् ते पिण्डवंशानुसारत एकस्मिन् पञ्चे गणिता अभवन् ।

अपरं किहातस्य चत्वारः पुत्रा आसन् अमामो यिष्वहरो हिव्रोण १२ ऊर्ध्वीयेलस्य । अपरम् अमामस्य सुतौ हारोणो मूसाच्च, एव हारोण- १३ तस्य पुत्राच्च यथा भद्रापाविद्येण पवित्रीक्रियेरन् परमेश्वरस्य सम्मुखे धूपान् ज्वालयेद्युः सेवाम् अनुतिष्ठेदुस्तस्य नामा नियम् आशिषं वदेद्युच्च तदर्थे चिरकालकृते पृथक्कृता वभूवुः । ईश्वरीयेलोकर्य मूससः पुत्रौ १४ लेविवंशस्य मध्ये गणितावास्तां । मूससः सुतौ गेष्ठाम इलीयेषरस्य १५ तस्य गेष्ठामस्य सन्तानानां मध्ये शिवूयेलो मुख्य आसीत् । इलीयेषरस्य १० च सन्तानानां मध्ये रिहवियो मुख्य आसीत् । तस्मेलीयेषरस्य नापरः सुत आसीत्, परन्तु रिहवियस्य वहवः सुता आसन् । अपरं यिष्व- १८ रस्य सुतानां मध्ये शिलामीतो मुख्य आसीत् । अपरं हिव्रोणस्य ज्येष्ठः १९ सुतो यिरियः, द्वितीयो उमरीयः, लृतीयो यहसीयेलः, चतुर्थो यिक्रमि-यामः । अपरम् उषीयेलस्य ज्येष्ठः सुतो मोखाः, द्वितीयो यिप्रियः । २०

अपरं मिरारः सुतौ महलि मूर्शिच्च । महलेः सुताविलियासरः ११ कोणच्च । अयम् इलियासरो यदा ऋतवान् तदा तस्य सुतो नासीत्, १२ केवलं दुहितर आसन् ततो ज्ञातेः कीशस्य सुतास्ता यवहन् । अपरं १३ मूर्शेस्त्वयः सुता आसन्, महलिरेदरो यिरेमोतस्य ।

निजनिजपिण्डवंशानुसारेणोमे लेवीयानां मध्ये खस्तपिण्डवंशस्य मुख्या २४ आसन् एतेभ्यो वर्गेभ्यस्य परमेश्वरीयमन्दिरस्य सेवार्थं लेवीयानां मध्ये ये विंशतिवत्सरवयस्कास्तोऽधिकवत्सरवयस्काच्च तेषां सर्वेषां नामानि शिरांसि च गणयाच्चक्रिरे । यतो दायूद् अब्रवीत्, इष्वायेलीयानां प्रभुः २५ परमेश्वरो निजलोकेभ्यो विश्रामं यतस्त्, स च सर्वदा यिरूपालमे निवत्यति । अपरं लेवीयैरपि दूष्यं तस्मेवार्थकभाजनानि च पुन न २६ वेदाद्यानि । एतत्कृते दायूदः शेषाज्ञया विंशतिवत्सरवयस्कास्तो २० ऽधिकवत्सरवयस्काच्च लेवीया गणयाच्चक्रिरे । अपरं परमेश्वरीयमन्दिरस्य २८ सेवार्थं हारोणवंशीयानाम् उपकारः प्राङ्गणानां कोषानाच्चाथक्त्वम् अर्थतो निखिलानां पवित्रवस्तुनां परिकरणम् ईश्वरीयमन्दिरस्य परि-

१८ चर्याकर्म, अपरं दर्शनीयपूपा नैवेद्यार्थकगोधूमचूर्णानि किञ्चनशून्यपि-
रुकाः पक्वानि भृष्टानि वा इवाणि निखिलपरिभाषानि तौलानि चैतेषां
१० सर्वेषां कर्म अपरं प्रतिप्रातः प्रतिसन्ध्यस्य परमेश्वरस्य प्रशंसार्थं धन्य-
११ वादार्थचोपस्थितिरपरं विश्वामवासरेष्वमावस्यासु वार्षिकपर्वसु च
परमेश्वरस्य साक्षात् नियं संखानुसारेण विधिवत् परमेश्वरोदेश्यहो-
१२ मार्यकबलिदानचैतेषु सर्वेषु ते न्ययुज्यन्तः। अपरं परमेश्वरीयमन्दिरस्य
सेवायां समाजावासस्य रक्षा पवित्रस्यानस्य रक्षा खोयभातूर्णां हारेण-
वंशीयानां परिचर्यां च तेरेव कर्तव्या ।

24

२४ चतुर्विंशोऽध्यायः ।

१ गुटिकापातेन चतुर्विंशतिवर्गैँ हारोणवंशस्य विभजनं २० किञ्चात्वंशस्य विष्वृतिः
२१ मिरारिवंशस्य विष्वृतिः ।

१ हारोणवंशस्य पर्वत्याणां विवृतिः । हारोणस्य सुता नादवो उवीज्ज-
२ रिलियासर ईथामरस्व । तेषां मध्ये नादवो उवीज्जस्व सजनकस्याप्ये
मृतवन्तौ । तदोः सन्ताना नासन्, अत इलियासर ईथामरस्व याज-
३ कत्वं प्रापतुः । अनन्तरं दायूदृ इलियासरवंशीयः सादोक ईथामर-
४ वंशीयो उहोमेलकस्व तान् विभज्य निजनिजसेवापदेषु न्ययोजयन् ।
५ तदानोम् ईथामरवंशीयेभ्य इलियासरवंशीयानां मध्ये बज्जतरेषु प्रधान-
६ पुरुषेषु विद्यमानेषु ते तान् इत्यं विबभजुः । इलियासरवंशमध्ये पिण्ड-
७ वंशानुसारेण घोडप्रजना ईथामरवंशमध्ये च पिण्डवंशानुसारादृ अष्ट-
८ जनाः प्राधान्यप्राप्ता अभवन् ते तान् अविशेषेण गुटिकापातेन अभजन्,
९ यतः पवित्रस्यानस्याध्यक्षा ईश्वरीयाध्यक्षाच्चेलियासरवंशस्याध्यामरवंशस्य
१० च मध्ये बभूवुः । अपरं राज्ञो उधिपतीनां सादोकयाजकस्याविद्या-
११ अथरसुतस्यादीमेलकस्य याजकीयलेवीयपिण्डवंशानां प्रधानलोकानाच्च
१२ साक्षात् लेवीयनिधनेलस्य सुतः शिभयियो लेखकस्तेषां नामानि लिखि-
१३ तवान् अपरम् ईथामरस्यैकः पिण्डवंशस्तः परम् इलियासरस्यैकः पिण्ड-
१४ वंश इत्यम् एकैकः पिण्डवंशो उचित्यत । ततः प्रथमे गुटिकापाते यिहो-
१५ वारीवस्य गुटिकोदतिष्ठत्, द्वितीये यिदयियस्य, लताये हारीमस्य,
१६ चतुर्थे सियोरीयस्य, पञ्चमे मल्लिवस्य, षष्ठे मियासीनस्य, सप्तमे कोसस्य,
१७ अष्टमे उवियस्य, नवमे येशूवस्य, दशमे शिखनिवस्य, एकादश इलिया-

श्रीवस्य, हादशे याकीमस्य, चयोदशे झप्पस्य, चतुर्दशे येश्वावस्य, १२ पञ्चदशे विलगाः, शोडश इम्मेरसस्य, सप्तदशे हेषीरस्य, अष्टादशे १३ हप्पीसेसस्य, ऊनविंश्टे पिथाहियस्य, विंश्टतितमे यिहिह्वकोलस्य, एकवि- १५ शतितमे याखीनस्य, हाविंश्टतितमे गामूलस्य, चयोविंश्टतितमे दिलायस्य, १६ चतुर्विंश्टतितमे पाते च मासियस्य गुटिका समुदतिष्ठत् । इखायेलः १८ प्रभुः परमेश्वरो याद्वक् तेषां पूर्वपुरुषं हारीणम् चाज्ञापयाच्चकार ताद्वक् खेषां विधिमतानुसारेण परमेश्वरीयमन्दिरप्रवेशादिसेवाकर्मणि तेषाम् एते पर्याया बभूवुः ।

लेवेश्वन्येषामपव्यानां विवृतिः । अभामवंशस्य मध्ये शिवूयेलः, शिवू- २० येलवंशस्य मध्ये येहिदियः । अपरं रिहवियस्य विवृतिरिचं । रिहवियस्य ११ सुतानां मुख्यो यिशियः । यिष्हरीयाणां मध्ये शिलोमीतः, शिलोमीतस्य १२ सुतानां मध्ये यहतः । अपरं हित्रीणस्य ज्येष्ठः सुतो यिशियः, द्वितीयो १३ उमरियः, द्वितीयो यहासीयेलः, चतुर्थो यिकमियामः । अपरम् उषीये- १४ लस्य तनयो मीखाः, मीखाः सुतानां मध्ये शामोरः । मीखा भाता यि- १५ शियः, यिशियस्य पुत्राणां मध्ये सिखरियः ।

अपरं मिरारे वंशा महलि मूर्शिच्च तस्य छतीयपुत्रस्य यासियस्य १६ सन्तानाच्च । अपरं मिरारे: सुतस्य यासियस्य वंशाः श्रोहमः सकूर १७ इत्रिच्च । अपरं महल्के: सुत इत्तियासरः, तस्य सुतो नासीत् । कीशस्य १८ विवृतिः, कीशस्य तनयो यिरहमेलः । अपरं मूषेः सुतो महलिरेदर्शे १९ यिरेमोतच्च, इमे खीयखीयपिण्डवंशानुसारेण लेदीयवंशाः । एते उपि २१ दायूदो महीपतेः सादोकस्याहीमेलकस्य याजकीयलेदीयपिण्डप्रधानानाच्च साक्षात् खेषां भातु हृषीरेणस्य वंशा इव गुटिकापातं चक्रिरे, तेषां पिण्डप्रधानमनुजात्सदीयकनिष्ठभातरच्चैकमतं चक्रिरे ।

25

२५ पञ्चविंश्टोऽध्यायः ।

१ गाथकानां विवृतिः ८ गुटिकापातेन चतुर्विंश्टभगेषु तेषां विभजनं ।

अपरं दायूद् उपासकानां मुख्याच्च वक्षकीमुरजकरतालवाद्यार्थम् १ आसफस्य हेमनस्य यिठूयूनस्य च सन्तानान् विभज्य न्ययुङ्ग तेषां कर्मा- नुसारेण कर्मकारिणां सङ्क्षेपं । आसफवंशस्य विवृतिः । आसफस्य २ सन्तानाः सकूरो यूषको निश्चनियो उसारेलच्च । अपरं नशपतेः पार्श्व-

- ६ आसफे वाद्यं कुर्वति ते तस्य साहाय्यम् अकुर्वन् । यिदूधूनस्य कथनं ।
यिदूधूनस्य सन्ताना गिदलियो यिव्रिः (शिमियि) विश्वियो हश्वियो
मत्तथियच्च । परमेश्वरस्य धन्यवादार्थं प्रशंसार्थच्च वीणावादे क्रियमाणा
- ८ इसे निजतातस्य यिदूधूनस्य साहाय्यम् अकुर्वन् । हेमनस्य कथनं ।
हेमनस्य सन्ताना वुक्तियो मत्तनिय उघीयेलः शिवूदेलो यिरेमोती
इनानियो इनानिरिलीयादा गिदख्ती रोमाम्बेष्टो यश्विकाशा
- ५ मत्तोथिं हेयोरेता महसीयोतच्च । यो हेमन ईश्वरस्य वाक्यमधि राज्ञः
प्रदर्शक आसीत् तस्योन्नतये तस्यैते सर्वे पुत्रा आसन् । ईश्वरो हेमनाय
- ६ चतुर्दशपुत्रान् तिस्तः पुत्रीच्च ददौ । एते सर्वे ईश्वरीयमन्दिरस्य सेवार्थं
करतालवस्त्रकीमुरजैः परमेश्वरस्य मन्दिरे गानार्थच्च निजपितुः साहा-
यम् अकुर्वन्, अपरम् आसफो यिदूधूनो हेमनच्च राज्ञः पार्श्वेऽतिष्ठन् ।
- ७ परमेश्वरस्य शिक्षितगीतास्ते तेषां बुद्धिमन्तो भातरच्च संख्याद्याशी-
त्यधिके द्वे शते जना आसन् ।
- ८ अनन्तरं ते द्वुद्वाराणां भवताच्च गुरुणां शिष्याणाच्च पर्यायान् गुटिका-
९ पातेन स्थिरीचक्रुः । तत आसपस्य सुतस्य यूषपस्य कृते प्रथमा गुटिका
उदतिष्ठत्, द्वितीया गिदलियस्य कृते, स तस्य भातरः सुताच्च द्वादश
- १० जनाः । द्वितीया सक्तूरस्य कृते, स तस्य भातरः सुताच्च द्वादश जनाः ।
११ चतुर्थीं यिव्रेः कृते, स तस्य भातरः सुताच्च द्वादश जनाः । पच्चमी
- १२ नियनियस्य कृते, स तस्य भातरः सुताच्च द्वादश जनाः । षष्ठी वुक्तियस्य
१४ कृते, स तस्य भातरः सुताच्च द्वादश जनाः । सप्तमी यिश्वारेलाः कृते,
१५ स तस्य भातरः सुताच्च द्वादश जनाः । अष्टमी यिश्वियस्य कृते, स तस्य
१६ भातरः सुताच्च द्वादश जनाः । नवमी मत्तनियस्य कृते, स तस्य भातरः
१७ सुताच्च द्वादश जनाः । दशमी शिमिये: कृते, स तस्य भातरः सुताच्च द्वादश
१८ द्वादश जनाः । एकादशी असरेलस्य कृते, स तस्य भातरः सुताच्च द्वादश
१९ जनाः । द्वादशी इश्वियस्य कृते, स तस्य भातरः सुताच्च द्वादश जनाः ।
२० चयोदशी शिवूदेलस्य कृते, स तस्य भातरः सुताच्च द्वादश जनाः ।
२१ चतुर्दशी मत्तथियस्य कृते, स तस्य भातरः सुताच्च द्वादश जनाः ।
२२ पच्चदशी यिरेमोतस्य कृते, स तस्य भातरः सुताच्च द्वादश जनाः ।
२३ षोडशी इनानियस्य कृते, स तस्य भातरः सुताच्च द्वादश जनाः ।
२४ सप्तदशी यश्विकाशा: कृते, स तस्य भातरः सुताच्च द्वादश जनाः ।
२५ अष्टादशी इनानियोः कृते, स तस्य भातरः सुताच्च द्वादश जनाः । ऊनविंशी

मह्नीयोऽस्य कृते, स तस्य भातरः सुताच्च द्वादश जनाः। विंश्टितमी इली- १७
याथाः कृते, स तस्य भातरः सुताच्च द्वादश जनाः। एकविंश्टितमी १८
हेष्ठीरस्य कृते, स तस्य भातरः सुताच्च द्वादश जनाः। द्विविंश्टितमी १९
गिर्दलते: कृते, स तस्य भातरः सुताच्च द्वादश जनाः। त्रयोविंश्टितमी २०
मह्नीयोऽस्य कृते, स तस्य भातरः सुताच्च द्वादश जनाः। चतुर्विंश्टित- २१
तमी गुटिका रोमाम्बेष्टरस्य कृत उदतिष्ठत्, स तस्य भातरः सुताच्च
द्वादश जना आसन्।

26

२६ षड्विंशोऽध्यायः।

१ दौवारिकाणां विवतिः १२ गुटिकापातेन दौवारिकाणां निष्ठपणं २० भाष्डामार-
रचार्यं सेवयानां नियोजनच्च।

दौवारिकाणां पर्यायाणां विवृतिः। कोरहीयाणां मध्ये कोरे: सुतो १
मिशेलिमिय आसफवंशीयो लोक आसीत्। मिशेलिमियस्य ज्येष्ठः सुतः २
सिखरियः, द्वितीयो यिदीयेलः, द्वितीयः सिवदियः, चतुर्थो यत्रोयेलः,
पञ्चम एलमः, षष्ठो यिहेहाननः, सप्तम इलियो-एनयः। अपरम् ओवे- ४
दिदोमस्य ज्येष्ठः सुतः शिमयियः, द्वितीयो यिहेहावदः, द्वितीयो योद्याहः,
चतुर्थः साखरः, पञ्चमो निथनेलः, षष्ठो उम्मीयेलः, सप्तम इधाखरः, ५
अष्टमः पियुलतयः, यतः परमेश्वरतत्त्वस्मा चाशिष्वं दत्तवान्। अपरम् ६
ओवेदिदोमस्य सुतस्य शिमयियस्य तनयनिवहो जच्छे, ते बलवन्तो लोका
भूत्वा पिटबंशे उधिपतित्वं चक्रिरे। शिमयियस्य तनया अत्ती रिफायेल ७
ओवेद इल्सावदच्च तस्य भातराविलीङ्गः सिमखियस्येमे बलवन्तो
मनुजा आसन्। एते उपि सन्ताना ओवेदिदोमस्य, अपरम् इम एतेषां ८
सुताभातरच्च सेवार्थकबलेन बलवन्त आसन्, ओवेदिदोमस्य वंशजाता
द्विषष्ठिजना आसन्। अपरं मिशेलिमियस्य तनया भातरच्चायादश ९
बलवन्तो मनुजा आसन्। अपरं मिशारिवंशीयस्य होषाः सुतानां मध्ये १०
शिमि मुख्य आसीत्, ज्येष्ठो न सम्प्रयि स खपित्रा प्रधानोचक्रो। द्वितीयो ११
हिल्कियः, द्वितीयः टिबलियः, चतुर्थः सिखरियः। होषात्तनया भात-
रच्च साकल्येन चयोदश जना आसन्। परमेश्वरीयमन्दिरसेवार्थं १२
भाटनिवहेन समं रक्ताकर्मसु लोकसंख्यानुसारेण दौवारिकाणां पर्या-
या एतेषामेवाभवन्।

- १३ अपरं ते प्रधानाप्रधानत्वेन निजनिजपिण्डवंशानुसारेणैकस्य द्वारस्य
 १४ कृते गुटिकापातं चक्रिरे । प्रथमं शेलिमियस्य कृते पूर्वदिक्ख्यद्वारस्य
 गुटिका समुदतिष्ठत् । अनन्तरं मन्त्रणातत्परस्य तस्य पुच्छस्य सिखरियस्य
 १५ कृते गुटिकापाते कृत उत्तरदिक्ख्यद्वारस्य गुटिका समुदतिष्ठत् । अपरम्
 चोदिदिवामस्य कृते दक्षिणदिक्ख्यद्वारस्य गुटिका तस्य सुतानाञ्च कृते
 १६ भाण्डागारस्य गुटिका समुदतिष्ठत् । अपरं शुष्पीमस्य होघाञ्च कृते पञ्चि-
 मदिक्ख्यद्वारस्यार्थत ऊर्ध्वगमिपथस्य निकटस्य यत् शङ्खेखतनाम द्वारं
 तस्य गुटिका समुदतिष्ठत् तस्य द्वौ रक्षकनिवहौ परस्परम् अभिसम्म-
 १० खादाल्लां । अपरं पूर्वस्यां दिशिं लेवीयानां घट् जनाः, उत्तरस्यां दिवा
 चत्वारः, दक्षिणस्यां दिवा चत्वारः, एकैकस्मिन् भाण्डागारे च द्वौ द्वौ
 १८ जनौ । अपरं पञ्चिमदिशिं स्थितस्योपनगरस्य द्वारे राजवर्मनि चत्वारो
 १९ जना उपनगरे च द्वाविमे नियुक्ता आसन् । अनेन प्रकारेण कोरहस्य
 मिरारच्च वंशयो मध्ये दौवास्तिकाणां पर्याया न्यरूप्यन् ।
- २० अपरं लेवीयानां मध्ये उहियः परमेश्वरीयमन्दिरस्य धनागारस्य
 २१ पवित्रीकृतद्रव्याणां धनागारस्य चाथक्ता आसीत् । अपरं लादनस्य तन-
 यानां विवृतिः । गेर्शीनीयलादनस्यैतान्पत्वानि पिण्डवंशानां प्रधानान्या-
 २२ सन् । गेर्शीनीयलादनस्य तनयो यिहीयेलिः, यिहीयेले: सुतः सेथमस्तस्य
 २३ भाता योशेलच्चेमे परमेश्वरीयमन्दिरस्य धनाथक्ता आसन् । अपरम्
 २४ अन्नामीयाणां यिष्वहस्तीयाणां हित्रेणीयानाम् उष्णीयेलीयानाञ्च मध्ये
 मूससः सुतो यो गेर्शीमस्तस्य तनयः शिवूयेलो धनाधिपतिरासीत् ।
- २५ अपरम् इलीयेष्ववंशीयाल्लस्य भातरो रिहवियलस्य तनयो यिष्वयियः,
 यिष्वयियस्य तनयो योरामः, योरामस्य सुतः सिखिः, सिखेः सुतच्च
 २६ शिलोमीतः । दायूदू महीपतिः पिण्डवंशानां प्रधानलोकाः सहस्रपतयः
 शतपतयः सेनापतयच्च यानि द्रव्याणि न्यवेदयन् तेषां पवित्रीकृतद्रव्या-
 २७ णाम् अथकृत्वत्वं स शिलोमीतस्तदीयभाटनिवहच्च लेभिरे । परमेश्वरीय-
 मन्दिरस्य निर्माणार्थं समरलब्धानि बहूनि द्रव्याणि तैः पवित्रीकृतानि ।
- २८ अपरं शिमूयेलः प्रदर्शकः कीर्णस्य सुतः शौलो नेरस्य सुतो उव्नेतः सिरु-
 यायाः सुतो योयावच्चैते यानि द्रव्याणि पवित्रीकृतानि तान्यन्यानि च
 सर्वाणि पवित्रीकृतद्रव्याणि शिलोमीतस्य तदीयभाटनिवहस्य च करेषु
 २९ समार्थ्यन् । अपरं यिष्वहस्तीयाणां मध्ये किननियस्तस्य पुच्छनिवहच्चेष्वा-
 येलीयानां वाञ्छकर्मणि नियुक्ताः सन्तो उधिपतयो विचारयितारच्चा-

भवन् । अपरं हिंत्रोणीयानां मध्ये हश्चविष्टस्य भावनिवहस्यार्थतः ६० सप्तशताधिकं सहस्रं बलवन्तो मानवाः परमेश्वरीयकार्येषु राजकर्म कर्तुं पञ्चिमायां दिशि यद्द्वन्तीरस्थदेशे इख्यायेलीयलोकानाम् अथक्त-त्वपदे न्युज्यन्त । निजनिजपिठवंशानुसारेण हिंत्रोणीयलोकानां मध्ये ११ चिरिद्यो मुख्य आसीत् । दायूद्रराजस्याधिकारस्य चत्वारिंशद्वर्ते तेषां पश्चीमायां कृतायां गिलियदस्ये यासेनगरे तेषां मध्ये बलवन्तो लोकाः प्राप्यन्त । अपरं तस्य तद्वावनिवहस्य सप्तशताधिके द्वे सहस्रे बलवन्तो ३१ मनुजाः पिठवंशस्य प्रधानान्यासन् । अपरं दायूद्र नरपतिश्वरीय-कर्मार्थं राजकर्मार्थच्च तान् रूपेणीयानां गादीयानां मिनश्चेरद्वंशस्य चाध्यक्तत्वपदे नियोजयामास ।

27

२७ सप्तविंशेऽध्यायः ।

१ मासिकसेनापतीनां नामानि १६ द्वादशवंशाधिपतीनां नामानि २१ लोकानां गण-नायाम् आपत्तिः २५ दायूदो नरपतेरधिपतीनां नामानि च ।

इख्यायेलीयवंशस्य संख्यानुसारेण पिठवंशानां ये प्रधानलोकाः सहस्र- १ पतयः शतपतयोऽधिपतयस्य राजानं नियम् असेवन्त अर्थात् ये पर्याये विभक्ताः सन्तो वत्सरस्यैकमासं यावत् कर्मार्थम् आगत्य पञ्चात्ततो न्यवर्त्तन्त तेषाम् एकैकस्मिन् पर्याये चतुर्विंशतिसहस्राणि लोका आसन् । प्रथममासस्य प्रथमपर्याये सब्दोयेलस्य तनयो याश्चविद्यामो नियुक्त २ आसीत् तस्य पर्याये चतुर्विंशतिसहस्राणि मनुजा आसन् । प्रथममासे ३ नियुक्तः स पेरसवंशेद्वावो नरः सर्वेषां सेनानीनां मुख्य आसीत् । अपरं ४ द्वितीयमासस्य पर्याये उहोहीयो दोदयो नियुक्त आसीत्, तस्मिन् पर्याये मिक्षोतो मुख्य आसीत्, अपरं तस्य पर्याये चतुर्विंशतिसहस्राणि मनुजा ५ आसन् । अपरं द्वितीयमासस्य पर्याये द्वितीयसनानो विहेयादा याज-कस्य सुतो विनायो नियुक्त आसीत्, अपरं तस्य पर्याये चतुर्विंशति- ६ सहस्राणि मनुजा आसन् । अथ विनायस्तिंशज्जनानां मध्ये पराक्रान्त-स्तेषाम् अधिपत्यासीत्, अपरं तस्य पर्याये तदीयतनयो उमीषावद आसीत् । अपरं चतुर्थमासस्य पर्याये चतुर्थः सेनानी वीथावस्य भावा ७ असाहेलस्तस्य निधनात् परं तस्य तनयः सिवदिव्यस्य नियुक्त आसीत्, तस्य पर्याये चतुर्विंशतिसहस्राणि मनुजा आसन् । अपरं पञ्चममासस्य पर्याये ८

पञ्चमः सेनानी र्यिव्राहीयः शमोतो नियुक्ता आसीत्, तस्य पर्याये चतु-
६ विंश्टिसहस्राणि मनुजा आसन्। अपरं घण्टमासस्य पर्याये घण्टः
सेनानीरिक्षेशस्य पुत्रस्तिकोयोय ईरा नियुक्ता आसीत्, तस्य पर्याये
१० चतुर्विंश्टिसहस्राणि मनुजा आसन्। अपरं सप्तममासस्य पर्याये
सप्तमः सेनानीरिफूयिमवंशोद्भवः पिलोनीयो इलेलो नियुक्ता आसीत्,
११ तस्य पर्याये चतुर्विंश्टिसहस्राणि मनुजा आसन्। अपरं अष्टममासस्य
पर्याये उष्मः सेनानीः सेरहवंशीयो हृशतीयः सविखयो नियुक्ता
१२ आसीत्, तस्य पर्याये चतुर्विंश्टिसहस्राणि मनुजा आसन्। अपरं
नवममासस्य पर्याये नवमः सेनानी विन्यामीनवंशोद्भवो उनाथोतीयो
उवीदेष्टरो नियुक्ता आसीत्, तस्य पर्याये चतुर्विंश्टिसहस्राणि मनुजा
१४ आसन्। अपरं दशममासस्य पर्याये दशमः सेनानीः सेरहवंशीयो
निटोफातीयो महस्यो नियुक्ता आसीत्, तस्य पर्याये चतुर्विंश्टि-
१५ सहस्राणि मनुजा आसन्। अपरम् एकादशमासस्य पर्याय एका-
दशः सेनानीरिफूयिमवंशोद्भवः पिरियाधोनीयो विनायो नियुक्ता
१६ आसीत्, तस्य पर्याये चतुर्विंश्टिसहस्राणि मनुजा आसन्। अपरं
द्वादशमासस्य पर्याये द्वादशः सेनानीरुक्तीयेलवंशीयो निटोफा-
तीयो हृलदयो नियुक्ता आसीत्, तस्य पर्याये चतुर्विंश्टिसहस्राणि
मनुजा आसन्।

१७ अपरम् इस्त्रायेलीयवंशानां मध्ये रूबेणवंशे सिखोः सुत इलीयेष्टरः
१८ शाला, श्रिमियोनवंशे भाखाः सुतः शिफटियः, लेविवंशे किमूवेलस्य
१९ सुतो हृशवियः, हारीणवंशे च सादोकः, यिङ्गदावंशे दायूदः सहज
२० इलीजः, इघाखरवंशे मीखायेलस्य पुत्रोऽन्निः, सिवूलूनवंश ओवदियस्य
२१ सुतो यिभ्सयियः, नपालिवंशे उस्त्रीयेलस्य सुतो यिरेमोतः, इफूयिमवंशे
२२ उससियस्य सुतो हृषेयः, मिनप्पेरर्द्धवंशे यिदायस्य सुतो योयेलः, गि-
लियदस्यमिनप्पेरर्द्धवंशे सिखरियस्य सुतो यिद्वौः, विन्यामीनवंशे उव-
२३. नेरस्य सुतो यासीयेलः, दानवंशे च यिरोहृमस्य सुतो उसरेलः। इमे
इस्त्रायेलवंशानाम् अधिपतय आसन्।

२४ दायूद् विंश्टिवत्सरवयस्कान् ततो न्यूनवयस्कांच्च सोकान् न गण-
यामास, यतः परमेश्वरः कथयामास, इस्त्रायेलवंशो भया गगनीय-
२५ तारागण इव वर्द्धिष्यते। सिरुयायाः सुतो योयावो गणयितुम् चारेभे
परन्तु तेन समाप्तौ न छतायां तत्वास्त्रगाद् इस्त्रायेलवंशस्य विरुद्धं

परमेश्वरस्य कोपः प्रजन्माला सतो इतीक्षेषां संख्यापि दायूदो भूपतेः पुरावृत्तपुरुषे नालिख्यत ।

राजधनाधक्षो उदोवेष्टस्य सुतो उस्मावतः, अपरं क्षेत्रनगरयामदुर्गेषु १५ ये कोषागारा आसन् उषियस्य तनयो यिहोनाथनस्तेषाम् अथक्ष आसीत् । अपरं क्षेत्राणां क्षणिकर्माणि कुर्वताम् अधिपतिः किलूवस्य १६ तनय इति । अपरं प्राक्षाक्षेत्राणाम् अधिपती रामाधीयः शिमियः, १७ अपरं द्राक्षाक्षेत्रस्थितानां प्राक्षारसशाखानाम् अधिपतिः शिकमीयः सब्दिः । अपरं निष्ठभृमिस्थितानां जिततरुणाम् उदुम्बरतरुणाच्चाधिपति १८ गिर्देरीयो वालहाननः, अपरं तैलभाण्डगाराणाम् अधिपति योयाशः । अपरं शारोणस्थानां गोधनानाम् अधिपतिः शारोणीयः सिट्रूयः, प्रान्तर- १९ स्थानाच्च गोधनानाम् अधिपतिरदृलयस्य तनयः शाफटः । चौष्ट्राणाम् २० अधिपतिस्मायेषो योवीलः, गर्वमीनाम् अधिपति मेरोणाधीयो येहदियः । अपरं मेषवजानाम् अधिपति हाजिरीयो यासीषः, एते २१ दायूदो भूपतेः सम्पदो उधिपतय आसन् । अपरं दायूदो भूपतेः २२ पिण्डयो योनाथनो मन्त्रो परिणामदर्शी च भवन् लेखक आसीत् । अपरं हक्कमीनेः सुतो यिहोयेषो राजतनयानां सभास्तार आसीत् । अच्छीयोपलो राजमन्त्रासीत्, अर्कीयह्वशयो राज्ञो मिच्चमासीत् । २३ अपरं विनायस्य तनयो यिहोयादा अवियाधरस्त्वाहीयोपलस्य सहा- २४ यावास्ताम्, अपरं योयादो राज्ञः सेनानीरासीत् ।

२८ अष्टाविंशोऽध्यायः ।

28

१ निखिलाधक्षेष चिलितेषु तान् प्रति दायूदो मन्त्रणा ८ सुलेमानं प्रति दायूदो मन्त्रणा ११ सुलेमनि मन्दिरादर्शसमर्पणं खण्डप्रादिसमर्पणच २० दायूदो अथ वर्कथनच ।

अनन्तरं दायूदू इख्यायेलः सर्वान् मुख्यनरान् अर्थतो वंशाधक्षान् १ पर्यायानुसारेण राज्ञः सेवाकारिणां पर्यायाग्रान् सहख्यपतीन् शतप-
तीन् राज्ञो राजपुत्राणाच्च सम्पदो उथक्षान् राजगृहाधक्षान् पराक्रा-
न्तान् बलवन्तच्च लोकान् सर्वान् विरुद्धालमे संजयाह । तदानीं दायूदू २
चरणाभ्यां तिष्ठन् अवोचत्, हे मम भावरः, हे मम प्रजाः, मम वाचं
प्रह्लादत । परमेश्वरीयनियमसञ्ज्ञायाः क्षते उस्माकम् ईश्वरस्य पादपीठस्य
च क्षते विश्वामार्थकं मन्दिरमेकं निर्मातुं मदीयमतिरभवत् तेन मध्या

- १ निर्माणार्थं वस्तुनाम् आयोजनम् अकारि । परन्तु ईश्वरो माम् अवो-
चत्, मम नामधेयमुद्दिस्य मन्दिरनिर्माणं त्वया न कर्त्तव्यं यतस्वं योद्धा
४ भवन् रुधिरपातम् अकार्षो । तथापीचायेलीयानां प्रभुः परमेश्वर
इस्वायेलीयानाम् उपरि निवराजत्प्राणार्थं मम छत्क्षयिष्ठवशात् मां
वरीतवान् । स शासनपदार्थं यिङ्गदावंशं यिङ्गदावंशे च मम पिण्डवंशं
वरीतवान्, मम पितुः पुत्राणां मध्ये च मध्ये तुड्डा छत्क्षस्येस्वायेलो राजत्वे
५ मां नियोजितवान् । अपरं परमेश्वरो मह्यं यान् बहून् तनयान् अद-
दात् मम तेषां निखिलतनयानां मध्ये इस्वायेलीयेकानां मध्ये परमे-
श्वरीयराजसिंहासन उपवेशयितुं मदीयतनयं सुलेमानं वरीतवान् ।
६ अपरं स माम् अब्रवीत्, तव तनयः सुलेमानेव मम मन्दिरं मम प्राङ्ग-
णानि च निर्मास्यति, अहं निजतनयमिव तं वरीतवान् अहस्त तस्य
० तातो भविष्यामि । अपरस्त यदि मम निदेशान् विधीस्व पालयितु-
मद्यवद् बजवान् भवेत् तर्हि मद्या तस्य राजत्वं चिरस्यायि कारिष्यते ।
८ अत इदानीं परमेश्वरस्य समाजो यो निखिलेस्वायेलवंशस्तद्विगोचरे
उम्माकम् ईश्वरस्य कर्णगोचरे च (वदामि, यूयम्) अस्माकं प्रभोः परमे-
श्वरस्य सर्वान् आदेशान् पालयितुं यतध्वं तेनोच्चमम् इमं जनपदं
भोक्षयेद्युधाकं परतो उपि स्वकोयसन्तानेषु चिरकालीयाधिकारार्थं तं
समर्पयिष्यथ ।
९ हे मम तनय सुलेमन् त्वं स्वीयतातस्येश्वरम् अभिजानीहि सरसा-
न्तःकरणेन प्रसन्नमनसा च तं सेवत्वं यतः परमेश्वरः सर्वेषाम् अन्तःकर-
णानां परीक्षकः सर्वमनःसङ्कल्पज्ञस्य । त्वं यदि तस्यान्वेषणं कुर्यात्सर्हि
तं प्राप्यसि, किन्तु यदि तं परिव्यजेऽस्तु त्वां सदाकालार्थं दवयि-
१० ष्यति । अधुना सावधानो भव, पवित्रस्यानार्थं मन्दिरनिर्माणाय परमे-
श्वरस्वां वरीतवान्, अतस्य बलवता कर्म क्रियतां ।
११ अनन्तरं दायूद् निजतनयाय सुलेमने मन्दिरस्यादर्शम् अर्थतस्या-
लिन्दः क्रोष्टानि भाण्डागाराण्यपरिस्थितकोष्टान्यन्तःस्थितागाराणि पा-
१२ पावरणस्य स्यानच्छेतेषाम् आदर्शं दत्तवान् । अपरं परमेश्वरीयमन्दिरस्य
प्राङ्गणानि चतुर्दिक्स्यकोष्टानीश्वरीयमन्दिरस्य भाण्डागाराणि पवित्रद-
१३ व्यार्थकभाण्डागाराणि याजकानां लेवीयानाच्च पर्थ्योयाः परमेश्वरीय-
मन्दिरस्य परिचर्याया निखिलकर्म परमेश्वरीयमन्दिरस्य सेवार्थकानि
सर्वभाजनानि चैतत् सर्वमधि तस्मा आत्मना प्रदत्तो य आदर्शलमपि

तस्मै दत्तवान् । अपरं सर्वप्रकारसेवार्थकानां सुवर्णमयानां भाजनानां १४
कृते काञ्चनानि तोलयित्वा व्यतरत् । अपरं सर्वप्रकारसेवार्थकानां रज-
तमयानां भाजनानां कृते रजतानि तोलयित्वा दत्तवान् । अपरं स्वर्ण- १५
दीपदृक्षाणां स्वर्णदीपानाच्च कृत एकैकस्य दीपदृक्षस्य तदीयदीपानाच्च
परिमाणानुसारेण सुवर्णानि तोलयित्वा दत्तवान् । अपरं रजतमय-
दीपदृक्षाणां दीपानाच्च कृत एकैकस्य दीपदृक्षस्य कर्मानुसारेण रज-
तानि तोलयित्वा दत्तवान् । अपरं दर्शनीयपूपानाम् चासनानां कृते १६
उर्ध्वं एकैकस्यासनस्य कृते सुवर्णानि तोलयित्वा ददौ । अपरं रजत-
मयासनानां कृते रजतानि तोलयित्वा ददौ । अपरं चिशूलानां चुह्नी- १७
नाम् चाच्छादकपाचाणाच्च निर्मलार्थं निर्मलानि सुवर्णानि सुवर्णमय-
भाजनानाम् एकैकस्य भाजनस्य कृते उपि सुवर्णानि तोलयित्वा ददौ ।
रूपमयभाजनानाच्चैकैकस्य भाजनस्य कृते रजतानि तोलयित्वा ददौ ।
अपरं धूपवेद्याः कृते निर्मलकाञ्चनानि, अपरं वाहनाकृते निर्मित्तम् १८
चर्यतो विस्तृतपञ्चाभ्यां परमेश्वरीयनियममञ्जूषाच्छादकयोः किरुवयो
निर्मित्तं काञ्चनानि तोलयित्वा ददौ । अपरं दायूद् आचचक्षे, परमे- १९
श्वरी मयि हस्तार्पणं कृत्वा ग्रन्थे लिखितम् एतदादर्शसम्बन्धीयकार्या-
गाम् आदेशम् अबोधयत् ।

अनन्तरं दायूद् निजतनयं सुलेमानम् अवोचत् बलवान् उत्साह- २०
वांच्च भव कर्म कुरुत्य च, भयं माकार्धीः, निराशो मा भव, यतो मदी-
येश्वरः प्रभुः परमेश्वरस्त्वं सहायो भविष्यति; परमेश्वरीयमन्दिरस्य
परिचर्याया निखिलं कर्म यावत् सेत्यति तावत् स त्वां न विहास्यति
न वा परित्वच्यति । पश्य, ईश्वरीयमन्दिरस्य निखिलपरिचर्यायाः २१
कृते याजकानां लेवीयानाच्च पर्याया विद्यन्ते । अपरं सर्वप्रकारशिल्प-
कर्मणः कृते सर्वप्रकारपरिचर्यायाः कृते च सर्वे विदासो लोका
इच्छुका भवन्तस्त्वं वशे विद्यन्ते, अपरम् अधिपतयः सर्वाः प्रजाच्च
सर्वधा तवाच्चायाहिणः सन्ति ।

२८ ऊनचिंशोऽध्यायः ।

१ दायूदा कृतस्यादेजनस्य कथनं ८ अधिपतीनां प्रजानाच्च दानानि १० दायूदः प्रा-
र्थना २० बलिदानं द्वितीयवारं सुलेमनो राज्ये नियोगः २४ दायूदो राजवं निधनच्च ।

अनन्तरं नरपति दायूद् कृत्वं समाजं याजहार, ईश्वरः केवलं मदी- १

यतनयं सुलेमानं वरीतवान् स तरयो ऽविचक्षणच्च विद्यते कर्मदच्च
महागुरु यत एष प्रासादो मनुजाय न निर्माण्यते किन्तु प्रभवे परमे-
१ श्वराय । अत एवाहं निजप्रश्नयनुसारेण मदीयेश्वरस्य मन्दिरस्य छते
द्रव्याणाम् आयोजनं छतवान्, अर्थतः काञ्चनमयवस्तुनां छते काञ्चनानि,
रजतमयवस्तुनां छते रजतानि, आरकूटमयवस्तुनां छते आरकूटान्,
लोहमयवस्तुनां छते लोहान्, काष्ठमयवस्तुनां छते काष्ठानि, अपरं
वैदूर्यमणीन् खचनार्थकप्रस्तरान् तेजस्प्रस्तरान् चित्रवर्णपाषाणान्,
अपरं सर्वप्रकाशान् बज्जमूल्यपाषाणान् प्रभूतत्वेन मर्मरपाषाणांच्च
२ सच्चितवान् । अपरं तस्य पवित्रमन्दिरस्य निमित्तं यद्यद् आयोजनम्
चक्रवर्ण तदतिरिक्तम् अहं निजेश्वरस्य मन्दिरे इनुरागकारण्यात् निजात्
स्वापतेवादपि निजेश्वरस्य मन्दिरनिमित्तं काञ्चनानि रजतानि च ददा-
४ भि, अर्थतो मन्दिरस्य भित्तिषु खचनार्थं सहस्रचयकिकारपरिमि-
तान्योफीरीयसुवर्णानि सप्तसहस्रकिकारपरिमितानि निर्मलदुर्बर्णानि
५ च ददाभि । हेममयवस्तुनां छते हेमानि रजतमयवस्तुनां छते रज-
तानि प्रिल्पकर्त्तः कर्त्तयानां सर्वप्रकाशवस्तुनां छते च यत् प्रयोजनीयं
तदहं वितीर्णवान् । अपरम् अद्य युग्माकं मध्ये को मुक्ताहसः सन् परमे-
श्वरस्य सन्निधिम् आगन्तुम् इच्छति ?

६ ततः पिण्डवंशानां मुख्यनरा इस्तायेतो वंशाध्यक्षाः सहस्रपतयः शत-
० पतयो राजकर्माध्यक्षाच्च स्वेच्छया दानम् अकुर्वन् । ईश्वरीयमन्दिरस्य
कार्यस्य छते ते सुवर्णानां पच्चसहस्राणि किकारान् दशसहस्राण्यदर्को-
णाख्यमुद्राच्च, रजतानां दशसहस्राणि किकारान्, पित्तलानाम् अद्या-
८ दशसहस्राणि किकारान्, लोहानाच्च लक्ष्मेकं किकारान् ददुः । अपरं
येषां मण्य आसन् ते गोर्षोनीयस्य यिद्वौयेतस्य कर्ते परमेश्वरस्य मन्दि-
९ रस्य भाण्डागारे तान् समर्पयामासुः । ततो लोकास्तेषां दाटत्वाद् आ-
नन्दं चक्रिरे, यतस्ते सरलान्तःकरणैः स्वेच्छया परमेश्वराय दानं ददुः ।
दायद् महीपतिरपि महानन्दं चकार ।

१० अपरं दायद् निखिलसमाजस्य साक्षात् परमेश्वरस्य धन्यवादं
चकार । दायद् व्याजहार, हे अस्माकं पितुरिस्तायेतः प्रभो परमेश्वर,
११ त्वं सदाकालं धन्यो ऽसि । हे परमेश्वर, महत्त्वं पराक्रम ऐश्वर्यं जयः
प्रशंसा चैतानि तवैव सन्ति, यतो हेतोः सर्वे पृथिव्याच्च यद्यद् विद्यते
तत् सर्वं तवैव विद्यते । हे परमेश्वर राजत्वं भवतो ऽक्षि भवान्

सर्वोपरि समुन्नतमूर्ढा । अपरं त्वतो धनाज्ञता सम्मानस्त्रियायते ११
भवान् अखिलानां राजत्वं करोति बलपराक्रमौ भवतः करो विद्येते
सर्वेभ्यो द्युद्विबलदानं भवतः करस्य कर्म । अतो हे अस्माकम् ईश्वर, १२
वयं भवत्तं धन्यं वदामो भवत ऐश्वर्यवतो नामधेयस्य प्रशंसां कुर्महे च ।
किञ्चवहं कः? मम प्रजागणस्त्रियाय वा कः? यद् वयम् अनेन प्रकारेण १४
खेच्छया दानं कर्तुं समर्था भवेत? यतो भवतो निखिलं परिलब्धं,
वयस्त्रिय भवता दत्तं त्रयमेव तु भ्यम् अददाम । यतो इस्माकं सर्वे पिटलोकाः १५
इव वयं तव सम्मुखे विदेशिनः प्रवासिनस्त्रियाय । एथिवाम् अस्माकं जी-
वनकालस्त्रियासदृशः क्षणस्थायो च । हे अस्माकं प्रभो परमेश्वर, तव १६
पवित्रनामधेयमुद्दिश्य वयं तव मन्दरनिर्माणार्थं यान्तेतानि बड्डव्याख्या-
सच्चितवन्तस्तानि निखिलानि लदीयहस्तात् लभानि निखिलानि च
त्वदीयानि विद्यन्त । हे मदीश्वर, त्वम् अन्तःकरणं परीक्षसे सरलतया १७
तु व्यसि च तन्मया ज्ञायते । अहमेव खान्तःकरणस्य सरलतया सर्वाण्ये-
तानि खेच्छया प्राददाम्, इदानीष्वाच समुपस्थितं तव प्रजागणमपि त्वाम् १८
उद्दिश्य खेच्छया दानकर्मणानन्दितं पश्यामि । हे अस्माकं पिटलोकानाम् १९
इवाहीम इस्त्राक इस्त्रायेलस्त्रियं प्रभो परमेश्वर, भवान् खीयप्रजानाम्
अन्तःकरणानां कल्पनाया एतादृशं भावं सन्ततं निर्विव रक्षतु भवत्तं
प्रति तेषाम् अन्तःकरणानि दृष्टम् आकर्षतु च । अपरं मम तनयः २०
सुखेमान् यद् भवत आज्ञा विधीन् अवस्थास्त्रियं पालयन् कर्म कुर्यात्
यस्य प्रासादस्य कृते मयायोजनं छातं तं निर्मापयेच्च तदर्थं तस्मै सरला-
न्तःकरणं ददातु ।

अनन्तरं दायूद् अखिलसमाजं व्याजहार, इदानीं खेदां प्रभोः २१
परमेश्वरस्य धन्यवादं कुरुत्वं । ततः कृत्वः समाजः खेदां पिटलोकानां
प्रभोः परमेश्वरस्य धन्यवादं चकार शिरोभिः प्रणम्य परमेश्वरं भेजे
राजानस्त्रियानाम् । अपरं परे इहनि ते द्वात्मस्येष्वायेः कृते परमेश्वरम् २२
द्विश्य बलिदानं चक्रिरे होमबलीन् उत्सवजुञ्चार्थत उपयुक्तैः पेयनैवेद्यैः
समं सहस्रं वृषभान् सहस्रम् ऊर्णायून् सहस्रं मेषशावकांस्त्रियादीन्
बहून् बलीन् उत्सवजुः । अपरं तस्मिन्नहनि महानन्देन परमेश्वरस्य २३
साक्षाद् बुभुजिरे पपुच्च दायूद आत्मजस्त्रियं सुखेमानं द्वितीयवारं राजानं
चक्रुः । अपरं न राधिपमिव तं याजकमिव च सादोकं परमेश्वरमुद्दि-
श्याभिषिधिचुः । ततः सुखेमान् खीयजनकस्य दायूदः पदेन राजा २४

भूत्वा परमेश्वरीयसिंहासन उपविवेश भाग्यवान् बभूत्व च, इस्ता-
१४ येष्ठीयाः सर्वे मनुजास्तस्याज्ञायाहिणो बभूत्वः । विष्णेषतो उधिपतयः
पराक्रमिणो मनुजास्त दायूदो नरपतेस्तनवाच्च वृपतेः सुखेमनो वशी-
१५ बभूत्वः । अपरं परमेश्वरः कृत्स्नस्येष्वायेलः साक्षात् सुखेमानं महोवतं
चकार । स तस्मै यादृशं राजकीयप्रतापं ददिवान् पूर्वम् इस्तायेष्वायानां
कस्यचिद् भूपतेस्ताटशः प्रतापो नाभवत् ।

१६ यिश्वयस्य तनयो दायूद् कृत्स्नस्येष्वायेल उपरि राजत्वं कृतवान् । स
१० चत्वारिंशदत्सरान् यावद् इस्तायेल उपरि राजत्वं चकार, तन्मध्ये सप्त-
वत्सरान् हित्रोणे चयस्त्रिंशदत्सरांच्च यिरूप्ताखमे राजत्वं चक्रवान् ।
१८ अनन्तरं स सम्पूर्णम् आयुषं धनं सम्मानच्च भुक्ता शुभवार्द्धक्यसमये
१९ ग्राणान् तत्वाज तस्य तनयस्य सुखेमान् तस्य पदेन राजत्वं लेभे । तस्य
दायूद आद्यनक्तिया तदीयराजत्वपराक्रमयो विरुतिस्तं प्रतीक्षायेत्तं
२० प्रति भूमण्डले स्थितान्यन्यानि सर्वाणि राष्ट्राणि प्रति च यद्यद् अवटत
तत् सर्वे प्रदर्शकस्य शिभूयेलस्य पुस्तके भविष्यद्वादिनो नाथनस्य पुस्तके
प्रदर्शकस्य गादस्य पुस्तके च जिखितं विद्यते ।